

A.C. Joshi Library
P.U. Chandigarh

MSS No. 82 Subject Literature

Name of MSS Sassi punu

Author Lakh Shah

Period Not available Folios 82 (81+1)

Script Gurmukhi Source Bhai Gurdial Singh

Missing Folios CC-0 Punjab University Chandigarh. An eGangotri-Vaidika Bharara Initiative

2589
ਗੀਤ ਪੁਰਾਣ ੧੩੪੭
ਹਿਜਰੀ ੧੩੪੭
੧੩੨੧

CC-0 Punjab University Chandigarh. An eGangotri-Vaidika Bharara Initiative

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਸਿਫਤ ਕਹੈ ਕਾਦਰੀ ਮੁਖ ਥਹੈ ਵੈਫਜਲਗੁਣ
 ਗੀਅਟੇ ਕਹਾਗੀ ਚੈਦਾਂਤ ਬਕਾਂਬੀ ਚਰਬੇਦੀ ਹੁਕ
 ਮਬਖਤ ਸਿਰਦਾਰੀ ਕਲਾਪ ਸਾਹੀ ਸੂਰਜ ਚੈਦ
 ਚਰਾਗ ਸਾਜ ਦੇਮੇਟੀ ਗਰਦਗ ਬਾਗੀ ਉਸਉਪਕਾਗੀ

ਆਦਮ ਹਵਾ ਉਪਾਇ ਇਸ ਕਥੀ ਰਚੀ ਹੈ ਖਲਕਤ ਸਾਗੀ ਨਰਾਏ
 ਨਾਹੀ॥ ੧॥ ਜਿਨ ਇਨ ਸਾਨਫ ਚਿਸਤੇ ਜਿਸ ਦੇ ਦਰਪਰ ਖੜੇ ਸਦ
 ਲੀ ਕੁਦਰਤਿ ਪਾਲੀ॥ ਲੈ ਦਾਖ ਬਰਜੀਆਂ ਦੀ ਆਪੇ ਜਿਵੇ ਬਾਂਗ ਦ
 ਮਾਲੀ ਜਗਦਾ ਪਾਲੀ॥ ਹਰ ਹਰ ਅਦਿਰਵ ਸੇ ਆਪ ਉਹ ਜਾਇ ਨੇਕ
 ਈ ਖਾਲੀ ਜੋ ਤਿਨਿ ਰਾਲੀ॥ ਭੂਲ ਚੁਕ ਜੇ ਕਹੀ ਸਾਹਿਲ ਖਓ ਜੁ
 ਨਾ ਬਹੇ ਅਲੀ ਬਖਸ਼ਨ ਵਾਲੀ॥ ੨॥ ਆਹ ਦਇਸ ਕਥੀ ਰਚਿਆ
 ਅਹਮਦ ਮੀਮ ਮਿਲਾ ਦਿਲ ਜਨੀ ਕਿਹਾ ਜੁ ਬਾਨੀ॥ ਚੈ ਦਾਂਤ ਬ
 ਕਰੀ ਏਤੁ ਪਖਾਤਰ ਚੈ ਦਸੁ ਰਜ ਅਸਮਾਨੀ ਜੋ ਤਿਤੁ ਰਾਨੀ॥ ਸ
 ਤਿਪਾ ਕੁਲੇ ਲਾ ਕਬ ਨਈ ਆਈ ਸਿਫ ਤੁਕੁ ਰਾਨੀ ਸਚ ਕਰਮਾਨੀ॥

ਐਹਰਨਬੁਵਤਸਰਵਰਤਾਂਈਲਾਈਆਪਿਨਿਸਾਨੀਕਲ ੨
ਸਰਬਾਨੀ॥੩॥ਚਾਰਯਾਰਸਚਯਾਰਨਬੀਦੇਰੋਸਨਹੋਂਜਗ
ਸਾਰੇਜਿਵੇਸਤਾਹੋ॥ਅਵਾਬਕਰਸਦੀਕਰਫੀਕੀਉਮਗਖ
ਤਾਬਪਿਆਰੇਹੋਕਸਵਾਹੋ॥ਜਿਗਰਜਾਨਅਸਮਾਨਗਨੀਬੁ
ਝੁਤਿਨੇਮੁਰਤਜਾਭੁਰੇਗਰਬਬਿਧਾਹੋ॥ਯੇਨਰਕਰਦੇਸਿਫ
ਭਉਨਾਈਜਿਨਤਬੀਚਹੁਲਾਰੇਲਹਨਨਿਜਾਹੋ॥੪॥ਆਲਨ
ਬੀਐਲਾਦਮੁਰਤਜਾਬਖਸੇਧੀਰਅਪੀਰਾਂਭੁਜਬਲਬੀ
ਰਾਂ॥ਨਾਮੁਲਿਯਾਂਦਖੁਹੋਨਦੂਰਸਭਜੁਦੇਤਬਕਜੀਜੀਰਾਂ
ਆਮਨਅਸੀਰਾਂਅਧਿਯਾਨੋਇਐਤਰਿਜਾਂਸੀਤਤਦਧੁਮ

ਲਾਈਆਂ ਖੀਰਾਂ ਦੇ ਇਛਕੀਰਾਂ ਲਖਮੁਰੀ ਦਰਬਾਰ ਸੁਅਲੀਰੇ ਦ
 ਤਾਰਪਤਿ ਪੀਰਾਂ ਹਜਰਤਿ ਮੀਰਾਂ ਪਾਖੁਜ ਬਿਦਰਜ ਗਮੇ ਵਰਦਾਇ
 ਕਜਿ ਦਾ ਪੀਰ ਮਨਾਵਾਂ ਜਸਗੁਨ ਗਾਂਵਾਂ ਭੁਕਿ ਸਮੇਆ ਮਦਤ
 ਕਰੇ ਦਾ ਅਦਰਸੁ ਹੁਦਰੀਆਂ ਵਾਂ ਪਿਛੇ ਬਾਂਵਾਂ ਪਾਰਜੁ ਮਲੇ ਦਲਾ
 ਏ ਬੇੜੇ ਮੇਲੇ ਵੀ ਗਤਿ ਗਾਂਵਾਂ ਬੋਟੇ ਮਾਂਵਾਂ ਬਖਸਿਲਾ ਹਰਬ ਹਰਨੂਖੇ
 ਲੇਕਹੀ ਸਿਫਤ ਉਲਮਾਂ ਵਾਂ ਅਰੁਫੁ ਕਰਾਂਵਾਂ ਵਾਸੇ ਤੀਲਕੀ ਪਰੇ ਦੇ
 ਸਾਇਰ ਸੈਤਲਜ ਮੇਪਾਂ ਵਨ ਚਤਰ ਸਦਾਂ ਵਨਾ ਸਮਝਨ ਵੇਦਨ ਰਈ
 ਫਕਾਫੀਆਂ ਸੁਰੀਰੀ ਸੁਖ ਨ ਬਣਾਵਨ ਸਭਾ ਰਿਝਾਵਨਾ ਨਾਦਰ ਗਲ
 ਮੁਸਬੇਈਆਂ ਵਾਲੇ ਚਿਸ਼ਨ ਕਾਂ ਨੁਰਾਵਨ ਮੰਗਲ ਗਾਵਨਾ ਕਹਿਲਖ

ਸਾਹੋਨਫੁਲਅਕਦਾਖਾਤਰਕਲੀਨਲਾਵਨਅਲਬਲਜਾਂਵ ੩
ਕਾ॥੭॥ਅਸਲੇਨਕਲਉਤਾਰੇਸਾਇਰਅਕਲਫਿਕਰਜੇਆਈ
ਆਖਜੁਣਾਈ॥ਕਿਸਾਥੇਰਾਮਤਲਬਬਹੁਤਾਮਾਖਨਰੇਲਲਿ
ਆਈਛਾਹਵੇਦਾਈ॥ਸੈਆਸਕਪਰਵਾਨਜਗਤਪਰਲਿਵਸ
ਚੇਵਲਲਾਈਇਜਤਪਾਈ॥ਅਸਲਹੋਸਤੀਸਜੀਪੁਨੁਦੀਸਿ
ਫਤਸ੍ਰਹਲਖਚਾਈਪੜਗੁਲੁਕਾਈ॥੮॥ਆਦਮਜਾਂਮਕੁੰਭੋਰਸ
ਹਗਵਿਚਆਹਮਲਕਦਿਦਰੀਨੈਕੋਕਾਗੀ॥ਆਲੀਤੇਜਸਿਕੀ
ਦਰਜੇਹਾਰਿਹਰਿਕਿਸਮਸਵਾਰੀਲਸਕਰਭਾਗੀ॥ਸ੍ਰੀਬਕਗੀ
ਗੁਲਪੀਦੇਪਾਈਤਰਦੇਰਾਹਗਵਾਹੀਬਿਨਹਿਬਿਆਗੀ॥ਕਹਿ

ਲਖਸਾਹਿਸਿਪਾਹਰਅੰਈਅਤਿਕਰੇਅਸੀਸਾਸਾਰੀ
 ਜੋਨਰਨਾਰੀ॥੯॥ਬੇਸੁਮਾਰਦੋਲਤਅਰੁਤੋਪਾਘੁਨੈਲ
 ਛਬਪੁਰੇਸੁਤਰਜੀਬੂਗੇ॥ਕਈਪਲਟਣਕਉਪੁਆਹੇਸ
 ਰੀਗਰਣਮੇਸੁਰੇਖਲੇਹਜੂਗੇ॥ਕਹਕਬਾਂਣਸਿਗਐਰਗੁਬ
 ਰੇਸਦੀਅੰਨੇਰਣਤੂਰੇਤੁਗਮਤੁਮੂਗੇ॥ਲਖਨਿਸਾਨਲਖਸ
 ਹਥੈਰਕਾਸੁਲੇਹਸਤਸਿਧੂਰੇਮਸਤਗਰੂਗੇ॥੧੦॥ਦਲਬ
 ਲਤੀਬੁਕਲਿਦਰੀਸਾਏਬਾਨਉਚੇਰੇਛਬਾਂਉਲੇਗੇ॥ਦੋਚੋਬੇ
 ਬਹੁਤਾਂਤਿਪਾਇਲਾਘੜੇਤਹਾਂਘਨੇਰੇਸੋਹਨਨੇਗੇ॥ਕਈ
 ਬਿਲਟਣਾਂਛੋਲਦਾਰੀਆਸਾਥਕਨਤਾਂਡੇਰੇਸਜੇਚਫੇ

ਸਤਰੀਆ ਮਸਲੀ ਦਗਲੀ ਚੇਵਿਛ ਦੇਫਰਸ ਚੇਗੇਰੇ ੪
ਸਿਝਸਵੇਰੇ ੧੧। ਖਸੁਗੁਲਾ ਮਫਰਸਤ ਹਾਂ ਲਖਕਰਦੇ
ਅਪਨੀਆਂ ਕਾਰਾਂ ਵਿਚ ਦਰਬਾਰਾ ਬੇਸੁਕਰਸੀਆਂ ਚੰਨ
ਣਚੋਕੀ ਸੁਨੇਪਲਪਹ ਜਾਂ ਸਜੇ ਅਪਾਰਾਂ। ਬਿਛੇਬਛਾਵ
ਲਧਰੇ ਸਿਰ੍ਹਾਣੇ ਤਕੀਏ ਅਤਰਹੁਲਾਹਾਂ ਫੂਲਬਾਰਾਂ। ੮
ਹਣਪਾਸ ਸਰਕਾਰਾਂ ਖੋਜੇ ਕਹਿਲਖਖਿਜਮਤਗਾਰਾਂ ਸੁੰਦ
ਰਨਾਰਾਂ। ੧੨। ਅਰਨੇਹਰਨਗਰਖਰਗੋਰੇ ਹੁੰਦੁਜੈਟਕਰੇਲੇ
ਘਾਸਚਰੇਲੇ। ਸੇਰਜੇਰਕਰਿਪਾਇਆ ਪੰਜਰੇਪਕੜੇ
ਬਾਘਬਘੇਲੇ ਮਿਰਗਮਿਰੇਲੇ। ਵਿਖਣੁਊਧਮਲੋਕਹ

ਜਗ ਬੁਢੇ ਐ ਗਨਿ ਦੇ ਲੇ ਸਿਧ ਸਵੇ ਲੇ ॥ ਕਹਿ ਲਖ ਸਾਹੁ
 ਮੁਲਖ ਦਾ ਵਾਲੀ ਚੜ੍ਹੇ ਸਿਕਾਹ ਨਿਰਖੇ ਲੇ ਅੰਦਰ ਬੇ ਲੇ
 ੧੨ ॥ ਚਿਰੇ ਐ ਗਸਿ ਅਹਰੇ ਰਖਰਤੁ ਰੇ ਸਾਥਿ ਸਵਾਹੀ ਮਾਸ
 ਅਹਾਰੀ ॥ ਜੁਰੇ ਬਾਜ ਬਸੀ ਨਾ ਬਾਸੇ ਕਰਨ ਤੁਮਾ ਸੇਕਾ
 ਰੀ ਵਾਰੇ ਵਾਰੀ ॥ ਸਕਰੀ ਨਾ ਐ ਸਿਕਰੇ ਬਹਰੀ ਪੁਤੀ ਕੁਧੀ
 ਉਲਾਹੀ ਪਵੇ ਉਡਾਹੀ ॥ ਲਗਨੁ ਸੁਗਨੁ ਚਰਗ ਚਰਗ
 ਲੇਵਾਹਿ ਨੀਰ ਸਿਕਰੀ ਭੁਲੇ ਖਿਲਾਰੀ ॥ ੧੪ ॥ ਬਾਂਕੀ ਚ
 ਰਤ ਸਿਫਤ ਕੀ ਲਾਇ ਕੋ ਗਈ ਅਸਪਕਿ ਪਾਹੀ ਲਹਨ ਉਡ
 ਹੀ ॥ ਫੀਲ ਸਵਾਰਹ ਜਾਰਾਂ ਕੋ ਤੁਲਯੋ ਨਿਸਵਾਰ ਦਿਦਾਹੀ ਸ

ਸਤੁਰਾਗਾ ਹੋਵੇ ਜੀ ਨਾ ਸੀਮਾ ਸੁਨਹਰੀ ਨੇ ਜੇ ਅਲਮ ॥ ੧੫ ॥ ਖੀਨਖ
ਉਲਾਹੀ ਕੇਇ ਸੁਮਾਗੀ ॥ ਪਾਲਕੀ ਆਹ ਬਬਾ ਪੀਨਜਾ
ਨਾਲਕੀ ਆਛ ਬਭਾਗੀ ਨਗਰ ਮਕਾਰੀ ॥ ੧੫ ॥ ਖੀਨਖ
ਬਜਰ ਬਫਤ ਪੁਸ਼ਾਕਾਂ ਆਹੀ ਆਹੀ ਰਦਕ ਹਾਂ ਖਿਜ
ਮਤਿਗਾਰਾਂ ॥ ਪਹਾ ਅੰਦਾਜ ਤੇ ਜੋਰੋ ਬਰੋ ਨੇ ਸੀਤਾ ਸਦਸਤ
ਹਾਂ ਹਰਿ ਰੰਗ ਭਾਰਾਂ ॥ ਕਿਛੁ ਨੂੰ ਦਿਹੀ ਕਵੇ ਜਤਾ ਉਦੇ ਦੇ ਨਗ
ਚਮਕਾਰਾਂ ਬੀਚ ਬਹਾਰਾਂ ॥ ਤਖਤ ਰਵਾਂ ਅਰੁ ਮੀਨ ਮਹਤ
ਬਪੇ ਦਲ ਲਾਖ ਸਵਾਰਾਂ ਸਜੇ ਅਪਾਰਾਂ ॥ ੧੬ ॥ ਆਹ ਬੁਝਲੀ
ਆਹ ਰਣ ਸਿੰਘੁ ਗਿਆਸ ਮੈ ਸਵਾਰਾਂ ਜੋ ਉਲਾਰਾਂ ਕਰਨ

ਈਸਰਨਾਈਭੈਰਾਂਪੁਰਨਛਬਰਣਕਾਰੇਫੋਲਨਗਾਰੇ।
ਬਜੈਬੇਸਭਫਟੇਅਰਤਾਸੇਪੇਸਨਕੀਬਸਿਗਾਰੇਕਰਨ
ਪੁਕਾਰੇ। ਕਹਿਲਖਸਾਹਤੀਬੁਰਸੁਤਰੀਅੰਨੈਬਤਥਨੇ
ਭਾਰੇਬਾਜੇਸਾਰੇ॥੧੧॥ ਸੈਘਨੀਅੰਧੋਲਟਣਾ ਕਾਪੁਸਜ
ਕਵਾਇਦਾਕਰਦੇਮੁਸਰੇਭਰਦੇ। ਸਾਬਵਜੀਰਅੰਮੀਰ
ਅੰਮਅਹਨਫਗਨਿਮਕਪਰਵਰਦੇਬਰਦੇਘਰਦੇ।
ਚੋਬਦਾਰਬਿਸੀਆਰਪੇਸਕਰਿਬੇਸਸਜੇਹਰਹਰਦੇ
ਆਸੇਜਰਦੇ। ਕਹਿਲਖਸਾਹਮਿਲੇਜੇਅਕੇਆਨਜ
ਰਨੇਧਰਦੇਜੇਜੇਸਰਦੇ॥੧੨॥ ਫੀਲਹਜਾਰਾਭਾਗਿਕਾਰੇ

ਮਨੋਪਟਾਉਲਗੀਆਂਡੀਲਾਕਰੀਆ ਘਨੀਅਰਜੇ ੬
ਸੇਘਰਦੇਤੁਰਦੇਉਪਰਮਕੈਸਾਜਗੀਆਂਸੁਲਾਪਰੀਆਂ
ਬਿਜਲੀਵਾਗੁਦੇਨਚਮਕਾਰੇਹੋਵੇਐਰਅਬਰੀਆਂਨਗ
ਫੁਲਸੁਗੀਆਂਕਹਿਲਖਸਾਹਿਜਿਵੇਮੀਂਹਵਰਸਨਸੋ
ਨਦਰਬਬਦਰੀਆਂਆਗੇਧਰੀਆਂ ੧੮ ਸੁਲੇਸਾਬਿ
ਨਿਸਾਨਬੈਰਕਾਰੀਗਚਤੇਰੀਆਂਲਾਇਆਸਮਾਂਸੁ
ਹਾਇਆਸਾਜਤੁਰੀਗਾਂਗਿਰਦਚੜ੍ਹਾਉਲਸੁਕਰਨੁਦੇ
ਮਾਇਆਖੁਬਸਜਾਇਆਮਾਂਨਦਬਤੁਬਹਾਰਸਦਰੀ
ਜਗੁਸਾਮਾਂਸੁਸਦੁਇਆਨੁਇਆਬਨਇਆਚਰੇ

ਸ੍ਰਾਹਿਲਖਮੇਘਅਰੰਬਰਮਨੋਇਦਰਧਾਇਆਛਾਵਨ
ਛਾਇਆ ॥ ੨੦ ॥ ਸੁਹਰੀਲੋਕਤਮਾਸਬੀਨਸਭਮਹਲੀ
ਜਿਖਰਸਿਧਾਰੇਲਘਨਨਜਰੇ ॥ ਮਿਰਗਤਯੁਰਹੁਰਦੇ
ਪਰਿਆਸਰਜਸਸੀਸਤਾਰੇਰੀਏਸਰੇ ॥ ਸੇਜਨਗਮ
ਰੁਧੈਲਜਗਤਿਹਿਤਪਹੁਚੇਨਾਹਿਅਖਾਰੇਉਸਸਰਕਾਰੇ
ਕਹਿਲਖਸਾਹਿਚਾਹਿਰਹੀਉਨਕੇਸੁਨਰਾਣਉਧਮਭਾਰੇ
ਰਿਦੇਉਲਾਰੇ ॥ ੨੧ ॥ ਸੁਣੇਬਾਦਿਸਾਹਨਿਤਅਖਬਾਰਾਂਡਕ
ਮੁਲਕਪਰਆਹੀਨੇਕਸਲਾਹੀ ॥ ਵਿਚਭੁਭੋਰਦੇਮਿਲੇਫੁੱਫੇ
ਰਾਰਹਨਚਰਜਨਹੀਗਿਰਦਲਿਦੁਬੀਧੈਦੁਖਮੀਰਦਿਨਾਛਾਵਨ

१
ਰਖਹਰੇਹਰਿਹਰਬਾਹੀਖਲੇਸਿਪਾਹੀ॥ਜਾਹਿਵਕੀਲ
ਜੁਦੇਖਨਸੁਲਖਆਗੇਭੁਰਨਗਵਹੀਫਜਲਾਇਲਾਹੀ॥
੨੨॥ਅਸਪਹਿਰਤੀਕਈਕਾਬਲੀਜਿਮੇਬਲਖਬੁਖਰੇ
ਅਰੁਕੀਧਾਰੇ॥ਅਸਪਸਾਨਖੁਰਸਾਨਇਰਨੀਮੰਗਵਾਏਮੁ
ਲਭੁਰੇਨਰਸਰਕਾਰੇ॥ਗੁਮੀਮਿਸਰੀਫਾਕਥਲੀਦੇਕਰਦੇ
ਕਦਮੁਹਜਾਰੇਲੈਨਉਰੂਹੇ॥ਇਸਤਾਂਬੋਲੀਚੀਨਤਿਬਤੀ
ਕਹਲਖਸੁਹਅਪਾਰੇਸੁੰਦਰਸਾਰੇ॥੨੩॥ਤੁਰਕੀਤਾਜੀ
ਐਰੁਇਰਾਕੀਕਰਨਚਲਾਕੀਧਾਂਵਨਲਟਕਾਦਿਖਾਵਨਾ॥
ਸਮਾਂਅਕਰਨਸੀਜਾਬਸੀਦਲੀਭੁਲੇਤਉਸੀਭਾਂਵਨਪਾਇ

ਲਖਾਂਵਨਾਕੁਲੇਅਬਗੀਘਨੇਸਰਬਤੀਫਿਰਨਪਰਬ
ਤੀਅੰਵਨਪ੍ਰਿਮਮਚਾਂਵਨਾਮੁਸਤੇਲੀਏਜਾਂਗਸ੍ਰਾਂਤ੍ਰੇਗ
ਤਿਉਸਤਾਦਿਸਿਖਾਂਵਨਪ੍ਰਬਕੁਦਾਂਵਨਾ॥੨੪॥ਸੁਰਖੇਸ
ਬਜਸੁਰੇਗਬਿਦਾਂਮੀਕੋਕੋਕਿਹਰਦਿਨਾਰੀਅਰਫਲਵਰੀ
ਕਰਾਂਕੁਜਗਹਪੂਜਕਾਲਰੇਕੁਦੈਵਖਤਸਵਰੀਤ੍ਰਿਦਚਿਨ
ਗੀਸੁਰੇਅੰਰਸਮੰਦਹਮੀਗਿਨਕਰੇਖੰਗਹਜਗੀਲੇ
ਨਉਡਾਗੀਨੀਲੇਛੈਲਛੁਥੀਲੇਕਾਨੁਸਮਾਹਜਨੂਬਲਖਾ
ਗਿਕਿਸਮਕਹਾਰੀ॥੨੫॥ਚੀਨੇਜਿਵੇਨਗੀਨੇਚੇਬੇਖਾਲ
ਦਾਰਦਰੀਆਈਦਸੈਸਫਾਈਮੁਸਕੀਬੇਸੁਲਹੋਗੀਅ

ਬਲਕ ਕਰਹਿ ਫਾਖਤੈ ਧਾਈ ਵਾਗਉਰਾਈ ॥ ਗਰੁਨੈ ॥
 ਰਬ ਲਾਹਿਬਿ ਲੋਗਿ ਬਣਦੇ ਅਤਿ ਸੁਖਦਾਈ ਵਖਤੁ ਲ
 ਕਾਈ ॥ ਪੰਜ ਕਾਲਿ ਆਣੁ ਕੁਮੈ ਦਮੋ ਲੇਕਾ ਹਿਲਖਸਾ
 ਉਮਦਾਈ ॥ ਹੇਛੁ ਬਛਾਈ ॥ ੨੬ ॥ ਗਵਰੇ ਕਸਬੁ ਰਦੇ ਨ
 ਜਰਾਂ ਚਰੇ ਕੁੰਦ ਨਿਵਾਈ ਪਾਵੇ ਲਾਈ ॥ ਸਾਥਿ ਵਜੀਰ ਅ
 ਰਸਤੁ ਸਨੀ ਸਿਖ ਲਵਨੁ ਭੁਲਿ ਆਈ ਕਾਰਦਨਾਈ ॥
 ਹਿਸਾਜੈ ਸੀਮ ਜਲਸ ਆਗੈ ਭੁਲੇ ਲੋਗ ਸੁਖਦਾਈ ਉ
 ਮਰਾਪਾਈ ॥ ਵੈਦਹ ਕੀ ਮਨੁ ਜਮੀ ਪੰਡਤਿ ਸਾਇਰ ਅਰੁ ਕਵ
 ਤਾਈ ਹਰਚਤੁ ਰਾਈ ॥ ੨੭ ॥ ਗੋਗਿ ਬਇਕ ਪੜੈ ਕਤੇਬਾਂ

੮

ਲਿਖਦੇਏਕ ਬਿਚਰੇਥੈਠਿ ਨਿਆਗੇ। ਕਈ ਮਕਾਨ ਸਸ
ਜਦਾਂਤ ਕੀਏ ਪਰਮ ਸਾਲਾ ਮਰਭਰੇ ਠਕੁਰ ਦੁਰੇ। ਸੋ ਮਨ
ਫਕਰ ਮੁਜਾਵਰ ਅਗੁਇਕ ਹਿੰਦੂ ਸਾਧ ਪੁਜਾਰੇ ਰਾਮੁ ਪਿ
ਆਗੇ। ਕਹਿ ਲਖ ਸ੍ਰਾਹ ਜੀਗਿਰਾਂ ਪਾਂਵਨ ਪਾਂਵਨ ਰਸਤ
ਸਾਰੇ ਕਰਨ ਗੁਜਾਗੇ॥੨੮॥ ਬਰਕਤ ਪਨੀਤਿ ਭੋਰ ਸਹ
ਗਵਿਚਿ ਕਰਦੇ ਐਸ੍ਰ ਬਰਾਂ ਜੇ ਨਰ ਨਾਗ। ਸਿੰਦਾਗਰ
ਇਕ ਫੇਰਨ ਪੇੜੇ ਦੇਖਨ ਲੋਕ ਅਪਾਗਾਂ ਕਦਮ ਉਤ੍ਰਾਗਾਂ। ਇ
ਕਹਿ ਲਾਲਾ ਲਾਲਾ ਲਾਲਾ ਜਾਚੈ ਮੇਲੈ ਜਾਇਕ ਵੰਗਾਂ ਖਾਹ
ਸੁਹਾਗਾਂ। ਗਿਏ ਮਾਝ ਲਵ ਸੁਲਾਮਾਂ ਲੁਖ ਲਿਖ ਦੇਖ

ਰਚਹਜਾਰਾਂ ਬੀਚ ਬਜਾਰਾਂ ੨੮ ਕੋਟੀ ਦਾ ਸਰਾਫਸਦਾ
 ਗੰਘਰਾਘਰ ਸਾਹੂਕਾਰੀ ਭੁਲੇਖਿ ਪਾਗੀ ਲਿਹੇ ਬੇਚ ਬਿਜ
 ਸਕ ਸੇਰੇ ਕਰ ਦੇ ਏਕ ਅਤਾਹੀ ਏਕ ਪਸਾਰੀ ਘਪੜ ਗਰ
 ਹਲਵਾਈ ਦੋਸ਼ੀ ਏਕ ਪਨੀਰ ਵਹਾਰੀ ਅਰੁਪੀ ਕਾਰੀ ਏਕ ਫੀ
 ਵਗਾਰੀ ਨੇਲ ਖਸਾਰੀ ਇਕ ਰੰਗੇ ਜਲ ਲਾਰੀ ਏਕ ਮੁਹ
 ਗੀ ੩੦ ਟੰਗ ਸਾਲੀ ਅਰੁਪਣੇ ਚਿਤੇ ਰੇਜ਼ੀ ਏ ਅਰੁਸ
 ਨਿਆਰੇ ਸਜੇ ਪਹਾਰੇ ਸੋਨਾਂ ਚਾਂਦੀ ਘੜਨ ਹਮੇ ਸਾਕਰ ਦੇ
 ਏਕ ਗੁਜਾਰੇ ਧੋਇ ਨਿਆਰੇ ਸ਼ਿਲੀ ਆਂਕੁਟ ਅਰੁ ਦਫਤਰੀ
 ਆਂਕੁਟ ਕੋਫਤਰ ਗਰਵਣ ਜਾਰੇ ਕਈ ਸੁਚਾਰੇ ਫਾਰ ਖੋਚਕੇ

ਦਲੇਕਸਦਿਬਤੂਸੈਦੁਕੰਨਠਹਿਅਰੇਐਰਲੁਹਾਰੇ॥
੩੧॥ਇਕਰਹਕਲੇਤੋਪਾਂਢਾਲਨਕਰਨਹਮੇਸਾਂਕਰਾਂਦਿ
ਚਦਰਬਾਰਾਂ॥ਇਕਬਦੂਕਾਅਰੁਜੀਬੁਰੇਘੜਦੇਇਕਤਾ
ਵਾਰਾਂਕਰਦਕਦਾਰਾਂ॥ਚੜਨਸਲਮਸਾਣਲਗਵਨਥੈ
ਨਦੇਉਮਦੀਆਧਾਰਾਂਰਖਦੇਮਾਰਾਂ॥ਸਾਚੇਗਰਇਕਖੇਦ
ਨਮੁਹਰਾਂਨਾਲਾਈਚਬਜਾਰਾਘੜਨਹਜਾਰਾਂ॥੩੨॥ਖਾ
ਤਮਬੰਦਤਰਖਾਣਖਰਾਦੀਰਜੁਨਿਕਾਸਸਦਾਵੇਨਾਂ
ਲਬਧਾਵੈ॥ਕਿਘੇਗਰਸਿਕਲੀਗਰਕੇਤੇਭਲੇਮੁਸੱਦ
ਰਗੁਰੈਰੁਕਹਿਭਾਵੈ॥ਸਿਰਗੁਰਸਹਕਾਕਏਕਾਇਕਮਾਣ

ਕੇਨਗਚਮਕਵੈਂਚਰਖਚਕਵੈਂ। ਐਰਕਾਂਮਾਂਗਰਤਹ ੧੦
 ਸਾਹਿਲਖਪਰਬਾਜੀਸਿਖਲਵੈਂਦਰਬਉਡਵੈਂ॥੩੩
 ਐਨਕਗਰਅਰਦੂਰਬੀਨੀਏਸੀਸੇਰਚੈਅਪਾਰੀਹਲ
 ਬੀਨਾਰੀ। ਬੀਨਹਜਾਰਤਮਾਸਬੀਨਕਚਪਵਨਕੀਅਤ
 ਭਾਰੀਇਸਤਾਕਾਰੀ। ਸਿਜਨਗਰਸਿੰਗਰੇਗਰਸਿਪਰੀਕ ੦
 ਰਕਰਨਸਜਦਾਈਮਿਹਨਤਜਗੀ। ਇਕਸੀਮਾਬਦੇਸ ੦
 ਮਬਨਾਂਵੈਲੇਵੈਦੁਧਾਧੀਨਰਐਨਗੀ॥੩੪॥ ਕਾਰਚੇਬ
 ਉਤੁਕਸਦਰਜੀਕੁੰਦੀਗਰਹਰਕਾਰੀਚੀਰਚੁਕਾਰੀ। ਚਿ
 ਘਨਦੇਸਕੁੰਜਗਰੇਰਫੁਗਰਇਕਕਸੀਦਬਹਾਰੀਕੋਮ

ਸੁਚਾਰੀ। ਏਕ ਅਨੇਕ ਪਦੇ ਏ ਆਹੋ ਖਿਮੇ ਦੇ ਜਨਿ ਰਵ ਗੀਤਿ
 ਲੇਤਾਰੀ। ਸਾਭ ਬਾਛੁ ਵਰੀ ਆਈ ਉਣਨ ਲਖ ਰੇਸਮ
 ਜੀ ਸਵਾਰੀ ਉਣਨ ਕਿਨ ਗੀ। ੩੫। ਵੁਣਨ ਬਗਿ ਕਏ ਕ
 ਬਾਛਿ ਦੇ ਕਰ ਦੇ ਕਾਰ ਚੀ ਗੀ। ਏਕ ਮੁਦੇ ਗੀ। ਸਾਬਣ ਗਰ
 ਇਕ ਪੋਵਣ ਬਸਤ੍ਰ ਜੇ ਦੇਖਨ ਇਕ ਵੇਰੀ ਕਿਸਮ ਉਚੇਰੀ।
 ਠੇਕੇ ਗਰ ਇਕ ਛਾਪੇ ਠਾਪਨ ਲਾਵਨ ਚੇਦ ਉਲੇਰੀ ਹਾਥ ਉਲੇ
 ਰੀ। ਏਕ ਬਸਤ੍ਰਾਤੀ ਏਕ ਚੂੜ ਗਰ ਇਕ ਮਨੀ ਆਰਘਨੇਰੀ ਫਿ
 ਰਵੇਫੇਰੀ। ੩੬। ਕਿਨ ਕਉ ਏ ਗਰ ਕਾਰਜ ਗਰ ਇਕ ਇਕ ਪ
 ਟਰੀ ਪਟਫੇਰੇ ਏਕ ਅਟੇਰੇ। ਆਤ੍ਰ ਸੁਬਾਜਨੇ ਚੇਗਰ ਗਾਂਧੀ ਸਬਜ

੧੧
 ਫਰੋਸਫੁਲੇਰੇਤਹਾਘਨੇਗੇ। ਚੰਨੀਗਰਗਿਲਗੇ। ਇਕੁਜਗ
 ਰਬਾਸਣਘਨਚੰਗੇਰੇਸਿਸ੍ਰਸਵੇਗੇ। ਕਫਸਫੁਰੇਸ੍ਰਸਰ
 ਜਕਫਸਗਰਤੇਲੀਤੁਰਕਾਪੀਜੇਰੇਫਿਰਦੇਫੇਗੇ। ੩। ਚ
 ਵਲਕੁਟਿਇਕਕਗਹਿਪੀਸਣੇਏਕਖਰਾਸੀਆਹੇਇਕਸਿ
 ਗਰਹੇ। ਰਖਦੇਜਸਾਅਨਾਜਪਾਸਿਇਕਾਇਕਨੇਵੇਲਣ
 ਰਾਹੇਫੇਰਕੁਪਾਹੇ। ਏਕਨੀਲਗਰਏਕੁਨਾਗੀਚੁਨੇਗਰ
 ਸੀਗਦਾਹੇਇਕਉਠਿਵਾਹੇ। ਇਕਲਖਸਾਹਿਲਗਾਵਨਖੇ
 ਪਾਲਾਖੇਬੀਚਸਲਾਹੇਖਟਦੇਲਾਹੇ। ਵਣਦੇਛੋਟਾਸਲੀਤੇਇ
 ਕਨਿਛਏਕਕਾਤਿਦਿਨਕੁਤਦੇਸੁਤੁਰਜੰਤਦੇ। ਇਕਸਤਰੀਜੀ

ਆਵੁਣਨਗਲੀਓਭੂਟੇਵੇਲਾਪਤਦੇਸਾਥਜੁਮੰਤਿਦੇ।
ਏਕਹਮੇਸਾਂਦਲਕਬਨਾਵੈਲਾਂਵੈਪੰਦਦਪਤਦੇਧੁਗੇ
ਸਤਦੇਸਾਸਫਾਂਸਿਰਕੀਆਂਪਖੀਆਂਗਹਇਕਬਾਂਸਫੇਰੁ
ਵਣਹਤਦੇਕਾਮਜਗੱਤਦੇ।੩ ਦਿਨਾਨਵਈਵਿਚਕਈਦੁ
ਕੰਨੀਭੁਠੀਆਦਾਰਸਰਾਬੀਕਈਕਬਾਬੀ॥ਭੁਠੀਆਰੇਰੁ
੨ਭੁਠੀਆਛੀਕਾਰਕਰਨਇਕਆਬੀਇਕਖੰਡਰਾਬੀ॥ਗ
ਗਕੇਮੇਓਭੁਠੀਲਕਈਲਖਵੇਚਨਮਛਮੁਰਗਾਬੀਪਰਜੁ
ਰਖਾਬੀ॥ਦਬਗਰਐਰਖਈਕਚਾਂਮਰੀਗਨਮਦੇਕਾਰਕ
ਸਾਬੀਕਈਜਰਾਬੀ॥੪ਗਇਕਹਜਾਂਮਇਕਕਰਨਸਾਫੀ

१२
 ਏਇਕਜਗਹਿਕਾਹਵੈਰੀਆਂਲਾਵੈ। ਇਕਕਾਨਥੀਕਿ
 ਗੁਨਿਕਾਨੈਚਸਮਾਂਏਕਬਣਾਵੈਦਾਰੁਪਾਵੈ। ਧੋਵਨਰੇ
 ਤੁਕੇਦਨਇਕਕਾਢੈਦੁਬੀਆਂਏਕਲਗਾਵੈਨਾਉਤਰਾਵੈ॥
 ਏਕਰਸਨਗਰਏਕਰਛਬਾਂਧੇਏਕਤਪੁਰਲਾਜਾਵੈਪੁ
 ਸਕਰਾਵੈ॥ ੪੧॥ ਬਹਲਬਾਨਦੇਕਾਂਨਬਾਗਬਾਂਇਕਬ
 ਹਰਉਠਿਧਾਂਵੈਪਸੂਚਰਾਵੈ॥ ਵੇਚੈਭੁਸਇਕਪਾਸਲਕ
 ਨੀਆਂਸੀਸਗਠਨੀਆਂਚਾਂਵੈਰਿਜਕਓਪਾਵੈ॥ ਸਾਡੂ
 ਗਰਸਰਵਨਲਦਣੀਏਇਕਗੁਰਬਹਲਚਲਾਵੈਦੁ
 ਰਾਕਾਵੈ॥ ਏਕਚਾਕਏਏਕਚਰਾਕੀਜਾਂਏਕਦੁਰਾਵੈ॥

ਬੀਰਦੁਕਾਵੈ॥੪੨॥ਏਕਪ੍ਰਿਤਮਾਂਸਿਗਮਰਵਰੀਆਂ
ਗੇਜਾਹਰਿਹਰਦੇਜਾਹਰਕਰਦੇ॥ਏਕਕਲੀਦਰਤਜਿਹਿ
ਛਬੀਦਰਲੋਜਿਅਰਤਾਂਧਰਦੇਉਪਰਸਿਰਦੇ॥ਇਕਭ
ਸਵੀਰਾਂਲੇਉਠਿਤੁਰਦੇਸਾਚਕਯੁਘਰਘਰਦੇਤਲ
ਬਜਰਦੇ॥ਲਖਨਸੀਹਤਾਂਦੇਦੇਵਦੇਲੇਦੇਖੇਰਕਦਰ
ਦੇਲਲਹੁਨਰਦੇ॥੪੩॥ਪਾਤਨਪਤਰੇਅਰੁਤਲਵਗਾਠੇ
ਰਨਇਕਕਰਥਾਲੀਗਾਗਨਉਛਾਲੀ॥ਫਿਰਨਬਜਾਰ
ਸਾਹਰਹਰਕਚੇਬਾਜੀਗਾਰਦਿਲਵਾਲੀਕਈਬੀਗਾਲੀ
ਗਾਸਾਧੀਭਲੀਕਰਨਨਾਇਕਕਸਬਕਰਨਅਤਿਤਾ

ਲੀਤੇਰਾਤਲੀ। ਏਕਥਾਂਸਪੁਰਖੇਲੇਂਪੇਲੇਂਕਹਿਲਖ ੧੩
ਏਕਧਮਾਲੀਲੇਂਨਭੁਵਾਲੀ। ੪੪। ਏਕਅਨੇਕਬਜਾਵੈ
ਬਜੇਰਖਨਤੁਮਾਸੇਜਾਗੀਮੰਗਲਚਾਗੀ। ਨਟਨਕਾ
ਲਨਾਇਕਅਰੁਗਾਇਕਕੰਚਨਿਪੇਸੁਹਿਦਾਗੀ। ਇਕਨ੍ਹ
ਤਕਾਗੀ। ਏਕਪੁਤਲੀਅੰਆਇਨਚਾਵੈਬਨਚਰਏਕ
ਬਜਾਗੀ। ਏਕਮਦਾਗੀ। ਬਹੁਰੁਖੀਏਅਰੁਬਾਸੇਸੁਹਦੇ
ਹਰਹਰਖੇਲਾਖਿਲਾਗੀਭੂਧਮਭਾਗੀ। ੪੫। ਸਹਰਭੁੰਨੇ
ਰਮਕਾਂਨਅਜਾਇਬਅਹਾਕਿਤਾਨੁਰਾਨੀਜਿਨਤਸੁੰਨੀ।
ਰੇਕੁਕਪਟੀਬਜਾਰਚਰਸਤੋਹੰਨਰਾਗਸਰਤੁੰਨੀਰਿਗ

ਮਕਾਂਨੀ। ਸਦਾ ਵਰਤਚਦਸਾਲਾਂ ਮਕਤਬ ਵਸੈ
ਕਸੁਰਗਜਾਂਨੀ ਗੜ੍ਹਸੁਲਤਾਂਨੀ। ਕਹਿਲਖਸੁਹ
ਤਲਸੈਨੇੜੈ ਬਾਵਲੀਆਂ ਬਹੁਪਾਨੀ ਖੁਹ ਅਸਮਾਨੀ।
੪੬। ਆਲੀਸ਼ਾਂਨ ਛਬਾਂ ਅਤਿ ਪੂਰਨ ਦੂਰ ਦਿਸਨਾ
ਨਰੇ ਐਰ ਅਟਾਰੇ। ਖਾਈ ਸੁਹਰਪਨ ਹੰਦਮ ਦਮੇ ਸਿਮ
ਣ ਬੁਰਜ ਉਸਾਰੇ। ਗਿਰਦੇਸਾਰੇ। ਅੰਦਰ ਮੰਦਰ ਬਣੇ।
ਜਾਇ ਬੁਮਹਲ ਰੰਗੀਲ ਚਬਾਰੇ ਬੇਇਸੁਮਾਰੇ। ਸਮ
ਚਰਗ ਨਰਖ ਦੇਭੀ ਤਰਲਖ ਸੁਲਖ ਚਮਕਾਰੇ ਨਗ
ਰਿਜੀਆਰੇ। ੪੭। ਏਸ ਨਗਰੀ ਮਨੀ ਬਾਦਿਸਹਾਯ

ਸਤੁਛਾਨਮੀਗਾਈਆਂਪਰਚੜਾਈਆਂ। ਯਾਂਅਸ ੧੪
ਅਨੋਤੋਕਸਤਰੇਸਾਰੇਛਬਾਂਬਨਾਈਆਂਅਤਿਉਮ
ਦਾਂਈਆਂ। ਰਜਪਾਸਥਿਸਕਰਮਾਂਜੈਸੇਦਸਦੇਕ
ਰਚਤੁਹਾਂਈਆਂਰੋਜਸਦਾਈਆਂ। ਬਾਹਰਜਨੇਜਵ
ਹਰਲਖਲਖਮੰਦਰਾਂਬੀਚਜੈਮਾਈਆਂਇਹੁਰਸ
ਨਾਂਈਆਂ। ੪੮। ਆਇਚਫੇਰੋਕਰਦੇਸਿਫਤਾਂਜੇਦੇ
ਖਨਇਕਦਰਾਂਐਨਰਨਰਾਂ। ਲਾਜਵਰਦਸੀਮਨੀ
ਜਮਨੀਸਿਰਾਹਕੀਕਹਜਾਰਾਂਛਬਾਂਅਪਾਰਾਂ। ਫੇਰੇ
ਜੀਰਿਗਸਸਾਜਾਮੁਰਦਾਂਐਰਬਿਲੋਰਬਹਾਰਾਂਅ

ਤਿਸਜਿਦਾਰਾਂ। ਕਹਿਲਖਸਾਹਤਾਂਬਡੇਗੋਗਿਜਡੇਸਿਖ
ਕੈਕਾਂਬੀਚਦਿਵਾਰਾਂ। ੪੮। ਬੀਗਲੇਬੇਸਸੁਹਵਨ
ਗਿਰਦੇਅੰਦਰਖੂਬਉਸਰੀਅੰਬਾਰਾਂਦਰੀਅੰਗ। ਹੀਰੇ
ਮਾਣਕਮੋਤੀਸਬਜੇਲਾਲਚੁਨੀਅੰਖਗੀਅੰਅਤਿਰੇ
ਗਭੁਰੀਆਂ। ਗੁਲਮੇਦਕਪਖਰਜਲਸਨੀਏਨੀਲਮ
ਕਕੈਕਗੀਅੰਕੈਦਨਜਰੀਅੰ। ਅਰਤੁਬੰਨਗੁਲਦਸਤੇ
ਸ਼ਾਕਾਹਰਤਸਵੀਰਾਂਖਰੀਅੰਤੁਹਾਂਲਿਖਰੀਅੰ। ੫੦।
ਉਮਦਾਸਿਲਾਚੁਟੇਰੇਸਜੈਸਿਗਮਰਵਰੀਅਬਰੀਸੰ
ਹੇਸਾਨਉਲਾਰੇ। ਸੀਗਮਸਸਿਗਸਬਜਸੁਰਖਸੀਗਲਾ

ਗੋਕਿਸਮਾਤੁਰੇਬੇਇਸੁਮਾਰੇ॥ਇਨਕੀਮਣੀਚੁਬਚੇ ੧੫
ਨਹਿਰਾਂਬਡੇਇਰਾਕਿਆਰੇਸਚਮੇਫਾਰੇ॥ਚਾਹਿਓਜ
ਲਖਸਾਹਘਣੇਵਿਚਲੈਦੇਲੋਕਨਿਸਾਰੇਛੁਟੇਛੁਟੇਹਾਰੇ॥
੫੧॥ਬਾਗਬਹਿਸਤੁਭੈਰੋਰਸਹਰਦੇਏਹੁਜਵਾਹਰਲ
ਗੀਆਲਖਗੇਦਧਗੀਆਂ॥ਕਿਸਮਿਸਦਾਖਅੰਗੁਰਸ
ਚਗੀਲਟਕਨਵੇਲਾਂਹਗੀਆਂਮੇਵੇਕੁਗੀਆਂ॥ਨਿਜਾਓ
ਰਮੁਨਕਾਆਹਾਖੁਬਕਿਸਮਸਿਗਤਗੀਆਂਕੋਲਾਖਿਗੀ
ਆਂ॥ਸੇਬਹਰਿਤੁਖਰਬੂਜੇਅਕੂਸੇਨਅਣੂਚੇਸਗੀਆ
ਖੇਖੇਗੀਆਂ॥੫੨॥ਨਿਬੁਕਿਬਤੁਰੇਜਹਾਲਗਲਾਈ

ਅੰਗਰਾਮਨਾਰੀਬੁਟੀਸਾਰੀ। ਖਾਟੇਮੀਠੇਮੈਰਚਕੇ
 ਦਰਸਿਦਾਫਲਕਚੋਨਗੀਸਜ਼ੈਕਿਆਗੀ। ਨਾਸਪਤੀ
 ਅੰਕੇਲੇਖਿਰਨੀਮਹੂਹਜੀਰਾਪਾਗੀਮਜੇਫੁਹਰੀ।
 ਜਾਂਮਨਅੰਬਸਤੂਰਬਿਦਨਾਂਮਾਜਸਰਵਚਿਨਗੀਬੇ
 ਇਸੁਮਾਰੀ। ੫੩। ਸੀਤਾਫਲਅਮੈਰੂਤਾਖਿਮਨੀਕੁਲ
 ਗੀਚੀਰਾਮਬਣੀਅੰਸੈਵਿਚਿਮਿਲੀਆ। ਗੁੰਦੀਮੈਰਲ
 ਸੁਕਫਾਲਮੇਮਜਨੂਸਾਖਾਂਫਲੀਅੰਕਟਲਬਟਲੀਅੰਗ।
 ਸੁਖਚੈਨਾਅਖੰਨਟਅੰਮਲੇਕਿਸਮਲੈਲੈਕੁਲੀਅ
 ਪਾਲੀਰਲੀਅੰਗ। ਨਿਮਸੁਹਾਵਣੇਤੁਣੇਸੁਹਲਖਪਿਪ

ਲਾਪਿਲਾਕਸੁਫਲੀਆਂਸੇਹਨਖਲੀਆਂ ੫੪ ॥ ਬਿਲ
ਅਰੁਬੈਤਬਕਾਇਣਬਰਨੈਬੋਰੁਬੀਜੇਸਾਰਾਂਤਹਾਂਅਪ
ਰਾਂਬੀਜੀਆਬੈਤਬਹੇਨੈਨੈਅਹੇਬਾਂਸਹਜਾਰਾਂਬਹ
ਰਵਾਰਾਂ। ਬਟਲਬਟਿਕਬਦਾਮਬੇਰਬਹੁਬੀਹਾਂਬੇਇ
ਸੁਮਾਰਾਂਲਜਤਦਾਰਾਂਕੋਣਗਿਣੇਲਖਸੁਹਬਿਰਛ
ਲਖਲਾਇਕਛਬਸਰਕਾਰਾਂਫਲਗੁਲਜਾਰਾਂ॥ ੫੫
ਗੁਲਗੁਲਾਬੁਗੁਲਸਦਗੁਲਾਬੋਕੁਜਾਪਣਚੁਫੇਰੇਸ
ਜਾਂਉਲੇਰੇ। ਮੰਗਾਰਾਂਅੰਗਰਵੇਲਾਮਰਤਬਾਂਮੇਤੀਕਿਸ
ਅੰਗੋਗੇਗੇਫਲਦੁਲੇਰੇ। ਮੈਲਾਸਿਰੀਸੇਫਰਗੁਲਾਮਾ

੧੬

ਲਤਬੇਦਮੁਸਕਗੁਲਹੋਰੇਤੁਹਿਰਘਨੇਗੇ। ਚਿਬਮਰੁ
ਆਬੇ ਸਰੇਵਨਗੁਲਨਰਗਸਮੁਖਟੇਰੇਐਰਚਿਚੇ
ਪੜਾਕੁਲਗਾਚਿਪਕਚੀਨਦਊਦੀਗੁਲਦੇਨੇਛਬ
ਛਾਈਕਨਕਸੁਹਾਈ॥ ਗੁਲਸਬੋਗੁਲਅਸਰਫਚ
ਦਨਗੁਲਤੁਖਮਾਉਮਦਾਈਰਿਅਗਨਈ॥ ਗੁਲ
ਨਸਤਰਅਰਗੁਲਜਫਰੀਗੁਲਮਹਿਦੀਮਨਬੁਈ
ਗੁਲਨਰਮਾਈ॥ ਗੁਲਦੁਪਹਿਰਗੁਲਨਫਰਮਾਨੀ
ਗੁਲਸੋਸੁਖਰਿਆਈਗੁਲਉਮਰਾਈ॥ ਪਹਾਰਬੀ
ਕਾਨਕਤਾਂਨਸੁਨਗੁਲਸੁਰਜਮੁਖੀਕਨਾਰੇਕਈਕਿ

ਆਰੇ। ਸਹਿਪਸਿਦਗੁਲਮੇਖਬਬੁਨਨਗਰਵੇਲ १੭
 ਹੁਲਾਰੇਪਾਉਪਸਾਰੇ। ਕਰਨਫੇਲਗੁਲਬਹਰਹਕੀ
 ਕਤਿਗੁਲਦੇਦੋਸਹਿਜਾਰੇਹਗਸਿਗਾਰੇ। ਕਹਿਲਖ
 ਸਾਹਗੁਲਪਾਨੇਸੁਨਹਿਰੇਲਹਰੇਦੇਦੇਸਾਰੇਖਾਤਰ
 ਯਾਰੇ। ੫੮ ਗੁਲਖੇਰਾਸਤਵਰਗੁਪੁਦਨਗੁਲਲ ੦
 ਲੇਰਗੁਲਾਏਸਮੇਸੁਹਾਏ। ਗੁਲਫਰੀਗਗੁਲਬਾਸੀ
 ਤੀਰਾਇਸਕਪੇਚਵਲਪਾਏਭੋਰਲੁਭਾਏ। ਰਤਨ
 ਜੋਬਗੁਲਸ਼ਮਸ਼ਮਤਰਾਗੁਲਬਸਿਤਮਨਭਾਏਸੋ
 ਕਜਗਾਏ। ਕੇਸਰਕੋਲਕਨੇਰਟਹਕਦੇਲਾਜਵਰ

ਦਕਮਲਾਏਹਾਥਫੁਹਾਏ॥੫੯॥ਹਮਹਿਕਿਸਮ
ਬੁਟੇਅਰੁਵੇਲਾਂਲਟਕਨਫੁਲਫਲਵਰੇਕੁਵਰਗੇ॥
ਜਾਰੇ॥ਹਰਹਰਨਾਨੀਫਿਰੋਬੁਲਬੁਲਕੋਇਲਕਰੇ
ਪੁਕਾਰੇਮੋਰਸ਼ਿਗਾਰੇ॥ਬੇਜਬੈਰਕਾਂਬਾਰੰਦਗੀਅੰਗਿਰ
ਦਮਰਕਸਵਾਰੇਮੁਸਕਹੁਲਾਰੇ॥ਚਾਹਿਹੈਜਲਖ
ਸਾਹਿਘਣੇਵਿਚਿਲੈਦੇਲੋਕਨਜਾਰੇਫੁਟਨਫੁਹਾਰੇ॥
੬੦॥ਜੇਸੈਲਾਨੀਜਾਇਸਹਰਉਸਜਨਨਦੇਨਰੀਗੀ
ਲੇਛੈਲਛਬੀਲੇ॥ਵਾਰੇਵਰੀਕਰਨਜਿਆਫਤਮੋਹ
ਨਦਿਲਾਇਤਹੀਲੇਪਾਇਵਸੀਲੇ॥ਜਲਦੀਕਦੇਨ

ਤੁਰਨ ਮੁਸਾਫਰ ਬੇਠਰ ਹੋਹੋ ਫੀਲੇਛੇ ਭਿਕਖੀਲੇ॥ ੧੮
ਕਹਿਲਖਸਾਹਿਜਾਹਿਮਿਤਰੀਕਰਹਿਨਗਦਸ
ਕੀਲੇਲੋਕਰਸੀਲੇ॥ ੬੧॥ ਬਾਦਿਸਾਹਨੂੰਚਾਹਿਅੰ
ਸਦੀਆਵੇਪਾਸਫਕੀਰਾਂਸਾਥਵਜੀਰਾਂ॥ ਦੇਦਨਜ
ਰਖੁਲਾਵੇਨਿਆਮਰਿਦੁਧਮਲਾਈਅੰਖੀਰਾਂਮੰਨ
ਦਾਖੀਰਾਂ॥ ਹਾਤਮਜੈਸੀਕਰੇਸਿਖਵਤਬਖਸੇਗਾਂਉ
ਜੀਗੀਰਾਂਦੇਇਫਕੀਰਾਂ॥ ਦੇਖਸਾਹਿਲਖਲੇਖਨਾਮ
ਦਦਾਕਰੀਏਸੈਤਤਬੀਰਾਂਵਸਤਕੰਦੀਰਾਂ॥ ਆਹਾਸਮ
ਸ੍ਵਾਤੀਦਾਜਬਦਬੂਦਸਦਫਵਿਚਆਈਕਲਾਉਪਾਈ॥

ਚਾਹੇ ਰੂਹੁ ਮਾਓ ਦਾ ਨਿਸਾਇਨ ਮੇਵੇ ਅਰੁ ਮਿਠਿਆਈ
 ਦੁਧੁ ਮਲਾਈ ॥ ਬਣ ਗੁਰੀ ਹਰਯਾਂ ਲਾਲਾਏ ਸਥੀਕ
 ਟੀਰਤ ਨਦੀ ਕਾਈ ਮਣੁ ਉਮਦਾਈ ॥ ਕਹਿ ਲਖ ਸਾਹਿ
 ਉਸਨਵੀ ਮਹੀਨੀ ਲੜਕੀ ਨਦਰ ਜਾਈ ਜੋਤ ਸਵਾ
 ਈ ॥ ੬੩ ॥ ਮਾਣ ਕਹੀ ਰੇ ਲਾਲਾ ਜਵਾਹਰ ਨਹੀ ਉਸਛ
 ਬਸਾਨੀ ਦੇਹ ਨੂਰ ਨੀ ॥ ਪੇਸਨ ਜਗਤ ਹੁਸਨ ਦੀਆ
 ਧਾਂਕਾਂ ਚੜ੍ਹੀ ਜਾਏ ਸਵਾਨੀ ਤੁਰ ਗੁਕਰ ਨੀ ॥ ਸੱਸੀ
 ਨਾਮੁ ਧਰਮੇ ਸਾਸਿ ਸੁਗਤਿ ਸੁੰਦਰ ਪਿਛਾਨੀ ਹੁਰਲ ਜਨੀ
 ਕਹਿ ਲਖ ਸਾਹਿ ਨਖ ਸਸਤੁ ਬਾਂਕੋ ਹੋਇ ਨ ਸਿਫਤੁ ਸੁਖ ॥

ਨੀਨਗਅਸਮਾਨੀ॥ ੬੪॥ ਅਹਿਲਨਜੁਮਗੁਮਾਲ ੧੯
 ਜੇਤਸੀਸਰੁਸਰਕਾਰਬੁਲਾਏਪਾਸਬਿਠਾਏ॥ ਰਖੀ
 ਆਮੁਹਰੰਨਜਰਉਨਾਂਦੀਪਸਤੁਕਤੁਰਤਫੁਲਾਏਕੁ
 ਰਾਂਸੁਟਾਏ॥ ਮੇਘਰਹੇਈਤਵੁਲਦੁਲਕੀਕੇਹੋਲ
 ਖਲਿਖਾਏਦੇਹੁਬਤਾਏ॥ ਕਹਿਲਖਸਾਹਅਗਾਹ
 ਹੋਏਜਬਸਮਸ੍ਰਜਾਇਚੇਪਾਏਲਗਨਲਗਾਏ॥
 ੬੫॥ ਕਰਕਲਗਨਵਿਚਜਨਾਮੀਸੀਕੇਤੁਤੁਹਾਂ
 ਮੇਵੇਜਿਉਬਿਜੁਖੇਵੇ॥ ਰਵਿਬਧਚੈਥੇਰਹਿਸਤਵੇ
 ਅਠਵੇਮੰਗਲਾਏਵੇਰਾਕਸਜੇਵੇ॥ ਸੁਕਸਿਨਾਅਪਿ

ਆਬਾਰਵਾਂਗੁਰਕਾਵਾਸਾਛੇਵੇਸੁਖਨਦੇਵੇ। ਦੇਖ
ਲੇਖਲਖਸਾਹਿਰਹੇਚੁਪਕਰਸੀਏਹੁਚਕੇਵੇਅਰੁ
ਮਸਤੇਵੇ॥੬੬॥ਫਰਦਮਿਜਨੋਦੋੜਆਤਸੀਜੁਵਿ
ਚਿਬਾਦਿਸਮਾਈਚਿਣਗਓਰਾਈ॥ਬਾਦੀਨੁਕਤੇਅ
ਇਨਰਿਘਰਿਦਿਤੀਹੈਦਿਖਲਾਈਕਲਾਜਗਾ
ਈ॥ਵਤਦਐਤਾਦਜਮਾਇਲਜਾਇਲਸਾਕਤੁਸੇ
ਧਿਲਿਆਈਨਜਰਦੁੜਾਈ॥ਤੁਲਬਅਰਮਤ
ਲੂਬਘਰਾਦੇਆਪਸਵਿਚਦੁਖਦਾਈਖੇਰਨਕਾਈ
ਪਹਿਲੇਸਾਬਤੁਪਈਇਜਤਮਾਸਿਦਰਚਾਤੁਰਨਗੀ

ਚਾਹੇ ਯਾਗੀ॥ ਦੂਜੇ ਨਕੀ॥ ਮਨ ਕਲ ਬਖੋਟੀ ਇਕਦਿ २੦
 ਨਕਰ ਗੁਖ ਆਗੀ॥ ਘਾਗੇ ਆਗੀ॥ ਪਈ ਉਤ ਬਤੁਲ
 ਦਾਖਲ ਤੀਜੇ ਤੁਜ ਸੀਲਾ ਜਕੁ ਆਗੀ॥ ਏਹੁ ਵਿਚਾਗੀ॥
 ਜੈ ਖੋਰੇ ਇਨ ਕੀ॥ ਸਦੁ ਸਮਣੀ॥ ਘਰ ਵਿਚਿ ਉਠਾ ਸੀ॥
 ਰੀਨ ਹਿਸ ਨਿਕਾਗੀ॥ ੬੮॥ ਘਰ ਉਲਾਦ ਦੇ ਪੰਜ ਵੇਹੁ
 ਮਰਾਨ ਹਿਸ ਕਲਾਹੈ॥ ਵਾਂਗੀ॥ ਗੀ॥ ਮਜਾਨੀ॥ ਛੇ ਵੇਕ
 ਬਜੁਲ ਖਾਰਜ ਮੰਦੀ॥ ਧਾਤੋ ਅੰਦਰ ਕਾਂਨੀ॥ ਜਾਇ ਵੈਰਾਨੀ॥
 ਪਈ ਉਤ ਬਤੁਲ ਖਾਰਜ ਸਤ ਵੇਸ ਖਤ ਫਿਰਾਨੀ॥
 ਸਾਨੀ॥ ਇਉਂ ਦਿਲ ਜਾਨੀ॥ ਉਤ ਬਤੁਲ ਦਾਖਲ ਅਰਏਖ ०

ਨੇਕਹਸੀ ਕਹਰਤੁਫਾਨੀ ਵਖਤੁਜੁਆਨੀ॥੬੯॥੧੦
 ਵੇਫਰਾਮੁਨਕਲਬਬੈਠੀਅਪਨਾਜੋਰੁਜਨਵੇਹੁਕਮ
 ਚਲਾਵੇ॥ਇਸਤੁਮਾਹਿਘਰਦਸਵੇਸਾਬਤਚਤੁਰਾ
 ਈਸਿਖਲਾਵੇਇਸਕਜਗਾਵੇ॥ਪਈਯਾਰਵੇਉਤਬਤੁ
 ਲਖਾਰਜਸਜਨਮੁਖਾਲਫਖਾਵੇਖੁਲਕੁਵਦਵੇ॥ਕ
 ਹਿਲਖਸਾਹਿਬਾਰਵੇਉਕਲਾਗਮਅੰਦੇਸਾਧਾਵੇਰਮ
 ਲਬਤਾਵੇ॥੧੦॥ਸਫਰਦੂਰਦਿਲਦਾਰਕਰੇਸੀਨਕੀ
 ਤੇਰਵੇਖਾਨੇਤੋਗਦਿਵਨੇ॥ਸਕਲਚੇਦਵੇਉਤਬਤਦਖ
 ਲਸਿਖਸੀਉਜਰਬਹਾਨੇਜੋਦਿਲਮਾਨੇ॥ਘਰਮਿਜਾਂ ੩

ਨਦੇਨੁ ਸਰਤੁ ਖਾਰਜ ਮਿਲ ਸੀਸਾ ਥਿਥਿ ਗਾਂਧੇ ਕਰ
 ਗਾਯ ਗਾਨੇ ॥ ਰਾਹ ਸਕਲ ਲਖ ਸ੍ਰਾਹਿ ਜੋ ਲਵੇ ਦੇਖ ਜ
 ਏਚੇ ਦਾਨੇ ਰਹੇ ਹਿਰਾਨੇ ॥ ੧੧ ॥ ਕਿਉਂ ਹੋਤੁ ਮਹੈ ਰਾਨਗ
 ਲੀ ਚਿਬਾਹਿ ਸਾਹਿ ਫੁਰਮਾਇਆ ਕਿਸਾਗਮੁ ਧਾਇਆ
 ਜਾਹਰ ਕਰੇਹ ਕੀ ਕਤੁ ਮੇਥੇ ਜੋ ਕਿਛੁ ਇਲਮੁ ਬਤਾਇ
 ਆਨਜਗੀਆਇਆ ॥ ਸਾਚੁ ਸਿਤਾਬੀ ਆਖਨ ਸਕ
 ਦੇਚਹੈ ਜੀਬ ਖਸਾਇਆ ਵਖਤੁ ਲਿਖਾਇਆ ॥ ਕਰੀਜੁ
 ਮਾਫਮਲ ਕਗੁਸਤਾ ਕੀ ਚਿਨਾ ਬੈਠ ਚੁਕਾਇਆ ਰਾਸ
 ਸਨਾਇਆ ॥ ੧੨ ॥ ਕੁਦਸੀ ਇਸ਼ਕ ਕਮਾਲ ਜਦੋਇਹ

੨੧

ਹੋਊਗਸੇਜਦਹਿਬਰਸੀਜਰਨਡਰਸੀ॥ਸਿੰਦਰ
ਸਕਲਹੋਤੁਇਕਮਿਲਸੀਉਸਨੁਸਿਰਪਰਧਸੀ॥
ਮੁਜਰਾਕਰਸੀ॥ਅਚਣਚੇਤੁਪੇਜਾਉਗਾਵਿਛੋੜਛ
ਡੁਗਾਬਿਰਹੋਸਰਸੀਦਰਦਨਜਰਸੀ॥ਲੇਖਸਾਹਿ
ਲਖਾਲਿਖੇਸਸੀਦੇਜਾਇਬਲਾਂਵਿਚਮਰਸੀਕਾਰ
ਕਰਸੀ॥੭੩॥ਸੁਣਏਹੁਸੁਖਨਸਮੇਤੁਬੇਗਮਾਂਨੀ
ਅਤਸਾਹਬਦਲਾਈਵਿਹੁਤਨਧਾਈ॥ਇਹੁਲਡੂਕੀ
ਘਰਰਖਣੀਨਹੀਕਰੀਏਖਰਚਉਠਾਈਇਉਦਿਲ
ਆਈ॥ਦੇਖੇਬਾਪਲਹੁਤੁਰਅਖੀਅੰਗੁਨੀਸਕਲ

ਬਣਾਈ ਜਿਵੇ ਕਸਾਈ॥ ਕਹਿਲਖਸਾਹਿਲਿਖੀਜੇ ੨੨
ਖਾਲੁਕਮਿਟਦੀਨਾਹਿਮਿਟਾਈਜੀਵਣੁਪਾਈ॥ ੭੪
ਇਕਵਜੀਰਕਰੀਅਰਜਜੇੜਕਹਿਜਿਉਸਾਹਿਬ
ਨੁਬੁਓਗੁਤਿਵੇਕਮਾਓਗੁ॥ ਏਹੁਅਜਜਹੈਬਾਲਿਖਿ
ਦੇਸੀਖੁੰਨਨਮੁਸੀਆਓਗੁਪਾਪਨਜਾਓਗੁ॥ ਦਾਵਨਗੀ
ਰਹਸਰਨੁਹੋਸੀਗਲਵਿਚਿਪਲੁਪਾਓਗੁਨਰਕਲਿਸ
ਓਗੁ॥ ਪਾਇਸੀਦੁਕਖਿਜਰਨੁਸੇਪੋਯਾਓਹੁਵੇਣਿਰੁੜਾ
ਓਗੁਯਾਰਖਵਾਓਗੁ॥ ੭੫ ਆਹੇਘਨੇਸੇਦੁਖਚੇਦਨ
ਦੇਸਰੁਕਥੇਚਖਵੁਣੇਚਿਰਾਓਗਾਏ॥ ਉਖਰਵਰਕਨ

ਮਾਮਸੁਨਹਿਰੀਹਰੇਲਾਲਜਸੁਏਬੂਟੇਪਾਏ।ਅਰ
ਲਾਤੂਨਅਰਸਤੂਜੇਹਾਂਨਲਿਪਗੀਤਬੰਨਾਏਨਜਰਭਿ
ਜਾਏ।ਕਹਿਲਖਸਾਹਕਈਲਖਮਿਹਨਤਕੀਮਤਿਕੋਨ
ਗਿਨਾਏਹੋਸਦੁਨਾਏ॥੧੬॥ਹੀਰੇਮਾਣਕਸੋਤੀਸਬ
ਜੇਜਰਘਰਬੀਮੀਗਵਾਈਪਾਸਰਖਾਈ।ਹਿਸੇਕੀਤੇ
ਨਿਸਫੋਨਿਸਫੀਕੀਤੀਬਾਪਦਨਾਈ।ਇਉਦਿਲਆਈ
ਐਕਸੋਸੀਦਾਇਕਸੋਪਾਲੇਇਕਵਿਦੁਕੁਨਾਈਏ
ਕਪੜਾਈ।ਕਹਿਲਖਸਾਹਘਨੀਜਬਤਖਤੀਲਿਖ
ਨਾਵੇਉਕਰਾਈਕੰਠਬਨਾਈ॥੧੭॥ਬਾਲਮਾਲਦਿਰ

ਪਾਸੀ ਦੂਕ ਦੇ ਬਰਕਿਵਾਨੁ ਜਨਾਇਆ ਕੁਲਫਲਗਾ २੩
ਇਆ ॥ ਬਾਪ ਆਪ ਦੇਹੁ ਕਮੁ ਜਸੀ ਨੂਜਹਿ ਦਰੀਆ
ਉਰਨਾਇਆ ਪਾਪ ਕੁ ਮਾਇਆ ਲੇਖ ਬੁਰੇ ਨੂਰਦੀ
ਮਾਦਰ ਕਾ ਦਰਕ ਜੀ ਆਪਾਇਆ ਗਮਦਿ ਬੁਲਾਇਆ
ਜੇ ਲਖ ਸਾਹਿਲਿ ਖਿੱਯੋ ਵਿਚ ਮਸਤ ਕਮਿਟ ਦਾਨਹੀ
ਮਿਟਾਇਆ ਸੁਲਸਦਾਇਆ ॥ ੭੮ ॥ ਮਾਇ ਬਾਪ ਨੂਦੇ
ਸਨਕੋਈ ਹੋਈ ਜੇ ਕੁਛ ਚਾਹੀ ਬਾਤਿ ਇਲਾਹੀ ॥ ਬਿਨ
ਵਜੀਰ ਸਾਹਰ ਬੁਮਾਲ ਕਕਰਦਾ ਬੇਪਰਵਾਹੀ ਆਪਸ
ਲਾਹੀ ॥ ਸਾਂਇਰ ਪੇਰ ਜੇ ਰਕਰਦਿ ਜਾਵੇ ਸੇਰ ਫਸੇ ਦਾਫਾ

ਹੀਤਜਲਕਾਹੀ। ਦੁਖਨਸੀਬਲਖਸਾਹਸਸੀਦੇ
 ਰੁਕਨਲੇਵਿਚਿਤਾਹੀਲਿਖਿਆਆਹੀ। ੭੮੧। ਗੋਸਾ
 ਕੁਤਬਾਂਉਪਰਵਰਤੀਮਿਟੇਨਹੋਵਣਹਰੀਹੁਕਮੁਸਤਾ
 ਗੀ। ਕਾਢਬਹਿਸਤੋਜੁਟਿਆਬਾਹਰਅਦਮਹਵਾਨਿਅੰ
 ਗੀਰੋਦੀਜਾਗੀ। ਇਬਰਾਹੀਮਚਿਖਨੂਢੇਇਆਆਤਸ
 ਵਿਚਿਗੁਲਜਾਗੀਓਸਨਿਹਰੀ। ਭਿੰਨਨੁਰਤੁਫਨਰਿਅੰ
 ਬਚਹੋਇਆਸੁਕਰਗੁਜਾਗੀਕਿਸਤੀਤਾਗੀ। ੮੦੧। ਯਸ
 ਬਨੁਚਾਕੀਤਾਬਰਦਾਸੀਸਜਕਰੀਏਆਗੀਸਹੀਕਹਾ
 ਗੀ। ਸਿਲੇਮਾਂਨਥੀਭੁਠਲਕਾਘੇਬਖਸੀਫਿਹਇਕਵ

ਤਖਸਸਵਾਗੀ॥ ਨਿਗਲਗਈਯੋਨਸਨੁਮਛਲੀਸਾਬ ॥ ੨੪
 ਰਦੀਦੇਹਿਸਾਗੀਕਿਰਮਾਂਝਗੀ॥ ਸੁਲੀਪਰਮਨਸੁਰ
 ਚਕ੍ਰਾਇਓਸਖਤੀਓਸਸਹਾਗੀ॥ ਜਨਪਿਆਗੀ॥ ੨੧
 ਮੁਸੇਦਾਹਬਸਮਾਂਬਨਾਇਓਲੇਪਿਆਰੀਜਾਮੀਧਾਗੀ
 ਦੁਖਸੁਹਿਰੁਗੀ॥ ਮਿਤਤਰਈਸਾਜਾਯੋਮਰੀਹਮਕੁ
 ਦਰਤਥੋਂਬਲਿਹਾਗੀ॥ ਪੁਤਿਕੁਦਗੀ॥ ਛੀਨਲੀਏਫਰਜੀ
 ਦਨਬੀਥੀਦੀਆਤਖਤਸਰਦਾਗੀ॥ ਹਕਹਿਤਕਾਗੀ॥ ਕ
 ਹਿਲਖਸਾਹਡਿਠੇਦੁਖਵਲੀਆਂਸਸੀਕੋਣਵਿਚਗੀ
 ਲੇਖਬਿਡਾਗੀ॥ ੨੨॥ ਵੀਵੀਹਾਥਨਆਵੈਨੈਓਹੁਨਿਕ

ਸੀਚੀਰਪਹਾੜਾਂਲਏਉਰਾਂਗਾਘੁਮਿਏਘੇਗਵਿਚਿਬੁਲ
 ਣਾਊਧਗਮੱਛਕੋਛਸਿਸਾਹੰਤਦਵੇਰਾਂਗਾਲਖਜਲ
 ਹੋਏਲੈਨਮਰੋਏਅਸਰਾਣੀਬਿਸੀਆਰਾਂਮਾਰਹਜਰਾਂ
 ਨਿਗਲਸਿਦੂਕਨਸਕਦੀਆਫਤਜਫੇਜੁਲਾਕਲੁਹਾਂ
 ਅਸਲਕਟਾਰਾਂ। ੮੩। ਸਿੰਧਸ਼ੁਨਾਂਜੇਲੁਮਾਹੁਰਾਈ
 ਸਤਿਲਦਬੱਸਉਥਾਂਹਾਂਜਲਅਸਰਾਹਾਂਔਰਅਗਿ
 ਣਤਰਲੈਆਨਾਲੇਡਾਲੇਜੋਰਅਗਾਹਾਂਕਰਦੇਢਾਹਾਂ। ਤਰ
 ਨਕੋਈਤੋਰਤਰਨਦਾਹਾਰਖਲੇਵਨਬਹਾਂਧੜੇਪਿਛਾਹਾਂ।
 ਕਹਿਲਖਸਾਹਤੁਰਨਕਿਮਬੇੜੇਪੇਸਨਜਾਂਵਨਵਾਂ।

ਖੋਫਮਲਾਹੁੰ ੮੪ ਸਾਵਣੁ ਮਾਂਹ ਸਮਾਂ ਇਕ ਰਤੁ ਰਹਿ ੨੫
ਸੇਨ ਬਾਂਹਿ ਪਸਾਰੀ ਘਟਾ ਗੁਬਾਰੀ। ਰਮਕੇ ਪੁਰਾਬੀਜ
ਗੀਦਮਕੇ ਧਮਕੇ ਧਰਤੀ ਸਾਗੀ ਕੜਕ ਕਹਾਰੀ। ਦਾ
ਦਰਮੋਰ ਪਪੀਹਾ ਕੋਇਲ ਕਰਨ ਸੋਰ ਬਿਸੀਅ ਗੀਬੀ
ਦਾਜਾਗੀ। ਰਬਰਾਖਾਲਖਿ ਸਾਹਸ ਸੀਦਾ ਵਿਚਿ ਸਿੰਦੂ
ਕਵਿਚ ਗੀਲੇ ਦੀਤਾਰੀ। ੮੫ ਅੰਤੁ ਨ ਮੁਕਰੀ ਗਰਬੇ ਬੀ
ਨਿਤ ਨ ਦੀਪਰ ਸਾਵੇਖੁ ਬਚਕਾਵੇ। ਮੇਮੁ ਦੀਬੁ ਗਜਾਮਦ
ਨੀਅੰਨੈ ਨੂਖਾ ਸਜਗਾਵੇ ਦਾਗਵੇ ਦਾਵੇ। ਮਲਮਲ ਲਲ
ਚੁਤਰਚੁਨੀਅ ਕਰਮਖਕੀ ਮਤਪਾਵੇ ਬੇਸੁ ਬਣਾਵੇ। ਕ

ਹਲਖਸਾਹਚੇਦੇਲੀਗੁਮਟੀਅਤਲਸਅਤਿਚਸਕ
 ਵੈਮਾਇਆਲਾਵੇ।੧੬੬।ਇਕਰੋਜਚਹੁਬਰੇਸਦੇਹੈਲੇ
 ਬਸਤਰਉਠਿਧਾਇਆਨੈਪੁਰਆਇਆਵੇਖਜਾਬੇਸ
 ਸੰਦੂਕਸੁਨਹਿਰੀਹੀਰੇਲਾਲਜਨ੍ਹਾਇਆਕਿਸੇਰੁਨ੍ਹਾ
 ਇਆ।ਮਾਂਰਛਲਾਂਗਾਪਿਆਵਿਚਜਲਦੇਰੋਕਪਦਾਰ
 ਬੁਪਾਇਆਕਾਦੁਲਿਆਇਆ।ਲਖਖੁਸੀਅੰਲਖਸਾ
 ਹਅਤੇਨੂਰੋਬਸੁਬੋਬਲਗਾਇਅਭੇਜੀਮਾਇਆ।੬੭।
 ਖੋਲਿਆਜਾਇਸੰਦੂਕਚਿਸਪਰਕੀਤੀਦਸਤਦਰਾਜੀ
 ਰੋਇਤਰਾਜੀ।ਹੀਰੇਲਾਲਜਨ੍ਹਾਹਰਬਾਲਕਖਾਲਕਰੇ

ਜੀਬਾਜੀਉਨਕਉਤਾਜੀ॥ਨੇਹੀਨਾਮੁਨੇਕਉਸਐਰਤ ੨੬.
ਅੰਤਾਮਰਦਨਿਵਾਜੀਸੁਰਤਿਗਾਜੀ॥ਲਈਓਸਲਖ
ਸਾਹਿਰਵੇਲੀਰਖਕਨੀਜਿਕਾਂਨਾਜੀਇਜਤਸਾਜੀ॥੮੮॥
ਨਹਿਸੀਅਗੇਉਲਾਹਿਓਸਪਰਕਰੇਖੁਸਕਬਨਸਾਵੇ
ਜੇਰਬਭਾਵੇ॥ਤਰਸਦਿਆਂਨੂਪੀਉਜੀਉਇਕੁਦੇਲਤਨ
ਦਹੀਆਵੇਖੁਲਕਵਧਾਵੇ॥ਖਿਜਮਤਗਾਰਚਫੇਰਸੰਸੀ
ਦੇਦਾਈਸੀਰਪਿਲਾਵੇਗੇਦਾਖਿਲਾਵੇ॥ਜੇਵਰਗਿਰਦਮ
ਤਹਿਸਾਹਿਲਖਗੈਰਨਫਕਣਾਪਾਵੇਮਤਛਲਜਾਵੇ॥੮੯॥
ਦੀ॥ਪਾਂਚਿਬਰਸਦੀਹੋਈਜਿਸਦਿਨਮਕਤਬਪੜਨਿ

ਬਿਠਾਈ ਸੁਧ ਬੁਧਿਆਈ। ਬਣ ਪਚਾਇਤੁ ਆਵਣ
ਧੋਬੇ ਲੋਚਨ ਓਹੁ ਕੁਨਾਈ ਬਾਤ ਬਨਾਈ। ਪੜ੍ਹਿਆਇ
ਲਾਮ ਕੁਰਾਨ ਕਤੇਬਾ ਨਸਰਨ ਜਮ ਸਿਖ ਲਾਈ ਹਰ
ਤੁਰਾਈ। ਆਪਿਆਏ ਹੁ ਮੁਰਾਦ ਸਹਿਲ ਖਮਿਲੇ ਸਕ
ਸੁਖ ਦਾਈ ਯਾਉ ਮਦਾਈ। ੮੦। ਤਿਏ ਨਵਿ ਚਿ ਇਕ ਰੋਜ
ਸੱਸੀ ਨੂਤਨਾਂ ਸਖੀਆ ਲਾਇਆ ਰੋਹੁ ਚੜ੍ਹਾਇਆ ਸੇਹੀ
ਨਾਹੀ ਜਣਿਆ ਤੈ ਕੁ ਅੰਤ ਕਿਤੇ ਲਿਆਇਆ ਧੋਵਣੁ ਧ
ਇਆ। ਸੁਣਿਏ ਹੁ ਸੁਖ ਨਤ ਮਕਸੂ ਹਿਜਾ ਦੀ ਮਾਂ ਕੋ
ਆਣਿ ਰੁਗਾਇਆ ਖੰਜ ਰਉਠਾਇਆ। ਜੇਹੁ ਨ ਕਰੇ ਲੁ

ਕਾਓ ਮਾਰਸਾਂ ਉਸਨੇ ਜੀਉ ਬਚਾਇਆ ਰਾਸ ਸੁਣਾਇਆ ॥ ੦੨੧ ॥
 ੯੧ ॥ ਅਪਣੇ ਦਿਲ ਵਿਚ ਰੁਰ ਦੀ ਕਰ ਦੀ ਸੋਚਾਂ ਨਾ ਰਖੁ
 ਰਾਣੀ ਮਹਾਂ ਸਿਆਣੀ ॥ ਕੇਹਾ ਪੜਾਇਆ ਇਲੁ ਮਸੰ ਸੀ
 ਨੂਚੇ ਨਗ ਜਿਹਾ ਗਵਿ ਚਿਧਾਣੀ ਇਸੁ ਕਰੰਦਾਣੀ ॥ ਜੇ ਇਸ
 ਦੇ ਉਸਤਾਦ ਪਾਸ ਮੈਂ ਨਾ ਕਰਿ ਕਹਾਂ ਕਹਾਣੀ ਸੁਣਗੁ ਮੁਲਾ
 ਣੀ ॥ ਕਹਿ ਲਖ ਸਾਹਿਨ ਜਰਸੀ ਕਰਸੀ ਬਾਹਰ ਬਾਤੁ ਮੁ
 ਤਾਣੀ ਕਿਨੀ ਟਿਕਾਣੀ ॥ ੯੨ ॥ ਆਦਮ ਜਾਂ ਮਬਾਦਿ ਸਾਹ
 ਅਦਲੀ ਤੂੰ ਦੁਖ ਤਰ ਉਸ ਜਾਈ ਫਰਕ ਨ ਰਾਈ ॥ ਖੋਲੀ ਰੇਖ
 ਲਿਖੀ ਬਿਧ ਮਸਤ ਕਦੇ ਬਾਧ ਦੁਖ ਦਾਈ ਨਦੀ ਰੁੜਾਈ

ਇਹ ਦੇ ਲਤ ਹੇ ਨੈਂ ਦੀ ਤੈਂ ਦੀ ਸਦ ਕੇ ਲੈਂ ਦੀ ਮਾਈ ਪੋ ਲਖ
ਮਾਈ ਮਾਹ ਮੁਖੀ ਰੁਰ ਮਾਹਿ ਸਾਹ ਲਖ ਬੋਲੀ ਤਾਹਿ
ਲਗਾਈ ਵਾਹਿ ਨ ਕਾਈ ॥ ੯੩ ॥ ਕਿਸ ਮਿਤੁ ਵਿਚ ਕੇ ਬਖ
ਤੀ ਸਖ ਤੀ ਤਖ ਤੀ ਲਖ ਤੀ ਰੋਈ ਮਾਜ ਜੋ ਹੋਈ ॥ ਬਾਪ ਸ
ਰਾਪ ਮਾਪਿ ਸਿਰ ਸੁਲਿ ਮਾਮੇ ਵਿਚਿ ਪਾਪ ਨ ਕੋਈ ਨੈਂ ਵਿਚ
ਦੋਈ ॥ ਜੇ ਹੋਈ ਨ ਚਕ ਦੀ ਸੁਕ ਦੀ ਤਕ ਦੀ ਸਾਕ ਨ ਕੋਈ ਕੋ
ਸਸੁ ਕੋਈ ॥ ਚਿਲਖ ਸਾਹ ਵਿਵਾਹ ਨ ਕਰ ਸਾਂਪ ਰਸਾਂ ਚਾ
ਹ ਯਾਦੋਈ ਯਾ ਬਲ ਮੋਈ ॥ ੯੪ ॥ ਧੋਬ ਨੁ ਮਾਂਗ ਮੁਖਾ ਗੱ
ਸੀ ਨੂਰੋ ਸੇ ਬਹਿ ਸਮ ਸੁ ਦੇਖ ਨਾ ਰੁਹ ਦੇ ॥ ਇਹ ਬਾਰ ਤੁਝੇ

ਸੁਣੇਬਾਦਿਸਾਹਿਸਹਰੇਬਦਰਕਰਾਵੇਡੇਰਨਲਾਵੇ। ੨੮
 ਸਾਚਿਸੁਠਨਾਤਰੇਕਚਹਿਰੀਜੇਡਾਢੇਦਿਲਾਵੇਤਿ
 ਵੇਕਮਾਵੇਕਹਿਲਖਸਾਹਨਵਾਹਿਅਸਾਦੀਜੇਤੋਚਾ
 ਹਿਰੁਬਾਵੇਕੋਣਛੁਡਾਵੇ। ੨੯। ਸੁਖਨਸਖਤੋਜੇਜਹਦੀ
 ਬਹਦੀਕਹਦੀਬਾਤੁਨਬਾਹਰਦੁਸਮਨਨਹਰਾਨਕੋ
 ਈਸਕਾਥਿਰਾਦਰਨਦਰਨਕੋਨਿਕਦੀਖਾਹਰਨਾਕੋਠਾ
 ਰਾਜਾਤਿਸਫਾਤਛਪਾਈਅੰਮੈਸੇਸੇਰੰਕਜਵਾਹਰਕਰੇ
 ਨਜਾਹਰਾਸੁਰੇਮੇਰਜਿਮੇਚੇਰਸੰਸੀਦਿਲਕਹਿਲਖ
 ਸਾਹਨਦਾਹਰਬਿਨਹਕਤਾਹਰਾ। ੩੦। ਧੋਬੀਨਮੁਤ

ਮਾਮਰੋਜਰਲਪਹਰਪੁਸਾਂਕਾਅਵਨਸਾਂਨਦਿਖਾਵ
ਨਾ। ਸਾਥੀਕੋਣਚੀਗੇਰਾਭੈਨੂੰਅਤੇਨੂੰਸਮਝਾਵਨਬੈ
ਠਹਿਸਾਂਵਨਾ। ਸੈਪਿਆਰੀਆਹੋਵਨਪੀਆਂਤੋਣੀ
ਨਹਿਸਮਾਂਵਨਪਰਘਰਜਵਨ। ਓਹੁਲਖਸਾਹੁਨਾਂ
ਨਦਾਕਾਈਭਾਈਜੋਰਲਗਾਂਵਨਸੀਸਨਿਵਾਂਵਨਾ।
ਓਹੁਲਖਸਾਹੁਨਾਂਕੋਪਦਰਪੁਛਿਆਬੋਲੇਨਾਸੁਗਮ
ਦੀਗਮਨੁਖਾਂਦੀ। ਪਿਆਪਿਆਲਤਮਕਫਿਰਬੋਲੀ
ਲੰਮੇਧੀਅੰਤੁਸਾਂਦੀਅੰਸਸਹਾਂਦੀ। ਕਿਸਮਤਰੋਬੀ
ਤਕਦੇਧੋਬੀਸੋਬੀਹੋਇਵਿਕਾਂਦੀਖਲਸਚਾਂਦੀ। ਕ

ਕਹਿਲਖਸਾਹਿਲਿਖੇਦੁਖਕਰਮੀਕਾਢਿਤੁਸਾਂਘਰਿਅ ॥ ੨੯ ॥
ਦੀਰੁਕਦੀਜਾਂਦੀ ॥ ੯੯ ॥ ਜਾਹੋਆਪਣੀਘਰੀਬੋਲੀਓਆ
ਖਸੁਣਾਇਆਅੰਤੋਅਤਿਹੋਇਤੁਤੇ ॥ ਰਖੇਇਮਨਕੁਰਨਪੜੇ
ਇਹੁਹੈਨਿਦਾਨਸਿਰਛੁਤੇਤਿਦੁਨਕੋਤੇ ॥ ਸਾਨੁਲੋਕਨਕਾ
ਈਭੁਈਤੁਸਾਵਿਚੋਲੇਘੰਤੇਸਾਕਸੁਪੰਤੇ ॥ ਚਿਹਲਖਸਾ
ਹਿਗਏਲਖਮਰਜੀਏਹੁਨਾਲਗਦਾਮੰਤੇਪਿਛਾਂਪਰੰਤੇ ॥
੯੯ ॥ ਆਦਮਜਾਮਬਾਦਿਸਾਹਅਗੋਰਲਧੋਬੀਕੁਲਸਾ
ਰੇਜਾਇਪੁਕਾਰੇ ॥ ਸੋਸੀਨਮਅਤੇਪਰਬੇਈਹੋਸਹੁਸਨ
ਚਮਕਾਰੇਮਿਸਲਸਤਾਰੇ ॥ ਸਿਗਲਦੀਪਦੀਚਿਹੁਪਦਮ

ਫੀਚਹੀਏਅਜਸਰਕਾਰੇਪਾਸੁਰਮਾਰੇ। ਕਹਿਲਖਸਾਹਲ
 ਗਾਕਰਆਤਸੋਹੋਇਗਏਚਿਹੁਨਿਆਰੇਹਾਂਇਸਆਰੇ॥੧੦੦੧
 ਭੇਜਗੁਲਾਮੁਸਦਾਇਆਔਤਾਨੀਖਤਸੁਹਬਦਲਾਈਹਿ
 ਰਸਵਧਾਈ॥ ਤਖਭੀਕਰਮਾਣੂਮਸਸੀਨੇਪੁਰਦਰਗਾਹ
 ਪੁਚਾਈਦੇਰਨਲਾਈ॥ ਨਵਾਵਾਚਹੋਇਆਬਹੁਲਾਜਮਹਿ
 ਸਬਾਪਨੁਆਈਜਾਤੀਜਾਈ॥ ਕਹਿਲਖਸਾਹਿਪਛਾਤੀਚੋਕੀ
 ਜੇਬਾਣਕਗਲਪਾਈਸਾਬਰੁੜਾਈ॥੧੦੧॥ ਅਖਸਰਅੰਸੁ
 ਪਿਆਗਿਆਪੇਚਹੋਪੀਅਸੁਨਈਪਰਸਦਵਾਈ॥ ਸੱਸੀ
 ਦਿਤਜੁਬਾਬਆਰਿਚਿਨਮੇਬਾਬਲਮਾਈਤੁਸਨਜਾਈ॥

ਥੇਤਕਸੀਰਸੀਰਨਹੀਪੀਤਾਵਿਚਸੀਦੁਖਦੇਪਾਈਚਾਣਿ ੩੦
ਰੁੜਾਈ। ਮੁਹਲਗਣਾਲਖਪਾਪਤੁਸਾਨੁਸਾਸਿਕੋਰਦ
ਨਾਈਸਾਸ਼ੁਨਕਾਈ॥ ੧੦੨॥ ਸ਼ੁਰਦੀਮਾਓਫਿਰਕਧੀਅ
ਦੇਨੀਰਅਖੀਬੀਰੁਲਦਾਜੀਅਓਫੁਲਦਾਜਿੰਯਕੁਬਨੁਜੁ
ਸਬਦਾਦੁਖਲਾਬੂਤਨਵਿਚਿਬਲਦਾਤਾਪਖਲਲਦਾ। ਜਾ
ਈਪਸਆਸਕਾਰਿਜਾਵੇਲਾਵੇਪੇਚਅਕਲਦਾਜੇਹਨਚ
ਲਦਾ। ਕਹਿਲਖਸਾਹਸੀਦੁਕਸਸੀਨੁਖੇਫਘਨਾਛਲਵਲ
ਦਾਵਿਲਨਹੀਰਲਦਾ॥ ੧੦੩॥ ਬਾਦਸਾਹਇਹੁਕੀਤੀਗਿਣ
ਤੀਜੇਬਾਲਕਘਰਆਦੀਬਣਗੁਆਸਾਦੀ। ਕਹਿਗਏਜਿਵੇ

ਨਜ਼ੁਮੀ ਪੰਡਤ ਹਰਗਜਖਤ ਨਜੰਦੀ ਬਾਤਿ ਉਨੰਦੀ ਸ
 ਹਜਾ ਦੀ ਘਰ ਰਹੇ ਧੋਬਿਆਂ ਫਿਰੀ ਦਿਲੀ ਲਦੁਹੰਦੀ ਧਿਉ ਅ
 ਹਮਾ ਦੀ ਲਖ ਜਾਮਿ ਲਿਆ ਮੁਲਖ ਸੰਸੀ ਨੂ ਖਰਚੇ ਸੇਨ
 ਚੰਦੀ ਨਿਆਂ ਮੁਡਿਖਾਂਦੀ ॥ ੧੦੪ ॥ ਸਾਹਿਬੁ ਹੁਸਨ ਸੁਘਰ ਸੁ
 ਹਜਾ ਦੀ ਸਖੀ ਅੰਬੀ ਚਸੁਹਾਵੇ ਅਤਿ ਛੁਬ ਪਾਵੇ ॥ ਯਾ ਸਾਗ
 ਰ ਸੁਤ ਰਿਭਾ ਯਾ ਸਸਿ ਸਨੁ ਖਹੂਰ ਨ ਆਵੇ ਦੇਖ ਲਜਾਵੇ ॥ ਸੈ
 ਲ ਬਾਗ ਦਕਰੇ ਹੇ ਸਾਂਹਰ ਹਮ ਮੇਵੇ ਖਾਵੇ ਫੂਲ ਹੀ ਫਾਵੇ ॥ ਜਿਮ
 ਕਨ ਲਖ ਸਾਹਿ ਸੁਣੇ ਖੁਸ ਦਿਲ ਬੀਨਾ ਹਿੰਦੂ ਲਾਵੇ ਚਾਹਿ ਰਖ
 ਵੇ ॥ ੧੦੫ ॥ ਰਿਧੀ ਅਰਿ ਰੁਕਮਿ ਪੈਉ ਰੁਕਮੀ ਕਿਧੀ ਮੇਨ ਕਰਾਈ

ਸਜਾਤਿਭਾਗੀ। ਕਿਧੈ ਸੁਕੇ ਸੀਚਤਰਪਾਤਰਇੰਦ੍ਰਾਇਨ ੩੧
 ਕੀਪ੍ਰਮਾਗੀਪਗੀਵਿਸਾਗੀ। ਵਰਗੀਬਾਦਬਿਸੀਆਰਓਤਦਿ
 ਨਆਹੀਗਰਦਗੁਬਾਹੀਜਿਉਏਸਕਾਗੀ। ਅਖੀਆਂਸਾਥ
 ਪਨਾਹਸਹਲਖਮਾਹਸਕਲਓਜੀਆਰੀਸੈਰਸਿਧਾਗੀ
 ੧੦ ਵਾਰਜਨੀਨਮਸੁਦਾਗਰਜਾਦਾਉਸਦੀਬਹੁਵਡਿਅ
 ਈਕਰੇਲੁਗਾਈ। ਵਿਚਭੁਭੋਰਦੇਬਾਗਓਸਇਕਬਾਰੰਦ
 ਗਿਬਣਈਦੋਲਤਲਾਈ। ਬਾਦਸੁਹਾਂਦੀਆਂਤਹਾਂਸੁਰਤਾਂ
 ਇਕਦੁਇਕਸਵਾਈਅਤਿਛੁਬਛਾਈ। ਸੁਣੀਸਿਫਤਲਖਸ
 ਹਿਸਸੀਨੇਸਬਸਈਅੰਉਠਿਧਈਦੇਖਣਾਸਈ। ੧੧੧।

ਸਿਫਤੁ ਹੁਸਨ ਦੀ ਹੋਇ ਨ ਸਕਦੀ ਬਿਧਨੇ ਆਪਸ ਵੇਰਨ
ਕਸਮੁ ਹਾਰੇ। ਸਸਤੂ ਰਤਿ ਵਿਚਿ ਜੇ ਹੋਸੀ ਸਖੀ ਅੰਗਿ
ਰਸਤਾਰੇ ਦੇਹਿ ਨ ਜਾਰੇ। ਕੋਲ ਅੰਗਿ ਟੂਹ ਦੇਖ ਜਬ ਕਵੀ
ਰੋਜੁ ਜਾਰੇ ਭਏ ਨਿਆਰੇ। ਖੁਸੀ ਕਰੈ ਕਰਕੇ ਰਸ ਹਲਕੈ
ਗਏ ਚਾਂਨਣ ਸਾਰੇ ਮਿਟੇ ਅੰਧਾਰੇ। ੧੦੮। ਤੁਹਾਣੇ ਕਤ ਸਵੀ
ਰ ਅਜਾਇਬ ਹੋਰਨ ਉਸ ਦੀ ਸਾਂਨੀ ਦੇਖ ਗਿਏ ਨੀ। ਸੋ ਦੁਸੁ
ਬਰ ਪੁਛਿਆ ਸੋ ਸੀ ਮਿਠੀ ਹੋਇ ਜੁ ਬਾਂਨੀ ਪਤਾ ਨਿਸਾਂਨੀ।
ਜਿਸ ਦੀ ਤੋਂ ਇਹੁ ਲਿਖੀ ਮੂਰਤ ਸੂਰਤਿ ਕੋ ਨੂਰਾਂ ਨੀ ਮਹਿ
ਪਿਛਾਂਨੀ। ਲਖ ਸਾਹ ਅਖ ਸੁਣਵੀ ਹੋਵੇ ਮੁਸਕਲਾਤਿ ਅ

ਹਿਜਾਂਨੀ ਦੁਹੀਜ਼ਹਾਂਨੀ ॥ ੧੦੯ ॥ ਹਿਤੁ ਅਲੀਗੜ੍ਹ ਕੇ ਚਮਾਸੀ ਦ
 ਰਾਹਾ ਸਾਹਬ ਬਲਦਾ ਮਾਲਕ ਬਲਦਾ ॥ ਇਕ ਠੇਗ ਹਿਨ
 ਬਾਪ ਅਰੁ ਬਕਰੀ ਬਾਂਧਾ ਦੋਲਾ ਅਦਲਦਾ ਹੁਕਮ ਨਦਲਦ
 ॥ ਤਿਨ ਦੇਖ ਰਜ ਹਿਜ਼ਾ ਦਾ ਪੁਨੁ ਭਿੰਨਾ ਅਤਰ ਸਿਦਲਦਾ ਕੋ
 ਦਿਅ ਕਲਦਾ ॥ ਕਹਿਲਖ ਸਹਿ ਮਾਹਸਮ ਸੂਰਤਾ ਫਿਰਿਅ
 ਹਥ ਫਜ਼ਲਦਾਰ ਬਅਜਲਦਾ ॥ ੧੧੦ ॥ ਸੈਰਬਾਗ ਦਾ ਕਰਕੇ
 ਫਿਰਜ਼ ਬਸਾਬ ਸਹੀ ਅੰਘਰਿਆ ਈਛੁ ਬਕੁਮਲਾਈ ॥ ਘੁਰ
 ਦੀਘ ਨਾਂਜੁ ਲੈਖਾਂ ਜੈਸੇ ਉਠਦੀਲ ਹਰਸਵਾਈ ਕਹਰ ਸਿਤਾਈ ॥
 ॥ ਬਿਰੋਨਾ ਗਇਓਂ ਏਰੁ ਸਿਆਜ਼ਲਮਾਰਿ ਪੁਦੁਖਦਾਈ ਵਿਹੁਤ

੩੨

੦

੦

ਨਧਾਈ॥ ਕਹਿਲਖਸਾਹਰਗੀਪੁਛਿਦਿਲਈਵੇਦਨਪੋਬਣ
ਮਾਈਦਸੇਨਕਾਈ॥ ੧੧੧॥ ਹਰਦਮਰਹੇਫਿਰਕਪੁਨੂਦਲਾਂ
ਬੂਤਨਾਵਿਚਿਬਲਦੇਆਂਸੁਫਲਦੇ॥ ਰਲੇਦਸਤਰੁਖਸਾਰੇ
ਕਾਰੇਥਾਲਖੁਲੇਵਿਚਿਗਲਦੇਹਲਦੇਸਲਦੇ॥ ਆਹਿਜਰਦ
ਰਤਚਸਮਾਂਦੋਨੇਰੇਗਜਰਦਦੁਖਦਲਦੇਵਿਚਪਲਿਪਲਿਦੇ
ਕਹਿਲਖਸਾਹਸੁਸੀਰੁਲਮਰਨਾਇਕਦਿਨਅੰਦਰਥਲਦੇ
ਲੇਖਨਦਲਦੇ॥ ੧੧੨॥ ਦੇਖਸੋਸੀਵਲਝੁਰਦੇਮਾਂਪਿਉਪਈ
ਆਂਸੋਚਵਿਚਾਰਾਂਆਂਰੀਮਖਾਰਾਂਸਦੇਓਨਾਜਿਅਣੇਜੇਤਰਮਾਂ
ਤਰਤਿਤਰਕਾਰਾਂਜਨਣਸਾਰਾਂ॥ ਗਲੀਪਿਰਾਹਣਐਰਤਸਬੀ

ਅੰਸਿਰੀਸਾਫਦਸਤਾਹਾਂਮੁਹਰੇਦਾਰਾਂਆਸੇਲਈਸ ੩੩
 ਰਈਓਚੀਆਂਆਏਪਾਸਲਵਰਾਂਮਟਕਹੁਲਾਰਾਂ। ੧੧੩।
 ਗਿਆਦੇਖਨਸਸੀਸਸਸੁਗਤਿਬੈਠੀਮੁਖਕੁਮਲਾਣੇ
 ਸੁਵਿਹਾਂਣੇ। ਕਹਿਦੇਏਬੈਠੇਸੀਮਨਫਤਪੈਰੇਹਰਾਬਟਿਕ
 ਟੇਮੋਲਾਜਾਣੇ। ਗਿਲੀਹੁਲਾਸੀਜਾਸੀਸਾਇਆਹਾਸੀਓ
 ਨਕੇਭਾਣੇਜਿਨਜਰਵਾਣੇ। ਕਹਿਲਖਸਾਹਕਤੇਬਾਂਵੇਖਨਮ
 ਰਜਨਕੋਈਪਛਾਣੇਕਰਨਿਧਿਝਾਣੇ। ੧੧੪। ਇਕਦੁਇਕਕ
 ਹਾਵਲਮਾਲਾਆਪਸਅੰਦਰਖਹਿਦੇਏਹਾਕਹਿਦੇ। ਜੇਡਿਗਿ
 ਅੰਨੁਦਮਹਮਕਗਏਹੋਇਚੀਗੇਓਠਿਬਹਿਦੇਸਭਤਪੁਲਹਿ

ਦੇ ਪਰੀਆਂ ਔਰ ਚੁੜੇ ਲੜਾਇਣੀ ਪੁਣੀ ਸਖਤ ਨਸਹਿ ਦੇ
ਜਾਂਵ ਨਿਵਹਿ ਦੇ ॥ ਇਨ ਸਾਲਾਂ ਜੇ ਦੇਖ ਅਸਨੂੰ ਲਖ ਲਖ ਦੇ
ਉਤਰਹਿ ਦੇ ਜਿਨ ਨਰਹਿ ਦੇ ॥ ੧੧੫ ॥ ਕੋਈ ਆਖਦਾ ਭੂਤ
ਚੁੜੇ ਲਾਂ ਅੰਗੀਆਂ ਬਾਗਾਂ ਬੋਹੀ ਉਨ ਇਜੇ ਕਹੀ ॥ ਕੋਈ ਬੂਤ
ਵੱਡੀ ਪਰੀ ਬੀ ॥ ਕੋਈ ਕਹੇ ਜਿਨ ਜੇ ਹੀ ਬਾਲ ਨਿਛੋ ਹੀ ॥ ਨਖਸ
ਤਵੀਤ ਕਲਾਂ ਮਾਂ ਪੁਣੀਆਂ ਸਿਲੇ ਮਨ ਦੀ ਦੇਹੀ ਜਰਨ ਪੋਹੀ ॥
॥ ਸਦ ਲਖ ਸਾਹ ਸਿੰਘਾ ਵਨ ਵਟੀ ਅੰਗੁ ਜਰੇਤ ਨਸਨ ਬੋ
ਹੀ ਜਾਏ ਓਹੀ ॥ ੧੧੬ ॥ ਕੁਝ ਤਬੀਬ ਦੇ ਪਾਸ ਕਿਨੋ ਵਲਰੁ
ਕੇ ਉਨ ਖਿਥਾ ਏ ਪੈ ਗਾਭਿ ਜਾਏ ॥ ਅਸਫਲ ਨੂਸ ਅਜਲਰ

ਕੀਮਦੇਖੁਦਸਾਗਿਰਦਬੁਲਾਏਯਲਗਾਰਆਏ। ਖਿ
 ਲਿਕਿਰਾਬਕਿਨਾਸਉਨਬਹੁਨੁਕਸੇਬੇਸਬਤਾਏਜੇ
 ਮਨਭਾਏ। ਐਰਜੇਬੁਰਹਜੁਰਬੀਚਸੁਲੈਮਾਂਦੀਪੈਰਵੀ
 ਲਾਏਇਲਮਜਤਾਏ। ੧੧੭। ਸਾਗਰਦਾਲਕਮਾਂਨਦ
 ਆਫਿਰਦਸਕਿਤਾਬਲੁਕਮਾਂਨੀਲਾਗੁਜਰਾਂਨੀ। ਐਰ
 ਫਜੂਲਤੂਲਬੁਕਰਾਤੀਕਹੀਸਿਰਾਜੀਜਾਨੀਬਹੁਉਸਥਾਂ
 ਨੀ। ਆਫਿਰਸੁਕਰਾਤੀਸਰੈਚਿਸਦੀਮਜਲਸਅੰਦਰਅੰ
 ਨੀਪੋਲਿਵਿਖਾਂਨੀ। ਕਹੀਲਖਸਾਹਿਵਾਹਿਉਨਲਾਈ
 ਦੇਖਜੇਜਾਇਰਸਾਨੀ। ਇਲਮਯੁਨਾਨੀ। ੧੧੮। ਅਫ

੩੪

ਲਾਤੁਨ ਅਰਸਤੂਥੀ ਕੁਸ਼ਸਾਗਰ ਦੀ ਵਰਿਆਈ ਹਿਕਮ
 ਤਿਪਾਈ ਗਕਰਾਤੀ ਸਮਰੁਸਰੇ ਅਜਾਇਬਾਇਕਦਾਇਕਸ
 ਵਾਈਲਿਆਇਦਿਖਾਈ ਬਹੁਰ ਗਲੁਗਨਜਾਣੀਨੁਸੀ
 ਉਨਾਸਿਤਾਬਸੰਗਾਈਖੋਲਸੁਨਾਈ ਫਿਰਕਿਤਾਬਸੂਜ
 ਜਵਿਚਮਜਲਸਘਰਸੀਦੇਸੁਖਦਾਈਲਿਆਸਮਸ਼ਾਈ
 ੧੧੮ ਗਲਿਆਇਸਰਾਮਰੁਅਰਕਾਗਨੀਵਕਫਜੇਰਜਬ
 ਰਦੇਧੇਸੁਦਿਗਰਦੇ। ਬਹੁਰਖਮਸਕਲੀਆਤਮੰਗਾਇ
 ਰਹੇਮਤਾਲਿਆਕਰਦੇਕੀਦਸਮਰਦੇ। ਲੈਕਨੁਨਬਹੁਆ
 ਲੀਸੀਨਾਦੇਤਾਬਸਖੁਦਕਰਦੇਨਸਰਾਂਧਰਦੇ। ਕਹਿਲਖ

ਸਾਹਿਬਗਹਿ ਵਿਚ ਵਿਚ ਦੇਖਣ ਵਾਲੇ ਘਰ ਦੇ ਇਧਰ ਉ
 ਧਰ ਦੇ ॥ ੧੨ ॥ ਸਰੈ ਅਸਥਾ ਬਨ ਰਾਖੇ ਖਾਤਰ ਵਹੁ ਹਕੀ
 ਮ ਥੇ ਭਾਰੇ ਅਤਿ ਉਜੀਆਰੇ ॥ ਇਖਤੀਆਰਾਤ ਬਦੀ ਇਕ
 ਸਾਖਾ ਸਸਿ ਆਗੇ ਜਿਉ ਤਾਰੇ ॥ ਇਹੁ ਗੁਨ ਕਾਰੇ ॥ ਤਿਬ ਅ
 ਕਬਰ ਦਸਤੂਰ ਕਾਦੀ ॥ ਐਰਸੁ ਫਰਹਿ ਕਿਨਾਰੇ ਕੋਣ ਵਿਚਾ
 ਰੇ ॥ ਜਿਥੁ ਨ ਤਰ ਦੇ ਆਹੇ ਚੇਲੇ ਲੈ ॥ ਗਿਰਿਥ ਸਿਰ ਕਾਰੇ ਪਹੁਚੇ
 ਸਾਰੇ ॥ ੧੨ ॥ ਮਰਜਾਏ ਸਕਰਿ ਮਾਲਖੋ ਲੀਆ ਹਰ ਇਕ ਇ
 ਹੁ ਫੁਰਮਾਵੇ ਤਰਹਿ ਬਰਾਵੇ ॥ ਅੰਨ ਦਕੁਤਰ ਬਾਬੀ ਸਾਨ
 ਵਰਹਰ ਕੁਤੁਹਰ ਦਮਧਾਵੇ ਸਬਰਨ ਆਵੇ ॥ ਕਰੇ ਅਲਾਜ ਅ

ਫਲੀਮੰਜਸਬਾਦਸੁਲਾਬਕਰਵੇਫਸਦਕਢਵੇ। ਜਿਸਸੂਨ
ਸਿਤਾਬਜਹਲਖਅਫਤੀਮੁਏਖਵੇਦਰਦਵੇਵਾਵੇ। ੧੨੨॥
ਸਰਬਤਕਾਹਿਜੁਬਾਨਸਿਕੰਜਬੀਐਰਗਲਾਕੁਮਿਲਾਓ
ਇਸੇਪਿਲਾਓ। ਦਾਰੂਨੇਸਮੁਫਰਰਾਹਤਜੋਤਰਸਾਜੂਨਬਨਾਓ
ਤੁਰਤਖੁਲਾਓ। ਰੋਗਨਜਰਦਬਿਦਾਮਬਿਨਖਸਾਜੀਰਜਨਾਨਾ
ਲਿਆਓ। ਸੀਸਸੁਸਾਓ। ਦੇਤਬਰੀਦਸਿਤਾਬਜਹਿਲਖਵਾਹ
ਮਾਮਨਵਾਓ। ਤੇਰਨਲਾਓ। ੧੨੩॥ ਲਾਜਵਰਦਹਬੁਬਤਰੀਫ
ਲਾਅਫਤੀਮੁਮੰਗਵਾਏਕਰਸਖੁਲਾਏ। ਖਸਖਸਾਐਗਬਿਨਸ
ਲੈਕਰਿਉਮਦੇਮੇਵੇਪਾਏਅਰਕਖਿਚਾਏ। ਸਰਬਤਇਸਤਖਦੂ

ਸਾਹਿੰਦਦਾ ਅਫਸਨ ਤੀ ਨਕਢਾ ਏਜੁ ਦੀ ਪਲਾਏ। ਬੇਸ ਅਜਰ
ਜਸਾਲੀ ਨੂਸੀ ਕਹਿਲਖ ਸਾਹਿ ਕਮਾਏ ਵਾਹਿਲਗਾਏ। ੧੨
੪ ਖਾਵੇ ਇਹੁ ਮਾਜ਼ੀਨ ਸੁਕਰਾਤੀ ਯਾ ਬੁਕਰਾਤੀ ਵਰਦੀ ਦੇਵਸ
ਘਰਦੀ। ਜੇਮਾਜ਼ੀਨ ਨਜ਼ਾਹਿ ਦੇਹੋ ਅਬਤ ਬਏਹੁ ਪੀਰਜੁ ਧਰ
ਦੀ ਨਹੀ ਮਰਦੀ। ਅਬਰੇਸ ਮਮੁਫ ਰਰਯ ਕੁਤੀ ਖੁਸਕੀ ਗਰ
ਮੀਸਰਦੀ ਜਰਦੀ ਹਰਦੀ। ਦੇਹੁ ਜਮੀ ਉਲਨਫੈ ਮੁਬਾਰਖਾਐ
ਰਸਫੂਫ ਗੁਹਰਦੀ ਸੇਹਤ ਕਰਦੀ। ੧੨੫ ਯੈਕ ਦੂਇਕੁ ਮੁਜਰ
ਬਨੁਸ ਕਹਿ ਆਹੇ ਉਨਾਂ ਕਿਤਾਂ ਨੀ ਬਿਹਜਜੁ ਬਾਂਨੀ। ਆਪੋ ਆਪ
ਏਹੋ ਸਦੁ ਫਾਏ ਇਲਮ ਅਲਮ ਸੁਲਤਾਂ ਨੀ ਦਸਨ ਜੁ ਨਾਂਨੀ। ਦੇਹ

੩੬

ਸਿਕੰਜਬੀਸੀਦਲੀਵਰਦੀਅਫਤੀਪੁਰਹਿਜਾਨੀਪਾਕਰਖ
 ਨੀ। ਰੂਹਤਬਾਂਕੁਦੇਵੇਕੁਵਤਅਰੁਕੁਵਤਨਫਸਾਂਨੀਅਰੁਹੇਵਨੀ
 ੧੨੬) ਅਜੁਕੁਰਸਸਿਕੰਜਬੀਸਰਬਤਯਾਕੁਤੀਦੁਖਦਾਈ
 ਮਰਜਵਧਾਈ। ਹੋਬਸਫੂਫਮੁਰਬਖਹਿਦਾਰੁਵਹਿਹਕੀਮਲ
 ਈਹੋਸਦੁਕਾਈ। ਅੰਨਸਤਨਜਾਸੇਨਾਂਚਾਦੀਪੁਜਾਡਕਕਤਾ
 ਈਤਕਚਕਾਈ। ਰਾਸਬਾਤਿਕੋਈਕਹੇਨਹੀਇਹਕੁਰੀਬਿਰ
 ਹੁਕਸਾਈਛੁਰੀਵਗਾਈ। ੧੨੭) ਏਹਸਭਕੀਏਮੁਜਰਬਨੁ
 ਸਕੇਜੋਰਤਬੀਬਾਲਾਇਆਦਰਦਨਪਾਇਆਦੇਤਰੀਯਕ
 ਕਈਰਰਹੇਓਹਪੀੜਸਰੀਰਸਤਾਇਆਪੀਰਨਪਾਇਆਲ

ਏਸੁਵਾਸਚਿਤਵਲਖਵਲਮਾਵਲਜੋਬਕਰਾਇਆਤਨਕੁ
 ਮਲਾਇਆਨਾਮਅਜੀਮਹਕੀਮਤੋਰਲਖਐਰਨਜੁਖ
 ਨਬਤਾਇਆਜੀਸਹਿਲਾਇਆ॥੧੨੮॥ਗਫਲਤਹੈਰਤ
 ਐਰਖਮੋਸੀਘਨਾਅਦੇਸਾਕਰਦੀਤਨਪਰਜਰਦੀ॥ਸੁਲ
 ਤਸਲਬਸਗੀਰਚਲੇਗਤਿਨਬਜਾਇਸਕਦੇਖਰਦੀਪੀਰ
 ਨਪਰਦੀ॥ਨੀਂਦਰਬੁਖਅਰਮਨਾਵੇਲਾਈਚੋਟਿਕਹਰਦੀ
 ਬ੍ਰਿਤੋਬਿਦਰਦੀ॥ਇਹਅਲਾਮਤਾਕਹੇਸਾਹਲਖਵਹਿਨਾ
 ਕਲਫਿਕਰਦੀਉਪਰਹੋਦਰਦੀ॥੧੨੯॥ਰਾਜਨੀਤਹਿਤਮੀ
 ਤਸਸੀਫਿਰੀਤੀਖਰਚਦਨਾਈਇਉਦਿਲਆਈ॥ਲਏ

੩੭

ਬਾਪਥੀਪਤਣਸਾਰੇਰਹੇਰੇਸਤਕਨਾਈਪਿਆਦਬਿਠਾਈ।ਪੁ
 ਛਿਆਂਬਾਝਨਲਿਘੇਮੁਸਾਫਰਇਹਆਈਨਠਹਿਰਾਈਚੋਕੀ
 ਲਾਈ।ਕਹਿਲਖਸਾਹਿਸਿਪਾਹਬਾਵਰੀਬਾਵਰਰਾਹਬਿਛ
 ਈਘਾਤਤਕਾਈ।੧੩੦ਦੂਰਬੀਨਫੜਬੀਨਪਕੜਕਰਦੇਖੋ
 ਰਾਹੁਬਪਾਹੀਬੈਠਿਅਟਾਰੀ।ਅਪਣਾਅਪਲਖਾਇਨਕਰਦੀ
 ਜਰਦੀਸ਼ਾਲਰਬਾਰੀਬਾਰਪਸਾਰੀ।ਗੈਰਮਰਦਮਤਹੋਵੇਦੀਵ
 ਨਾਦੇਖਹੁਸਨਛਬਭਾਗੀਬੈਠਗੁਬਾਰੀ।ਕਹਿਲਖਸਾਹਜੋਰ
 ਸਮਸੂਰਤਬਣੀਚੋਕੋਗਦਿਚਾਹੀਲਗਰਹੀਯਾਰੀ।੧੩੧
 ਬਰਸਰੇਜਜਬਭੁਇਆਕੋਚਮੇਓਠਸੁਦਾਰਾਰਾਏਮਾਲਲਿ

ਆਏ। ਤਾਂ ਤੇ ਆਇ ਉਭੋਰ ਸਹਿ ਰਵਿ ਹੁਰਾ ਜਪਾਟ ਅਟਕਾਏ ੩੮
ਚਾਉਤ ਰਾਏ। ਨਿਗਹਿ ਬਾਨ ਲੇਖ ਬਰਸਿਤਾ ਬੀਪਾ ਸਸਸੀ
ਦੇਧਾਏ ਸੁਖ ਨ ਸਿਸਾਏ। ਕਹਿ ਲਖ ਸਾਹਚਾ ਹਰਬ ਪੁਰੀ ਮਲ
ਕਹ ਜੂਰ ਬੁਲਾਏ ਨੇੜ ਬਠਾਏ। ੧੩੨॥ ਬੋਝਣ ਔਰ ਬਬੀ ਹੋਏ
ਨੇ ਆਹੇ ਮਲਕ ਦਿਦਾ ਹੀ ਬਾਹੀ ਭਾਗੀ। ਸੁਤ ਰਕਤਾਂ ਰਾਸਾ ਬ
ਹਜਾਰਾਂ ਮਗਰ ਹੋਤੁ ਇਨ ਸਾਹੀ ਬੇਇਸੁ ਮਾਗੀ। ਅਤੁ ਲੁਬ
ਕਾਰਨ ਸਸੀ ਉਨ ਕੋ ਕਹੀ ਜਾਫਤੁ ਭਾਗੀ ਖਾਤਰ ਦਾਗੀ। ਕੋ
ਣ ਸਿਫਤੁ ਲਖ ਸਾਹ ਪੁੰਨੁ ਵਿਚਿ ਪੁਛ ਦੀਹੋ ਇਵਿ ਚਾਹੀ ਕਹ
ਨ ਬਪਾਗੀ। ੧੩੩॥ ਹੁਸਨ ਪੁੰਨੁ ਪਰਯੁਸਟ ਜੈਸਾ ਐਸਾ ਬੇ

ਟਕਾਈ ਜਨ ਸੀ ਮਾਈ। ਦਾਨ ਸਮੇਂ ਦਾ ਅਗਸਤ ਸੰਨੀ ਮੰਨ
ਦਹਤ ਮਤਾਈ ਬਾਂਹਿ ਚਿਹਾਈ। ਰੁਸਤ ਮਜਿਹਾ ਬਹਾਦਰ
ਦਰਕਾ ਦਰਲਖ ਵਡਿਆਈ ਚਿਸਾਵਿਚਿ ਪਾਈ। ਸੁਣਿ ਸਿਫ
ਤਾਂ ਲਖ ਸਾਹਿ ਸਸੀ ਨੂ ਸੁਪੁ ਬਧਰ ਹੀ ਨ ਕਾਈ। ਇਸ ਕਸੀ
ਤਾਈ। १३੪॥ ਮਿਟਿ ਆਜੇ ਸੁਹੇ ਸਜ ਬਾਈ ਸਸੀ ਕਹਿ
ਆਭਿਰਾਓ ਤੁਸੀ ਨ ਜਾਚਿ। ਸੁਤਰ ਮਵਾਰ ਬਲੇ ਚੁਕਿ ਸੇਨੂ
ਕੇਚਮ ਤਰਫ ਦੁਕਾ ਚਿਰੇ ਨ ਲਾਚਿ। ਕਰਕੇ ਕੋਈ ਫਰੇ ਬਪੁ
ਨੂਨੁ ਸਹਰ ਭਿਰੇ ਗਲਿ ਆਚਿ ਮੁਸ਼ੈ ਮਿਲਾਚਿ। ਸਦ ਦੇਖਾਂ ਲਖ
ਸਾਹਿਬ ਲਾਸੀ ਤੁਦੇਖ ਲਾਸੀ ਪਾਓ ਪਰੀ ਸਿਧਾਚਿ। १३੫॥ ਏ

ਠਾਥਲੋਚਕੀਤੀਗਿਣਤੀਸਾਦਿਆਬਬਣਕਾਈਬਤਸਿ ੩੯
 ਸ੍ਰਾਈਅਮਾਂਪਉਜੀਵਨਦੇਖਪੁਨੂਨੂਕਰੇਵਿਸਾਹਨਰਾਈ
 ਨਾਰਗੰਦਾਈ। ਹਥੀਥਹੁਨਤਰਨਘਰਦੇਖਫੀਆਕਰਨੀ
 ਕਾਈਖਰਚਦਨਾਈ। ਅਪੇਮਿਲਸੀਹੋਤੁਸਸੀਨੂਜੇਲ
 ਖਸਾਹਵਡਿਆਈਤੋਹਿਸੁਨਾਈ॥੧੩੬॥ਹੋਇਤਿਆਰਸ
 ਵਰਹੋਤੁਓਹੁਫਕਨੁਹਾਰਸਿਧਾਇਆਸੁਤਰਵਗਾਇਅ
 ਮਜਲੋਮਜਲੀਪਹੁਤਕੇਚਮਪਾਸਪੁੰਨੂਦੇਅਇਆਸੀ
 ਸਨਿਵਾਇਆ। ਜਿਅਹਿਵਾਲਸਵਾਲਸਨੇਹਾਓਸਨੁਬ
 ਹਿਸਮਸ੍ਰਾਇਆਇਸਕਜਗਾਇਆ। ਕਰਦੀਜਪਤੁਸਾ

ਦਾਂਸ ਜੀ ਹੋ ਸੁ ਰੂਪ ਚਿਹਾਇਆ ਹੁਸਨੁ ਸਵਾਇਆ ॥ ੧ ॥
 ੨੧ ਸੁਖ ਮਹਿਤਾ ਬਾਅਲ ਫਜ਼ੀਲੀ ਨੀਲ ਬਦੇ ਸੁ ਰਖ ਸੇ
 ਪੁਰੋਨ ਰਮਾ ਅੰਗੁਰੇ ॥ ਠੇਡੀ ਸੇ ਬਲਾ ਲੁਖ ਸਾਰੇ ਕਮਰ ਕਰੀ
 ਕਜੇ ਬੂਰੇ ਪਸੀਨੇ ॥ ਗਾਰਦਨ ਨਾਦਰ ਸਿਵੇ ਸੁਰ ਹੀਅ
 ਹੀਚੁ ਸਤ ਸੁਹਰੇ ਰੇਫਤੂਰੇ ॥ ਸਹਿ ਪਰੀਲਖ ਸਹਿਸ
 ਸੀਨੁ ਸੀਸੁ ਨਿਵਾਵੇ ਦੂਰੇ ਸੁੰਦਰ ਹੂਰੇ ॥ ੧੩੮ ॥ ਕੋਕਲ ਬੈ
 ਨੈਨ ਮ੍ਰਿਗ ਸੇ ਸੇਭੁ ਦਾ ਕਮਾਸੁ ਭਲੀਆ ਤੀਰੀ ਪਪਲੀ
 ਆਂ ॥ ਕੁਚੇ ਦੇ ਸੀਫਲ ਕਦਲੀ ਜੰਘਾਲ ਚਕਰੇ ਪਰਤ
 ਲੀਆਂ ਕੋਮਲ ਨਲੀਆਂ ਬਾਂਕੀ ਤੋਰ ਚੋਰ ਹਸਤ ਥੀਦੇ

ਚੇਬੇਦੀਆ ਕਲੀਆਂ ਸਤੁਰਾਂ ਰਲੀਆਂ। ਕਰਦੇ ਕਵਲ
 ਨਤੁ ਚਾਹਬਾ ਬਲਜੀ ਅਰਵਾਂ ਫਲੀਆਂ ਨਰਮ ਉਗ
 ਲੀਆਂ॥ ੧੩੮॥ ਯਾ ਬਹਿਸਤ ਦੇ ਬਾਰੇ ਉਤਰੀ ਨਾਰਵੇ
 ਲਸਰੀ ਹੈ ਫੂਲ ਸੁਰੀ ਹੈ। ਯਾ ਓਹੁ ਬਦਰਮੁ ਨੀਰਹੀ ਰਛੁ ਬ
 ਮੇਤ ਨਮਾ ਲੁਤਰੀ ਹੈ ਸੀਸ ਪਰੀ ਹੈ। ਚਿਦਨ ਬਦਨ ਮਦ
 ਨ ਕੀ ਮੂਰਤ ਯਾ ਹਕ ਆਪ ਪਰੀ ਹੈ ਸੀਮ ਸਰੀ ਹੈ। ਯਾਲ
 ਖਸਾਹਿ ਨਾਰਨੋ ਸਾ ਬਹਿਯਾਂ ਸਰਦਾਰ ਪਰੀ ਹੈ ਤੀਲਖੀ
 ਮੇ॥ ੧੪੦॥ ਜੈਸੇ ਨਾਗ ਅਵਾਏ ਜੁਲਫਾਂ ਭਿਨੀਆਂ ਅਤਰ
 ਸਦਲਾ ਵਿਚਿ ਲਟਕ ਨਗਲਾ ਵਿਚਾ ਜਿਵਰਾਰਿ ਰਦਸੁ ॥

ਉਚਮਕੈ ਬਿਜਲੀ ਸਿਵੇ ਬਦਲ ਵਿਚ ਫਿਰਦੀ ਪਲ ਵਿਚ ।
 ਗਈ ਦੁਪਾਸ ਕੋਈ ਹੋਗ ਅਵੇ ਹੀ ਯਾਂ ਕੋਈ ਦੀਪ ਸੀ ਗਲ ਵਿਚਿ
 ਨਾਰ ਸਕਲ ਵਿਚਿ । ਕਹਿ ਲਖ ਸਹਿ ਅਵੇ ਹੀ ਅੰਸਿ ਫਲ
 ਆਹੀ ਅੰਕ ਮਕੰਦਲ ਵਿਚਿ ਕੋਇ ਅਕਲ ਵਿਚਿ । ੧੪੯
 ਦਿਨ ਅਰੁ ਰੋਨੈ ਨ ਕੇਚ ਮਵਲ ਗੜਕੁ ਭੁਰੇ ਵਿਚਿ ਵਸਦੀ
 ਸੁਰਤ ਸਸਦੀ । ਗਈ ਕਦੁ ਹੋਵੇ ਚਾਰਨ ਰਜੇ ਖਬਰ ਕੋਈ ਦਸ
 ਦੀ ਤੁਮ ਰੇ ਜਸਦੀ । ਸੁਝਦੇ ਮੁਖ ਥੀ ਗਲ ਗਲ ਬਦਲ ਟਕ
 ਮਟਕ ਸੈਂਹ ਸਦੀ ਦਿਲ ਭੂਖ ਸਦੀ । ਕਹਿ ਲਖ ਸਹਿ ਮਾਹ
 ਸਹਿ ਜਾ ਦੀਖਰੀ ਭੁਰੀ ਰਿਗ ਰਸਦੀ ਜੁਮ ਮੁਲ ਸਦੀ । ੧੫

੨ ਸੁਹਿ ਸਿਫਤਾਂ ਦਿਲ ਹੋਇਆ ਘਾਇਲ ਅਹਿ ਚਲਾ
 ਏਸੇ ਲੇਇ ਸਕਾਰੇ ਲੋ। ਖੁੰਨ ਜਿਗਰ ਦਾਰੋ ਜਪੀ ਵਦਾ ਜੈ
 ਸੇਸੇ ਰਬ ਘੋਲੇ ਬਿਰਹੇ ਪੇਲੇ। ਕੁਦ ਦਾ ਹਲ ਸਭਾਲ ਨਾਰ
 ਹਿਦੀ ਚੜ੍ਹੇ ਭਾਰ ਕਣ ਖੋਲੇ ਮਾਂ ਨਦ ਚੇਲੇ। ਮਿਟੇ ਭਾਹਿਲ ਖ
 ਸਾਹਿ ਹੋਤਿ ਚਿਲਿ ਚਾਹਿ ਸੀਰ ਬਮੇਲੇ ਸਿਝ ਸਵੇਲੇ॥੧॥
 ੪੩ ਉਸ ਬਲੇ ਚਨੂ ਕਹਿਆ ਪੁਨੁ ਨੇਬਣੀ। ਸੀਬਤ ਭਾਗੀ ਸੁ
 ਨਹਿਤ ਕਾਗੀ। ਦਿਨ ਰੋ ਰੈ ਨ ਚੈ ਨ ਨਹੀ। ਦਿਲ ਨੂਨੈ ਟਕਰੇ ਦੇ
 ਜਾਗੀ ਪਟ ਬਨ ਕਾਗੀ। ਬਿਜਲੀ ਵਾਗੁ ਬਿਹੋ ਨਿਤ ਕਨ੍ਹ ਕੇ ਧਨ੍ਹ
 ਕੇਸ ਨ ਬਿਚਾਰੀ। ਕਰ ਚੁਣ ਕਾਗੀ। ਚਰਿਲ ਖਾਸ ਸਿਹਿਰੀ

ਮਿਤਰੈ ਕੁਮੇ ਕੁਮੇ ਲਾਪਿ ਆਗੀ ਬਇਉ ਪਕਾਰੀ ॥ ੧੪੪ ॥ ਦਿਸਾ ਬ
ਸੁਮੇ ਨ ਫਰਤੁ ਸਾਦਾ ਹਥ ਬੰਨ ਕਹਿਆ ਵਿਚੇ ਲੇ ਸੁਠ ਨ ਬੋਲੋ ॥ ਪ
ਰੇ ਪੀਰ ਜੇ ਪੀਰ ਵੰਡੂ ਉਰੇ ਪਾਉ ਨ ਫੇਲੇ ਨੇ ਦਮ ਮੈਲੋ ॥ ਸੁਤ ਬਚਲ
ਕਅਰ ਕਜਾਤ ਉਸਲਾ ਖਾਂਬੀ ਚੋਟੇ ਲੇ ਉਰੁ ਟਪੋਟੇ ਲੋ ॥ ਕਹਿ ਲਖ
ਸਾਹਿਕ ਚਾਵੇ ਕਸਾਦਿਆਂ ਓਹ ਅਸੀਲ ਅਰੁ ਲੇ ਜਰਨ ਬੋਲੋ ॥ ੧੪੫ ॥
ਰਾਤੇ ਰਾਤੀ ਤੁਰੇ ਕੇ ਚਮੇਲਣੀ ਅੰਧ ਕੜਮੁਹਾਰਾਂ ਸੁਰਹਸ ਵਗਾਂ ॥
ਅਜਲੀ ਪਹੁਚੇ ਆਉਉ ਗਵਿ ਚਿਤਿ ਠੀ ਅੰਬਾਰ ਬਹਾਰਾਂ ਲੀ
ਘਬਲ ਬਗਾਂ ॥ ਫੁਲ ਫਲ ਕਰੇ ਵਿਰਨ ਬਿਲੇ ਚੰਦਿ ਤੀ ਅੰਧੁਰ
ਅਖ ਬਾਰਾਂ ਜਾਰ ਪਵਾਰਾਂ ॥ ਲਖ ਜਾਨਿ ਮਦੇ ਰੁਲਾਉ ਨੇ ਦੇਹਾਰ

ਵੀਆਂ ਦਸਤਾਰਾਂ ਸਿਰੀਓ ਲਾਂਗ ੧੪੬॥ ਸੁਇਤਿਹ ਬਾਤਤਮ ੪੨
 ਕਸਹਸਦੀਰਲਾਸਖੀਆਂ ਸਿਗਧਾਈ ਇਓਦਿਲਆਈ
 ਜੇਇਹਲਿਆਏਹੋਤਪੁਨੂਨੂਤਾਂ ਮੈਂ ਦੇਸੁਖਦਾਈਘੋਲਪੁਮਈ
 ਜੇਕਰਵਲਐਹਇਹੋਏਮੈਏਮੈਰੁਲਿਆਈਜੂਹਪਗਾਈਏਣ
 ਦਾਰਲਖਬਣਾਂਯਾਰਦੀਜੇਅਨਭੋਲਲਣਾਈਕਰਸਾਂਕਾਈ ੧੪
 ੭੭ਤੁਰਦੀਲਟਕਮਰੋੜਮਟਕਸੈਂਕਟਕਸਈਆਂ ਸਿਗਖਰੀਅ ੦
 ਜੇਵਰਭੁਗੀਆਂ ਖੁਬਜੀਗਕੀਕਰੀਤਿਆਗੀਲਰਮਥੈਂਤਲੈ
 ਸਗੀਆਂਕਾਂਧੇਧਰੀਆਂ ਯਾਨੈਹੋਤਚਰਾਗਬਾਗਵਿਚਿਮਿਸਥ
 ਪਤੀਗਾਂਧਰੀਆਂਗਿਰਦਓਲਗੀਆਂ ਆਹਸਕਲਲਖਸਾਹਿ

ਭਿਠੀਜਦਆਇਖਫਗੀਆਂਟਲੀਆਂ ਚਸਮਾਂਠਰੀਆਂ। ੧
੪੮। ਕਦਮਯਾਰਦੇਸ਼ਨਸੁਸੀਨੇਧੂਨਅਖੋਪਰਲਾਈਤਪਰ
ਬੁਝਾਈ। ਪਾਉਸਤਰਦੇਸ਼ਨੇਸਖੀਆਂਖਾਕਤਬਰਰਖਪਈ
ਮੁਖੀਗਮਾਈ। ਹੋਗਈਪੂਨਿਯ ਚੋਕੋਰੋਕੋਜੋਮੋਰੋ ਘਟਉਮਦ
ਈਨਜਗੀਆਈ। ਕਹਿਲਖਸਾਹਿਅਲਾਹਉਨੋਦੀਸੁਪਸ਼ੀ
ਚਹਪੁਜਾਈਦਿਲੀਵਧਾਈ। ੧੪੯। ਖੁਸਕਬਾਰਜਲਭੁਰਿ
ਆਹਰਿਅਧਿਕੀਆਂਪੁਲੀਆਂਕਲੀਆਂ ਚਸਮਾਂਠਰੀਆਂ
ਬਰਜੇਨੂਰਜਹੂਰਮੁਖੋਪਰਅਸਕਮਿਸਲਜਵਲੀਆਂਸਕ
ਲਾਂਭੁਲੀਆਂ। ਮਿਟਗਏਦਰਦਸਰਦਭੁਏਸੀਨੇਤਨਮਨਵਾਰਨ

ਅਲੀਆਂਗੋਰਦੇਖਲੀਆਂਗੋਰਮਲੇਸ਼ਾਹਲਖਯਾਰਯਾ ੪੩
 ਰਨੁਖੁਸੀਆਂਦਿਲੀਦੁਵਲੀਆਂਗੋਰਮੀਆਂਟਲੀਆਂ ੧੫੦
 ਹਰਿਹਰਿਕਿਸਮਾਂਬਾਸਣਿਉਮਦੋਓਸੇਵਖਤਮੀਗਾਏ
 ਅਰਚਮਕਾਏ। ਚੀਨੀਐਰਬਿਲੋਗਇਜਾਇਬਸਿਗਯ
 ਸਮੀਰਖਵਾਏਸਾਂਨਜਗਾਏ। ਕਰੀਰਪਹਿਰੀਐਰਸੁਨੁ
 ਗੀਕੀਮਤਕੋਣਗਿਣਾਏਜੜਤਜਨਾਏ। ਪਖੇਚੋਰੀਆਂਕ
 ਰਨਗਲਾਂਆਂਕਹਿਲਖਸਾਹਿਛਬਛਾਏਫਹਲਵਿਛਾਏ। ੧੫
 ੧। ਸਸੀਕਗੀਭਿਆਫਤਲਿਆਓਹੁਮੀਦਰਾਂਬੀਚਬਿਠਾਏਹਾਥ
 ਧੁਆਏ। ਮਾਹੀਮੁਰਗਨੁਰੰਜੀਖੁਸਕੇਸਬਜਪੁਲਾਉਬਣ ੦

ਬਸਤਸੁਹਾਏ। ਪਸਕੀਖਿਸਕੀਸਮੁਤੰਜਨਜਫਰਾ
ਨਪਕਵਾਏਪਾਕਰਿਲਿਜਾਏ। ਬਿਰੀਅੰਜੇਰਕਥਾਬਕਬੁਝੀ
ਗਿਰੀਅੰਮੇਵੇਪਾਵੇਜੋਮਨਭਾਏ। ੧੫੨ ਨਨਰੋਗਨੀਭੁਬ
ਸਮੇਸੇਕੁਲਚੇਕੁਰਸਖਤਾਈਅਤਿਨਰਮਾਈ। ਸੀਰਮਾਲ
ਬਹਿਲੋਲਬੰਕਗੀਆਛੀਖੀਰਬਨਾਈਪਾਮਠਿਆਈ। ਛਿ
ਰਨੀਆਸਫਲੂਦਗਿਰੀਅੰਬਕੁਲਾਤਭਿਮਦਾਈਬਨੀਪਕਾਈ
ਕਹਿਲਖਸੁਹੰਨਾਲਿਦੁਪਾਜੈਕਲੀਏਕਮੀਨਕਾਈਨਹਿਰ
ਵਗਾਈ। ੧੫੩। ਜਰਦਿਕਮਗਸਬਿਦੰਮਲੁਜੀਨਕਿਸ
ਮਿਸਮੇਵੇਗਰੀਅੰਬਹੁਰਸਭੁਰੀਅੰ। ਕਦੁਏਥੈਜਸੁਹੰਨ

ਯਕੁਤੀਹਲਵੇਸਕਰਤੁਗੀਆਂਆਰੇਧਰੀਆਂ। ਦਹੀਪੀ
 ਨੀਰਸੀਰਅਰੁਖੇਏਜੋਜੋਰੀਜਾਂਸਰੀਆਂ। ਲਿਆਇਗੁਜਰੀ
 ਆਂ। ਕਹਿਲਖਸਾਹਿਬਲੋਚਹੋਏਖੁਸਖਾਨਿਆਮਤਾਂਖ
 ਗੀਆਂਸਿਫਤਾਂਕਰੀਆਂ। ੧੫੪॥ ਲੈਕਰਿਹੁਕਮੁਮਲਾਇਕ
 ਅਹੋਸੇਅਕਤਬਨਾਵਨਆਏਫਰਸਵਿਛਾਏ। ਸੱਸੀਜੁਹ
 ਹੋਤਮਸਤੁਗੀਇਕਦੂਇਕਸਵਾਇਅਤਿਛਬਛਾਏ। ਗਏ
 ਧਿਆਨਓਨਦੇਓਤਵਲਕਲਮੇਕਿਵੇਕਹਾਏਅਤਿਸਿਧਾਏ
 ਕਹਿਲਖਸਾਹਸਿਫਤਾਂਲੋਖਦੀਜਿਸਇਹੁਰੂਪਬਨ
 ਏਜਗਜਸਗਾਏ। ੧੫੫॥ ਵਿਦਿਆਹੋਕਰਵਨਸਵੇਰੇਰੇ

੪੪

ਰੇਚਲਦਵਾਏਕੁਚਕਰਾਏ। ਚਲਸਹਿਜਦੇਸਾਥਅ
ਸਾਂਦੇਆਖਰਹੇਹਮਸਾਏਸੀਸਨਿਵਾਏ। ਸਾਂਫਜਵਾਬਪੁੰ
ਨੂੰਥੋਲਿਯੋਨੋਹੋਇਲਚਾਰਸਿਧਾਏਪੇਸਨਜਾਏ। ਲਖਸਾ
ਹਰਚਿਆਅਸਕਜਿਨਾਤਨਮਿਦਦੇਨਾਹਿਮਿਦਾਏਹੋਨਸਦ
ਏ। ੧੫੬। ਸੋਚਬਲੋਚਕਰੇਓਹੁਦਿਲਾਵਿਚਹੋਤਪੁੰਨੀਜਿਸਾ
ਦਾਂਬਹੁਪਛੁਤਾਦਾ। ਕੀਜਵਾਬਜਾਏਓਗਾਅਲੀਨੋਵਦਨਨੀ
ਹੁਣਜਾਦਾਂਹੁਕਮੁਇਥਾਂਦਾ। ਹੋਸੀਗੋਰਭੁੰਬੋਰਸਹਰਵਿਚਿ
ਬਣਿਆਂਚੋਰਥਲਾਂਦਾਕੋਚਮਖਾਂਦਾ। ਜੇਲਖਸਾਹਖੁਦਾਵੰ
ਦਆਦਾਕਰੂੰਗਾਜਮਾਲਭੁਸਾਂਦਾਸੈਰਥਲਾਂਦਾ। ੧੫੭। ਹੋਤ

ਅਲੀਸਰਤਾਜਪਾਸਪੁਰਜਾਇਕਹਿਆਕਰਵਨਾਂਸੁਣ
 ਸੁਲਤਾਨਾਂਕੀਆਅਸੀਰਜੀਰਜੁਲਫਘਤਿਸੱਸੀ
 ਹੋਤੁਦੀਵਨਾਂਟਲਾਇਯਰਨਾਂਕੇਚਮਸਹਿਰਨਯਾਦਿਪੁੰ
 ਨੂੰਨੂੰਦੇਖਉਰੋਰਿਸ਼ਾਨਾਂਦੇਸਥਿਗਾਨਾ।ਲੱਖੀਹਥਨਅ
 ਵਨਲਖਸਾਹਪੁਤੁਬੁਨੀਆਦਿਜਹਾਂਨਾਂਦੋਲਤਜਾਂਨਾਂ।
 ੫੮ ਹੋਤੁਅਲੀਜਦਸੁਦੀਬਤਇਹੋਸੁਨਰਹੀਆਕਾ
 ਈਵਿਹੁਤਨੁਪਾਈ।ਹੋਇਸੁਰਛਾਰਿਅਧਰਨਪਰਜਾਂ
 ਨਲਬਾਂਪੁਰਆਈਦਰਦਸੀਤਾਈ।ਸੁਰਦਾਵਾਂਗਯਕੂਬ
 ਪਿਕੀਬਰਕਾਦਰਕਲਮਵਗਾਈਬਿਪਤਾਪਾਈ।ਉਮਰ

੪੫

ਤਿਮਰਸੁਮਰਾਸਹਬਾਨਰੇਤੀਨੋਰੁਈਨਲੇਮਾਈ॥੧੫॥
 ਦੀਲੈਗਾਏਹੋਤਭੁਰੇਲਾਲਨੇਛਡਿਆਏਕਿਰਦਾਗਿਰਾਬ
 ਜਾਗੀਅਿਸਰਬੀਚਜੋਯੂਸਬਤਾਈਆਏਵੇਚਵਖਰੀ
 ਕਰਜਗਪਿਆਗੀ॥ਕਿਚਮਸੁਹਰਫਿਰਾਕਪੁੰਨੁਦੇਰੇਦੇਸਬ
 ਨਰਨਾਰੀਜੋਹਿਤਕਾਰੀ॥ਜੋਚਕੇਰਲਖਸਾਹਮਾਹਨੂੰ
 ਛੂਫਨਗਤਿਅੰਧਾਰੀਬਣੀਲਚਾਗੀ॥੧੬॥ਅਧਰਵਿਚਿ
 ਬੋਗਮਹੁਰਪੁੰਨੁਦੀਆਹਲਾਮੁਗਦਾਈਬਿਰਹੁਸਿਤਾਈ
 ਜੇਵਰਚੀਰਭਿਤਾਰਓਸਨੇਖਾਕਸਿਰੇਵਿਚਿਧਾਈਦੇਇਦੁ
 ਹਾਈ॥ਬਾਰਬਾਰਇਹਕਹਿਦੀਮੇਕੁਕੁੰਜਣੁਗੁਖਿਅਮ

ਈਸੇਤਨਆਈ॥ ਲਖਸਾਹਿਮਿਲੇਸਰਾਪਸਸੀਨੁਪਹਸਾ
 ਹਪਗਈਖੇਰਨਕਾਈ॥ ੧੬੧॥ ਦੇਖਗੁੰਦਾਈਤਰਫਸਹਿਅ
 ਸਰਆਜਜੁਹਈਅੰਪਲਵਿਚਿਰਹਿਅਨੁਬਲਿਵਿਚਾਛ
 ਟਗਏਜਿਗਰਧਰਤਪਰਲੇਏਜੋਮਛਥੋਨੇਜਲਵਿਚਰੂਪ
 ਲਲਵਿਚਾ॥ ਬਾਬੁਪੁਨੂੰਕੁਬੁਹਰਨਸੁਸੁਦਾਸੋਰਪਿਆਜੋਦ
 ਲਵਿਚਚੈਨਨਥਲਵਿਚਾ॥ ਲਖਸਾਹਖਸੀਭਿਭੋਰਸੋਸੀ
 ਲੈਬੈਠੀਯਾਰਬਗਲਵਿਚਿਰਿਗਮਹਲਵਿਚਿ॥ ੧੬੨॥ ਅਲ
 ਵਟਣਾਕਹਿਮੰਜਨਨਾਤੀਕ੍ਰਿਪੀਵਾਹਿਬਨਾਇਆਸੀਸਗੁੰਦਾ
 ਇਆਮੋਲੀਮਾਂਗਸਿਧੁਗੁਰਾਈਮਾਸੇਤਿਲਕੁਜਡਾਇਆ

ਬਿੰਦੁ ਲਾਇਆ ਸੁਰਖੀ ਲਗੀ ਹਥੇ ਲੀਜਿ ਦਿਚਿ
 ਨਲੇ ਪੁਕਰਾਇਆ ਅਚਲ ਪਾਇਆ ਪਹਿਰੇ ਫੂਲ ਲਖ
 ਜਾਹ ਜਸੀ ਨੇਜੁ ਲਫੀ ਅਤਰ ਲਗਾਇਆ ਧੂਪ ਧੂਖਾਇਆ
 ੧੬੩ ॥ ਖੀਨ ਖਾਫ ਜਰਬ ਫਤ ਦੁਸਲੇ ਰਾਸ ਬਾਦਲੇ ਜਗੀ
 ਅੰਗਿ ਸਮਾਂ ਖਗੀਆਂ ਛੁਟੀ ਖਜੂਰ ਪੂਰ ਪੁਨੀਆ ਬੇਸਚੁ
 ਤੀਏ ਪਗੀਆਂ ਲਾਇ ਕੁਵਰੀਆਂ ਰਾਜ ਮਹਿਲਿ ਸੰਦਲਈ
 ਕਲਿ ਦਰੇਤਾ ਫਤ ਛੁਟੀ ਬੰਦਗੀਆਂ ਬਹੁਰੀ ਗਭਰੀਆਂ ਗੁਲ
 ਬਦਨਾਂ ਦਰਿਆਈਆਂ ਲਖ ਲਖ ਕੀ ਕਮੋਤੀਆਂ ਲਗੀਆਂ
 ਲਾਲ ਚੁਨਰੀਆਂ ੧੬੪ ॥ ਕਮਰ ਖਾਤ ਲਸਮ ਖਮਲਖ

ਸੇਮੇਮੁਦੀਬੁਗਲਾਏਲਠੇਸਜਾਏ। ਜਾਂਮਦਾਂਨਚੰਦੇਲੀਐ ੪੭
 ਏਕੱਪੜਬਨਸੀਆਏਅਤਿਛਬਛਾਏ। ਗਿਮਈਐਰਚਾ
 ਰਖਾਂਨੀਏਸਿਰੀਸਾਫਮੰਗਵਾਏਚੀਰਬਨਾਏ। ਤਿਲਕਪਜ
 ਮੇਭੂਖਣਕੁੜਤੇਕਹਿਲਖਸਾਹਿਸਵਾਏਰਗਰੀਗਾਏ। ੧੬
 ਪਾਸਜੇਕਿਰਮਚੀਐਗਪਿਆਜੀਸੂਹੇਪਨੇਗੁਲਾਬੀਸਾਨੇ
 ਨਬਾਬੀ। ਬੈਰਾਮੀਐਰਅਲਤਈਫਾਕਤਿਨੁਕਰੇਸੁਰਮ
 ਈਆਬੀਅਰਮਹਿਤਾਬੀ। ਬੈਰਾਨੀਐਰਸੇਸਨੀਓਦੇਲਾ
 ਜਵਾਰਦਸਾਹਦਾਬੀਜਰਦਉਨਾਬੀ। ਅਗਰਈਚੋਪਈ
 ਗੁਲਾਮਾਬਾਸੀਕਹਿਲਖਸਾਹਉਕਾਬੀਅਰਸੁਰਖਾਬੀ। ੧੭

੬੬ ਨੀਲੋਫਗੀਬਿਦਾਂਮੀਸਿਦਲੀਜੋਜਈਗੁਲਾਅਨਰੀ
 ਸੁਰਖਚਿਨਰੀ। ਅਬਨੂਸੀਫੋਰੇਸੀਤੂਸੀਅਬਰਈਹੂਸੀ
 ਕਾਰੀਸਜਅਤਿਭਾਗੀ। ਅਮਨੀਸਮਨੀਅੰਰਯਮੁਰਈਅ
 ਸੀਮੁਮਦਿਨਰੀਜੇਬਉਲਾਗੀ। ਖਸਖਾਸੀਕਾਸਨਈਅ
 ਬਲਖੀਕਹਿਲਖਬਾਦਬਹਰੀਮੋਜਖਿਲਾਗੀ। ੧੬੭ਅ
 ਲਾਗੀਗਿਸ਼ਤਰੀਅਰਕੁਲਫੀਚੀਨੀਅੰਗੀਮੁਲਾਹੀਫੁਲਕ
 ਪਾਹੀ। ਸੇਵਤੀਅੰਰਤੂਸੇਨੀਲੇਪੀਲੇਸੇਤਸਿਆਹੀਖਕੀ
 ਕਾਹੀ। ਕੇਸਰੀਬੇਸਬਸਿਤੀਲਹਿਰੇਪਹਿਰੇਕਈਉਮਾਹੀਬੇਪ
 ਰਵਾਹੀ। ਗੁਲਦਾਉਦੀਅੰਰਕਾਪੁਦੀਛਬਲਖਸਾਹਸਲਾ

ਗੋਇਮਦਾਆਹੀ ॥ ੧੬ ॥ ਪਸਤਾ ਕੀਹਲਵਈਸਰਬ
 ਤੀਵਕਮੀਘਨੇਸਿਧੂਗੀਅਰਕਾਫੂਗੀ ॥ ਗੁਲੀਮਾਲਜੁਖੀ
 ਅਰਉਫਕੀਨੁਖਦੀਅੰਗੀਅਰਕਾਪੂਗੀ ॥ ਲੈਮੁਨੀ
 ਜਿਸਤਈਬਰਗਨਈਖੇਚਵੰਨਕੁਹਤੂਗੀਯਾਨਹਿਨੂਗੀ ॥
 ਅਰਗਵਾਨੀਅਗਿਆਨੀਗੁਲਰਸਜਲਖਸਾਹਲ
 ਖਪੂਗੀਚੁਕੈਸਰੂਗੀ ॥ ੧੬ ॥ ਮਿਚਕਈਕਈਕਟਈਆਹਨੀ
 ਖਰਮੀਅਰਖਰਮਾਨੀਨਫਰਮਾਨੀ ॥ ਬਹੁਰਹੁਨਈਅੰ
 ਰਹਵਾਈਸਾਨੁਸਵਾਈਸਾਨੀਅਰਅਸਮਾਨੀ ॥ ਨਾਰਜੀ
 ਲਅਰੁਨੀਲਕਾਸਨੀਗੁਲਅਬਰੀਕਿਰਮਾਨੀਅਰਜਿਲ

੪੮

ਮਾਨੀ। ਕਹਿਲਖਸਾਹਿਨਿਗਾਹਪੂਰਦੇਲਾਲਬਿਦਖਸਾਂ
 ਨੀਛਬਜੀਲਾਨੀ॥੧੭੦॥ ਸੁਕਰੀਅਰੁਓਲਮਾਸੀਕੋਛਈ
 ਕੋਕਈਮੇਮੀਲਾਏਅੰਗਸਜਾਏ॥ ਸਜੇਬੇਸਸੇਗੀਅਰੁਜੀਗੀ
 ਅਰੁਪਤੀਗੀਪਾਏਖੁਬਸੁਹਾਏ॥ ਬਰਫੀਬੇਸਤੁਣਈਕਕਲੇ
 ਗੁਲਪੰਬਹਿਮਨਭਾਏਸਾਂਨਵਦਾਏ॥ ਕੋਣਗਿਣੇਲਖਸਾ
 ਹਰਿਗਬਹੁਜੇਵਰਜੜਤਜੜਾਏਅਤਿਛਬਛਾਏ॥੧੭੧॥ ਸੀ
 ਸਫੂਲਅਰੁਪਤੀਜੜਾਉਤੋਗੀਅਜਬਸੁਹਾਈਖੁਸੀਜਗਾਈ॥
 ਮਾਥੇਚਾਂਦਜੀਜੀਗੀਬੇਨਨਬਬੁਲਾਕਪਹਿਰਾਈਅਤਿਅ
 ਧਿਕਾਈ॥ ਕੋਨਫਲਵਾਲੀਵਾਲੇਬੁਥਕੋਮੋਜਬਹਾਦਗੀਲਾਈ

ਮਿਲਨ ਸਿਧਾਈ॥ ਹਾਰਚਾਂਦਨੀ ਪੁਕ ਪੁਕੀ ਮਾਲਾ ਅਤਰਦਾਨ
 ਉਮਦਾਈ ਚੋਪਕ ਲਾਈ॥ ੧੭੨॥ ਬਾਜੂ ਬੰਦ ਪਜਰੀ ਗਿਟਾਂ ਚੁਕ
 ਕੰਗਣਨ ਗਰੀਆਂ ਬਾਂਹੀ ਕੁਰੀਆਂ॥ ਆਰਸੀ ਅੰਗ ਸਤਾਰੇ ਨੇਵ
 ਰਸੋਂ ਰਿਪੋਚੀਆਂ ਲਗੀਆਂ ਛਲੇਂ ਦੁਰੀਆਂ॥ ਸ਼ਾਂਸ਼ਰ ਖੂਬ ਪਜੇਬ
 ਅੰਗੁਠੇ ਬਿਛੁਏ ਬੀਚ ਉਗਲੀਆਂ ਨਗਫੁਲ ਸੁਰੀਆਂ॥ ਕਹਿਲਖ
 ਜੇਵਰ ਸਜੇ ਸਸੀਨੂੰ ਕਰਨ ਸਲਾਮਾਂ ਖਰੀਆਂ ਹੁਰਾਂ ਪਰੀਆਂ॥ ੧੭੩॥
 ਸਤਰੀ ਜੀਆਂ ਐਰ ਬੇਸ ਗਲੀਚੇ ਉਮਦਾ ਜਾਇ ਵਿਛੁਏ ਸਨ ਬਨਏ
 ਕਈ ਕੁਰਸੀਆਂ ਚੰਦਨ ਚੋਰੀਆਂ ਮੁਨੇ ਪਲਾਘੀ ਗਾਏ ਜੜਤ ਜੜ
 ਏਕਾ ਕਰਿ ਵਿਛੁਏ ਏਥੇ ਸਿਰਾਣੇ ਮਖਮਲ ਰੁਕੀ ਹੋਲਾਏ ਪੁਬਾਜਾ

ਏ॥ ਕਹਿਲਖਸਾਹਿਟੂਲਉਚਕਿਸਮਾਂਸਸੀਹਰਹੁਦਾਏਹ
 ਰਗਲਪਾਏ॥ ੧੭੪॥ ਗਿਰਦੇਸਖੀਆਂਜਾਂਨਨਲਖੀਆਂਦਿਸ
 ਦੀਆਂਸਰੁਸਰਦਾਰਾਂਚੰਚਲਨਹਾਂਜਾਓਹੁਇਦ੍ਰੁਪਠਾਈਆਅ
 ਈਆਯਾਂਹੂਰਾਂਦੀਆਰੂਰਾਂਸਜੇਅਪਾਰਾਂਹੁਕਸੁਬਜਾਇਲਿ
 ਆਵਨਉਨਕੁਆਗੇਖਿਜਮਤਗਾਰਾਂਅਤਿਅਨੁਸਾਰਾਂਰਾਸਮੰ
 ਭਲਲਖਸਾਹਜਸੀਹਚਿਬੈਠੀਬੀਚਬਹਾਰਾਂਛਰਿਮੁਟਿਆਰਾਂ॥
 ੧੭੫॥ ਲਾਇਜਨਨਵੇਸਯਹਨੁਅਪਣੇਪਾਸਬਿਠਾਇਆਸਖੀ
 ਬਣਾਇਆਮਤਕੋਈਕੋਹਨਰੋਜਏਸਨੈਪਿਆਰੇਨੁਦਿਖਲਾਇ॥
 ਬਗਲਛੁਪਾਇਆਚਾਪਲੇਸੀਆਂਕਰਨਗਲੁਮਾਂਕੇਤੁਕਿ

ਸੇਨਹੀਪਾਇਆਸਿਹਰਕਮਾਇਆਲਖਖੁਸੀਅੰਲਖ
 ਸਾਹਸਸੀਨੂਵੰਦੀਬਦੇਸਾਇਆਫਿਕਰਭੁਲਾਇਆ१੧੬
 ਹਾਰਸਿਗਾਰਲਗਾਇਨਾਇਕਾਖਲੀਅੰਆਇਨਵੀਨੰਦਰਬ
 ਅਧੀਨਾਂਬੀਨਉਪਰਿਮ੍ਰਿਦੇਗਬਜਾਵਨਜਲਤਰੇਗਸੁਰਕੀ
 ਨਾਂਮਦਿਲਲੀਨਾਂਸੁਰਜਹਾਤਕਨੂੰਨਕਿਰਾਗੀਪ੍ਰੰਗੀਸਾਜ
 ਪ੍ਰਬੀਨਲਏਸੁਕੀਨਾਂਬਿਬਜੀਲਅਰੁਤਬਲਤਲਸਭਗਾਵ
 ਹਿਬਹਰਸਭੀਨਾਂਰਗਰੇਗੀਨਾਂ१੧੭ਬਜਹਿਮੁਚੰਗਾਂਅਰੁ
 ਕਮਾਨਚੇਤੰਨਗਾਂਅਭਿਲਾਗਾਂਅਤਿਛਬਦਾਗਾਂਬਜਹਿਤਿਬੁਰ
 ਸਤੁਰਪ੍ਰਧਾਨੁਛੁਟੁਛੁਟੁਛੁਟੁਕਥਹੋਇਦਿਸਾਂਕਨਨਾ

ਨਨਕਰਿਭੁਗਹਿਤੁਨਗਤਿਕਈਸਾਸੁਨਕਾਹੰਦੁਰਨਾ
 ਗਾਂਕਹਿਲਖਸਾਹਿਤੁਭੁਸਾਢਿਮਢਿਸੀਬਜਹਿਕੇਸਸਤਾ
 ਗਾਂਐਰਦੁਤਾਗਾਂ। ੧੧੮। ਭੁਮਿਭੁਮਿਪਾਉਧਗਹਿਧਰਭੁਪਰਅ
 ਹੀਅੰਮਿਸਲਚਕੇਹਾਂਉਮਦੀਅੰਤੋਗਾਂ। ਲਾਵਨਰੀਗਪਤੋਗਾਂ
 ਚੜ੍ਹਾਵਨਮਾਨੋਖਿਚਦੀਅੰਤੋਗਾਂਸ਼ੁਕਚਿਤਚੇਰਾਂ। ਰਖਨਗਿਰ
 ਮਤਰਸੁਰਤੁਰਦੀਅੰਕਰਦੀਅੰਨਰਮਕੋਰੇਹਾਂਜਰਦੀਅੰਲੋ
 ਝਾਂਕਹਿਲਖਸਾਹਿਦਿਲਾਂਵਿਚਿਧਸਦੀਅੰਦਸਦੀਅੰਲ
 ਟਕਕੋਰੇਝਾਂਮਟਕਮੋਰੇਝਾਂ। ੧੧੯। ਫਿਰਹਿਚੋਕ੍ਰਜਿਉਸ਼ੁਕਹਿਧ
 ਰਨਪਰਕਮਾਂਸੁਬਕਜੀਬੁਗੀਸਕਲਾਂਭੁਗੀ। ਖੁਰਸਕਬਾਬ

੫੧
 ਪਾਨਪੁਸਜਾਕੋਐਰਸਰਾਬਅੰਗੁਰੀਪਿਉਖੰਡਚੁਗੀ। ਅਤਰ
 ਗੁਲਾਬਅਮੀਰਚੀਰਤਰਚਿਦਨਅਰਕਸਤੂਗੀਮੁਸਕਸਤੂਗੀ
 ਕੀਰਿਵਾਹਿਲਖਸ੍ਰਾਹਿਉਨਦੇਆਹੀਅਖਾਸਹਜੂਗੀਸੁਰਸਜ
 ਪੁਗੀ। ੧੮੦। ਮਿੱਠਾਮੂਰਤਾਂਐਨਸੂਰਤਾਂਸੁਖਨੀਨਰੀਜਣੀਅਸੁ
 ਤਾਦੁਬਣੀਆਂ। ਚਤਰਸਲਾਹਿਅਗਾਹਿਛਬਾਂਦਤਜਾਂਹਿਉਪ
 ਮਾਭੁਣੀਆਂਜਿਐਨਗਮਣੀਆਂ। ਹਸਤਨੀਆਂਤਨਭਾਹੇਸੁਬਕੰ
 ਚਿੱਤ੍ਰਨੀਆਂਸਿਖਨੀਆਂਅਰੁਪਦਮਨੀਆਂ। ਪੁਰਬਤਰੇਖਤੇਬੈਤ੍ਰ
 ਬਾਈਆਂਕਹਿਲਖਗਜਲਾਪਣੀਆਂਉਮਦਾਂਬਣੀਆਂ। ੧੮੧॥
 ਸਕਤਮਨਾਇਅਲਾਪਿਐਰੈਰਵਿਹੈਅਨੁਪਸੁਰਜਾਂਕੀਗਤਿਅਤਿ

ਬਾਂਕੀ॥ ਬੰਗਾਲੀ ਅਸਨੇ ਹਿ ਬਿਲਵਲੁ ਭੁੰਗਦਿ ਅਰੁ ਪੁੰਨਾਂਕੀ
 ਰਾਗ ਨੀਤਾਂਕੀ॥ ਲਲਤਿ ਬਿਲਵਲਿ ਬਰਬਲ ਪੀਚਮਿ ਸਾਧਵਸ
 ਦਹਰਖਾਂਕੀ ਲਡੀ ਫੁਲਾਂਕੀ ਦੇਵਸਾਂਖ ਬੰਗਾਲ ਨਾਲ ਫੁਲ ਸੇਯੋਅ
 ਸਟਸੁਰਤਾਂਕੀ ਅੰਸੁ ਸੁਰਾਂਕੀ॥ ੧੮੨॥ ਧੋਲ ਸਿਰੀ ਕੁੰਭਾਰ ਕੁੰਭ
 ਹੀ ਸੁਹਿ ਬਿਲਵਲ ਅਲੀਅੰਸੁ ਦਕਲੀਅੰ॥ ਚਰਸਟੀਅਰੁ
 ਬਹਲਾ ਸੁਹਬ ਅਠ ਭੁੰਗਦਿ ਸਿਗਖਲੀਅੰ ਦਾਸਾਂਰਲੀਅੰ॥ ਅ
 ਲਕੋ ਸਗਾਵਹਿ ਸਿਗਲਾਂਵਹਿ ਨਹੀ ਪਾਂਚੇ ਵਲੀਅੰ ਰੀਗਰੁ ਜਪਲੀ
 ਅੰ॥ ਰੋਡ ਸਿਰੀ ਬਿਹਾਰੀ ਧਰੀ ਸੁਹਧਨ ਸਰਿ ਭੁਲੀਅੰ ਮਿ
 ਸਰੀ ਭੁਲੀਅੰ॥ ੧੮੩॥ ਚੰਦ੍ਰਕਾਸਮਿ ਸਟਾਕ ਮੁਆਰ ਗੋਕੋਸਕ

ਭੀਰਮਿਲਾਵੈ ਫੂਲ ਸੁਹਾਵੈ। ਆਰੁਮਸਤ ਸਾਥ ਪੁਨਖੇਖਰਨਿ
 ਦਨ ਆਰੁਮਿਲਾਵੈ ਅਤਿ ਛੁਬ ਛੁਵੈ। ਭੀਮਪਲਾਸ ਜੈਤ ਸਿਰਬ
 ਰਵ ਕਾਕ ਕੋਮੇ ਦੀਭੁ ਵੈਧੀ ਸੀਗਾਵੈ। ਮਾਲਕੋ ਸਸਿਗਾਥ ਸਟੇਚੇ
 ਗੀਅੰਕ ਹਿਲਾਖ ਸਾਹ ਬਤਾਵੈ ਸਤੁ ਰਿਝਾਵੈ। ੧੮੪ ਵੇਲਾ ਦੇਲ
 ਹਿੰਡੇ ਲਾਮਲਾ ਪਿਯੋ ਪਾਂਚ ਰਾਗ ਨੀਖਰੀਆਂ ਸਾਥ ਚਰਗੀਆਂ।
 ਓਭਰਾ ਦੇਵ ਕਰੀਬ ਸਿਤੀ ਸਿਧਲੀ ਤਿਲਗੀ ਪਰੀਆਂ ਰੰਗਰ
 ਸਤੁ ਗੀਆਂ। ਸੁਭ ਬਿਸਿਤ ਬਰਦਨ ਅਰੁਮਿਗਲ ਸਰਸ ਬੰਨਫ
 ਲਾਝੀਆਂ ਤੁਲਾਂਤੁ ਗੀਆਂ। ਰਣੀ ਕੋਮੇ ਦਬਿਨੋਦ ਚੇਦਨ ਬਨ ਅਰੁਮ
 ਤਮੇਤੀ ਲੜੀਆਂ ਲਖਗੇਦਧੀ ਗੀਆਂ। ੧੮੫ ਮਿਰਗਨੈ ਨਯਾਂ
 ਮੈਨ ਮੁਰਤ ਸੁਕਤੁ ਕਤਾਂ ਨੇ ਲਾਵਨ ਬੇਸ ਬਤਾਵਨ। ਛਨਨਨਨ

ਕਰਿਛਨਕਹਿਘ੍ਰਿਘ੍ਰੁਮਨੁਮਪਉਓਠਵਨਗਤਿਪੁਰਮ
 ਵਨਾਤਿਵਰਨਗਹਿਬਕੇਸਰੀਪਰਬਤੀਲੀਲਾਵਤੀਮਿਲਾ
 ਵਨਪੁਰਬੀਗਾਵਨਾਇਹੁਤਿਤੋਲਸਿਗਸਸਕਨੀਜਕਾਂਲ
 ਖਸਾਹਰਗਮਨਭਾਵਨਮਜੇਦਿਖਾਵਨਾ॥੧੮੬॥ਦੀਪਕਸਿਗ
 ਪਟਮੰਜਰੀਕਮੋਦੀਗਜਰੀਟੋਡੀਮੇਲੀਐਰਕਛੇਲੀਕਮਲ
 ਕੁਸਮਕੁੰਤਲਸੁਤਗਮਚੰਪਕਲੇਹੁਲਬੇਲੀਗਤਿਅਲਬੇਲੀ
 ਐਰੁਕਲੀਗਹਿਮਲਨਲਉਸਾਅਠਸੁਤਫੁਲਰਵੇਲੀਕਿਧੋਰੇ
 ਬੇਲੀਐਮਨਸਜਤਤੁਕੁੰਭਾਹੀਬੀਗਹਿਦਿਅਨੀਸਿਵਚੇਲੀ
 ਨਾਰਿਨਿਵੇਲੀ॥੧੮੭॥ਐਜਾਵੇਤਿਮਲਾਰਚੇਗੀਆਸਾਬੰਛੇ
 ਲਛਬੀਲਾਂਚੰਮਦਾਤੀਲਾਂਕਹਹਿਨਿਰਤੁਮਹਿਬੁਬਬਤਵ

ਹਿਗਾਵਹਿਖੁਬਅਸੀਲਾਂਰਸਵਿਚਜੀਲਾਂ। ਤੋਤਥ
 ਈਤਾਂਥਈਤੋਤਥਈਗਤਿਲਈਮਾਂਨਹੁਕਮਨਕੀਲਾਂ
 ਕਰਹਿਰਸੀਲਾਂ। ਇਹਦੀਪਕਦੇਸਾਥਸਾਹਿਲਖਤੁ
 ਰਦੀਆਂਲਟਕਰੇਗੀਲਾਂਮਾਂਨਿਦਫੀਲਾਂ। ੧੮੮। ਸ੍ਰੀ
 ਰਗਗਾਵਹਿਸੰਗਲਾਵਹਿਕਰਿਨਟੀਬੈਰਾਨੀਸਿਧਵੀ
 ਪਿਆਗੀ। ਰਾਮਕਲੀਪੁਨਭੁਲੀਕਲੀਪੁਨਗੋਰੀਪਾਂਚੇਨਗੀ
 ਗੁਲਓਜੀਆਗੀ। ਰਾਜਕਲਿਆਨਕੀਭੀਰਗੋਤਸਿਧਕੁੰ
 ਭੁਗਮੀਰਦਿਦਾਗੀਮਾਲਵਪਿਆਗੀ। ਆਂਠੇਨੰਦਨਰੰਗਰ
 ਸਭੀਨੇਜਫੇਨਗੀਨੇਕਰੀਕ੍ਰਿਸਨਮੁਰਾਗੀ। ੧੮੯। ਆਲ
 ਸਿਰੀਸਸਰੇਮਾਰੇਭੀਬੁਢੀਅਰਬੁਨਫੀਗਾਈਗੋਤਮਿਲ

ਈ॥ ਮਾਨਹੇ ਸੀਪੁ ਨ ਰਟੀ ਸੁਰਸਤੀ ਰਸ ਜੀ ਕਾ ਉਮ
 ਦਾਈ ਦਸ ਹਿਸ ਛਾਈ॥ ਤਾਲ ਗਰਾਮ ਸਪਤਿ ਸੁਰਤ
 ਰਾਂ ਸੁਘਨੀ ਪਨ ਚਤੁਰਾਈ॥ ਮਨ ਪ੍ਰਗਟਾਈ॥ ਆਰਚੇ
 ਗੀ॥ ਸਿਰੀ ਰਾਗ ਸਿੰਗ ਕਹਿ ਲਖ ਸਾਹ ਛ ਬਛਾਈ॥ ਖਸੀ
 ਜਗਾਈ॥ ੧੯੦॥ ਮੇਘ ਰਾਗ ਸੁਰੁ ਭੁਤਿ ਮਲਾ ਪੰਛੋ ਮਨੋ
 ਪਰਤ ਪਹਾਰਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਭਾਗ॥ ਆਸਾ ਵਗੀ ਮਲਾਰੀ ਕ੍ਰਿਤੀ
 ਸੋਹਣੀ ਸੁਹ ਬਿਦਾਹ ਹਰਿ ਰੰਗ ਨਿਆਗ॥ ਨਦ ਸਾਰੰਗ ਸ
 ਲਿਪ ਰਕਾਨ ਨ੍ਰਾਸਨ ਕਰ ਪੁਨ ਕੇ ਦਾਹਾ ਗੋਤੁ ਮਲਾਰਾ॥ ਅ
 ਠਨੰ ਦਨ ਏਹੁ ਵਰਨੇ ਵਾ ਕੇ ਏਕ ਏਕ ਥੀਨ ਜਾਗ ਅਪਰਾਪਾ
 ਰਾ॥ ੧੯੧॥ ਕਦਮ ਬਰਜਨ ਦਮਾਹੀ ਗਾਏ ਕਾਦੀ ਬੀਗੀ

ਲਨੀਆਂ ਮੁਤਬਾਨੀ ਕੋਲਾਹਲੀ ਪਹਾੜ ਹੀਰੀਚੇ
 ਗਿਆਠ ਬਖਾਨੀ ਬੁਝਹਿ ਗਿਆਨੀ। ਰਾਗ ਖਸਦ ਅਰੁ
 ਤੀਸਰਾ ਗਨੀ ਅਠਤਾਲੀ ਦਿਲਜਾਨੀ ਸੁਤ ਪਹਿਚਾਨੀ
 ਾਰਿਹਲ ਚਹਾਰ ਚੇਰੀਆਂ ਲਖ ਸਾਹਗਾਏ ਸਰਬ ਸਜ
 ਨੀਆਂ ਪਿਸਨੀ। ੧੯੨। ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਲਾਇਕ ਨਾਇਕ ਗਾਂਧੀ
 ਕੋਸਲ ਅੰਦਰ ਅਖਾੜੇ ਰਾਜ ਦੁਆਰੇ। ਹਰਿਨਿਅਮ ਤਾਂ
 ਖਾਵਹਿ ਲਾਵਹਿ ਉਮਦਾਤ ਨਕਾਰੇ ਨਿਤ ਸਰਕਾਰੇ।
 ਵਰਦਰਬ ਪੁਸਾਕਾ ਬਖਸੇ ਸੁਣੇ ਰਾਗ ਰੰਗ ਸਾਰੇ ਰੂਪ ਨਿ
 ਆਰੇ। ਕਈ ਰੋਸ ਲਖ ਸਾਹਸ ਸੀਨੇ ਖੁਸੀਆਂ ਬੀਚੁ ਗਜ
 ਰੇ ਸਾਥ ਪਿਆਰੇ। ੧੯੩। ਬਬਣ ਬਿਲੋਚਨ ਰੇ ਸਬੀਰ

ਲਿਖਕੇਚਮਅਰਜਪੁਚਾਈਆਹਦਾਈ। ਭੁੱਜੇਸੁਤ
 ਰਸਵਾਰਅਸਾਂਵਲਾਵੇਜਹਪਰਾਈਸਾਬਦਨਾਈ।
 ਐਪਰਵਡਾਵਿਸਾਹਪੁੰਨੂਕਾਰੈਕੈਫੀਲੈਕੁਾਈਕਰਸਾਂਪ
 ਈ। ਓਹਅਰਜੀਲਖਸਾਹਵਾਚਪਿਓਸੀਨੇਨਾਲਲ
 ਗਾਈਧੀਰਜਆਈ॥੧੯੪॥ ਹੋਤਅਲੀਸਦਵਾਇਓ
 ਨਨੂੰਕਹਿਆਬਲੋਚੋਧਾਵੇਡੇਰਨਲਾਵੇ। ਬਖਸੀਮੇਤਕ
 ਸੀਰਤੁਸਨੂਜੇਹੁਣਵੀਰਕੁਰਾਵੇਮੁਨਪਛਤਾਵੇ। ਇਹਆ
 ਤਸਜਿਓਤੁਸਾਂਜਗਾਈਹਥੀਆਪਬੁਝਾਵੇਅਬਮਿਲਾਵੇ
 ਲਖਸਾਹਨਲਫਰੇਬਪੁੰਨੂਕੇਚਮਕਿਵੇਲਿਆਵੇਦਰ
 ਦਵੇਡਾਵੇ॥੧੯੫॥ ਸਤਰਸਵਾਰਬਲੋਚਪੁੰਨਵਲਤਰੇ

ਕੁਰੇਵਲਛਲਦੇਸੀਨਾਸਲਦੇ। ਤੇਜਕੈਫਲੈਪੁਰਸੁ
 ਰਾਹੀਅੰਧੈਵੁਗੁਓਠਚਲਦੇਸਾਥਨਰਲਦੇ। ਅੰਦਰੀ
 ਕੁਫਰਕਹਾਵਨਮੇਮਨਬੁਰਿਆਈਓਨਟਲਦੇਵਾਸੀਥ
 ਲਦੇ। ਲਖਸਾਹਆਇਭੁੰਭੋਰਪੁੰਨੁਪਾਏਪੇਚਅਕਲ
 ਦੇਮਿਲਿਵਿਚਿਗਲਦੇ। ੧੯੬। ਸਹਜਦੇਬਹੁਕੀਤੀਖ
 ਤਗਮਿਲੇਵਤਨਦੇਕੁਈਖੁਸੀਸਵਾਈ। ਹਸਹਸਬਾ
 ਤਾਕਰਨੀਮਠੀਅੰਦਿਲਾਂਬੀਚਖੁਟਿਆਈਪ੍ਰੀਤਜਗਾ
 ਈ। ਠਗਬਨਾਰਸੀਯਾਓਹੁਫਿਧਕਦਾਬਫਰੇਬਵਿਛਾਈ
 ਕਰਿਵਡਿਆਈ। ਆਇਹੁਜੇੜੀਜਗਾਰਹੇਸਲਾਮਤਿਕਹਿ
 ਲਖਸਾਹਸਵਾਈਦਸਦੇਹਾਈ। ੧੯੭। ਵਿਚਭੁੰਭੋਰਦੇਕੁ

ਉਸਸਕੋਹਕਮਤੁਸਾਂਦਜਗੀਧਰਸਰਦਗੀ॥
 ਅੰਧੰਨਸਾਂਮਾਂਲਜਗਾਤਿਨਭਰਸਾਂਕਰਸਾਂਐਸਬਖਾ
 ਗਉਮਗਸਾਗੀ॥ ਅਕਰਨਾਲਿਵਿਸਾਹੈਦੇਨਕਰਦੇਖ
 ਤਰਭਾਗੀਨਰਅਰੁਨਗੀ॥ ਸਜਣਜਾਂਣਲਖਸਾਹਿਸ
 ਜੀਨੇਮਹਿਲੰਧਾਤ੍ਰਿਉਤਾਗੀ॥ ਅਕਲਹਾਗੀ॥ ੧੯੮॥ ਅ
 ਜਵਾਇਣਖੁਰਸਾਨੀਕਾਹੂਅਰਖਸਖਾਸਮੰਗਾਈਪੀ
 ਸਮਿਲਾਈ॥ ਫੁਲਕਾਸਨੀਕਾਕੁਬਿਨਖਸਾਗੀਬਿ
 ਦਾਮਰਲਾਈਓਸਦੁਖਦਾਈ॥ ਇਨਚੀਜੋਕੀਬਾਂਧਿਪੇਟ
 ਲੀਸਿਰਦੀਡਰਫਰਖਾਈਨੀਦਲਿਆਈ॥ ਕਹਿਲਖਸ
 ਹਖਲਾਵੈਖਾਨਾਪਿਨਮਤਿਗਾਰਉਨਾਈਦਿਲਖੁਦਿਆਈ

੧੯੯ ਮਿਗਜਬਿਦਾਮ ਬਿਨਖਸਾਖਸਖਸਕਾਤੁਤੁਖ
 ਮਮਿਗਇਆਮੇਵਪਾਇਆ। ਚਰੇਚੀਜਾਂਪੀਸਰਲਾ
 ਈਅੰਹਲਦਾਖੁਬਬਣਾਇਆਉਸੇਖੁਲਾਇਆ। ਲਈ
 ਅੰਆਪਖਸੋਬਈਅੰਸਿਰਕਾਂਤਕਿਆਬੁਰਾਪਰਾਇਅ
 ਹੈਂਸਕਮਾਇਆ। ਕਹਿਲਖਸਾਹਿਅਜਾਣਸਸੀਨੂੰਹੋਤ
 ਆਣਕੁਲਾਇਆਜਾਣਸੁਲਾਇਆ। ੨੦੦। ਇਕਵਲਾ
 ਬਜਰਾਬਦੁਈਵਲਰਖਣੇਦਰਸਰਹੀਉਨਥੇਆਹੀ। ਭੁ
 ਰੁਰਦੇਦੇਜਾਮਪੁੰਨੁਨੰਜਾਲਮਤੇਜਮਨਹੀਭਿਹੁਬਦਖਹੀ
 ਕੀਤਾਪਾਪਆਪਿਪੀਪਾਣੀਸੰਸੀਉਨਾਵਿਸਾਹੀਬੇਰੀਮਰ
 ਹੀ। ਦਸਮਾਣੀਦੁਵਿਰੋਈਓਈਕਹਿਲਖਸਾਹਿਲ

ਗੀਐਂਵੇਚਾਹੀ। ੨੦੧॥ ਕੀਆਕਹਗਇਕਹੋਤਬਿਰੋਏ
ਬਾਹਰਭੇਤਰਲਾਇਆਕੁਲਫਖੁਲਾਇਆਥੋਗਿਜਾ
ਬਹੁਤਬਿਰੋਸਪੁੰਨੁਉਸਪਗਾਨਕਚਾਵੇਧਾਇਆਮੁਹੁ
ਪਾਇਆਹਿਸਵਾਰਭਿਠਧਾਏਥਲਨੁਨਾਕਿਸਗਾਤਿਬੁਲ
ਇਆਨਾਅਟਕਾਇਆ। ਕਹਿਲਖਸਾਹੁਬਿਸਾਹੁਸਸੀ
ਦਿਲਦਾਹੁਬਿਲੋਚਾਲਾਇਆਦਗਾਕਮਾਇਆ॥ ੨੦੨
ਸੁਫੀਹੋਇਆਮਤਉਠਿਤਾਗੇਕੀਤੀਉਨਾਂਉਕਾਬੀਥੇਹਰਬਾ
ਬੀ। ਦੇਮਾਨੁਨਖੁਲਾਵਨਖਾਂਨਾਂਨਖੁਲਾਉਕਬਾਬੀਰ
ਖਨਸਗਾਬੀ। ਅੰਚਲਦੇਵਿਚਿਮਸਤਕਉਸਦਾਚਮ
ਕੇਜਿਐਮਹਿਤਾਬੀਸੰਨਨਬਾਬੀ। ਕਹਿਲਖਸਾਹਗਾਹਿ

ਵਿਚ ਦੁਸਮਣ ਮਤ ਮਿਲ ਕਰਨ ਖਰਾਬੀ ਵਰਗੇ ਸਿਤਾਈ ੫੭
 ੨੦੩ ਅੰਦਰੀ ਖੇਟ ਬਨੇ ਖੇਦਰ ਦੀ ਹਥ ਕੁਰਨ ਪੁਰਧਰ ਕੇ
 ਕਲਾ ਮੇਤੁਰ ਕੇ। ਬਲ ਕੇ ਵਾਸੀ ਨਿਰੇ ਲਿਬਾਸੀ ਆਸੀ ਧਸ
 ਵਿਚ ਪਰ ਕੇ ਚੋਰੀ ਸੁਰ ਕੇ। ਪਰਤ ਦੇਖ ਦੇ ਮਿਸਲ ਸਿਰ
 ਲਾਂਭੇ ਸੁਰ ਪਾਇ ਰੁਰ ਕੇ ਹੋਟ ਰ ਕੇ। ਜੇ ਲਖ ਸਾਹ ਸਜੀਓ
 ਰਿਬ ਹਿਦੀ ਜਾਣਿ ਦਿਦੀ ਮਿਤ ਮਰ ਕੇ ਦੋਹਥ ਕਰ ਕੇ। ੨੦੪
 ਤਰਸ ਆਹ ਤੇ ਸੇਖਾਂ ਨੇ ਆਰ ਕਮਾਂ ਨ ਕਿਅਾਂ ਨੀ ਤੇ ਗਇਰਾ
 ਨੀ। ਤੇ ਜਕਟਾ ਹੀ ਬੇਸਦ ਪਾਹੀ ਕਾਹੀ ਜੇ ਗਣ ਸਾਂ ਨੀ ਕੋਤੇਖ
 ਨੀ। ਸਿਪਰ ਪੁਬ ਗੇਤੁ ਦੀ ਆਹੀ ਜਾਇਨ ਸਿਫਤੁ ਬਖਨੀ
 ਗਜਿਨਿ ਸਾਂ ਨੀ। ਕਹਿ ਲਖ ਸਾਹ ਕਈ ਤਨ ਭੇਨ ਦੀ ਕਢੀ

ਦਾਇਕਾਇਕਕਾਂਨੀਹੀਖਦਿਲਜਾਂਨੀ॥ ੨੦੫॥ ਬੀਤਿ
ਨਹੋਇਆਦਿਨਰੋਸਨਸੁਤੀਪਈਨਿਰਾਲੀਹੋਸੁਸਿਕੁਈ
ਖੁਲਗਾਏਬਾਰਨਯਾਰਪੁਨੂੰਵਿਚਿਦਿਸਦੀਸਿਹਜਾਖ
ਲੀਫਖਤਨਿਹਾਲੀ॥ ਨਓਹੁਹੋਤਨਸੁਤਰਓਨਦੇਕਰਗ
ਏਸਿਹਰਬੰਗਾਲੀਆਫਤਰਾਲੀ॥ ਕਹਿਲਖਸਾਹਅਰ
ਹਿਜਸੀਨੂੰਦਿਤੀਆਣਿਦਿਖਲੀਜਮਕੀਜਾਲੀ॥ ੨੦੬॥
ਤਨਵਿਚਿਕੀਤਾਜੋਸਬਿਹੁਜਿਐਆਤਸੁਜਾਰੇਲੁਨੂੰਤਵੇ
ਜਲਨੂੰ॥ ਜਿਐਮਾਧਵਨਲਾਵਿਛਕੇਦਾਦੁਖਬਣਿਅਕਾਂਮ
ਕੇਦਲਨੂੰਝਰੇਅਕਲਨੂੰ॥ ਨਓਹੁਜਮਸੁਰਾਹੀਅਹੀਰਾਹੀ
ਰੋਗਾਏਥਲਨੂੰਕੇਚਮਵਲਨੂੰ॥ ਕਹਿਲਖਸਾਹੁਸਸੀਦੇਖਾ

ਤੀਕਤੀਦੇਗਏਗਲਨੁਲਖੀਨਛਲਨੁ। ੨੦੧ ਰੋਦੇ
 ਨੈਨਨਚੈਨਜਗਿਰਨੁਆਇਬਣੇਦੁਖਕੁਰੋਆਹੀਮਾਗੇ
 ਪੁਟਪੁਟਬਾਰਉਲਾਹਦੇਉਕਰਿਹਾਰਸਿਗਾਰਉਤਾਰੇਪਰ
 ਪਰਛਾਰੇ। ਰਾਰਵਿਸਾਰਕੁਜਸਿਉਕਕਪਲਪਲਯਾਰ
 ਚਿਤਾਰੇਸਿਦਕਨਹਾਰੇ। ਦਿਸਨਹੀਲਖਸਾਹਪੁਨੀਵਿਦ
 ਹੋਤਗਏਕਰਕਾਰੇਹਾਇਸਆਰੇ। ੨੦੨ ਦੇਜਕਬੀਚ
 ਨਹੀਦੁਖੀਸਾਜੈਸਾਯਾਰਵਿਛੋੜੇਜਿਗਰੀਛੋੜੇ। ਉਰਦ
 ਖੁਲਹੁਲਕਰਿਪੈਦਾਦੈਦਾਦੁਖਮਰੇਕੇਖੁਨਨਿਚੋੜੇ। ਅਦ
 ਕੋਧੋਬਣਾਉਸਸੀਨੁਅਜਲਥਲੀਜਮਤੋਰੇਦਮਰੇ
 ਥੋੜੇ। ਜਿਵੇਅਮਾਦਸਰੈਨਸਾਹਲਖਲਖਦੁਖੀਚਕੋਰੇ

ਨੈਨ ਨਜੇਫੇ ॥ ੨੦੯ ॥ ਰੰਗ ਜਰਦਦ ਮਸਰਦ ਬਿਰ
 ਦੇ ਆਕੌਰ ਕਰਦ ਵਗਾਈ ਤੁਨ ਵਿਚ ਸਬਰ ਨ ਮਨ ਵਿ
 ਚਾਖੁ ਲੇ ਬਾਰਿ ਪਛਾਯੇ ਪੁਖ ਜੋ ਸਸਿ ਬਸ ਕੇ ਤੁਰਦ
 ਨ ਵਿਚ ਯਾਂ ਛੁਬ ਘਨ ਵਿਚਿ ॥ ਜਿਯੋ ਸੈ ਦਾਗ ਰਸੁ ਰਦਾ ਅ
 ਕਰ ਮਾਲਾ ਛਿਨ ਕਹਿ ਬਨ ਵਿਚਿ ਤਾਘ ਗਮ ਨ ਵਿਚਿ ਆ
 ਉਸ ਸੀਨੀ ਕਹੇ ਸਾਹਲ ਪਰਖ ਲਜ ਬੈਠਾ ਮਨ ਵਿਚਿ
 ਬਾਗ ਚਮਨ ਵਿਚਿ ॥ ੨੧੦ ॥ ਜਿਹੇ ਹੋ ਚੈਨ ਸਰੈ ਨ ਥਲੀ ਅਸ
 ਦਿਸਦਾ ਬਾਗ ਰਵਾਂਦੁ ਪੁਦਿਚਿ ਛਵਾਂ ॥ ਹੋ ਜੋ ਗਨ ਉਰ
 ਚਲਾਨਾ ਵਿਲੋਕੀ ਨੀ ਮੁਦ ਗਾਂ ਪਾਵਾਂ ਪਾ ਕਰ ਮਾਂ ਵਾਂ ॥ ਹੋ
 ਅਰਥੈ ਲੀਧਿ ਹਿਰਾਂ ਮੇਲੀ ਭਗਵਾਨ ਵੇਸ ਵਟਾਂ ਵਾਂ ਅਲਖ

ਜਗਾਂਵਾਂ। ਕਹਿਲਖਸਾਹੁਨਟਲਸਾਂਸ਼ਲਸਾਂਰਲਸਾਂ
 ਸਾਥਸੁਹਵਾਂਤਪਤਬਸ਼ਾਂਵਾਂ२੧੧। ਤਨਦਾਮਾਸੁਸੁ
 ਕਾਇਆਮਜਨੂੰਦਿਲਥੀਨਹਿਵਿਸਾਗੀਲੇਲੀਪਿਆ
 ਗੀ। ਸੀਗੀਹਿਤਫਰਹਾਦਿਸੁਹਾਇਆਦਖੁਨਿਹੁਰਲਿਅ
 ਭਾਗੀਚੀਰਪਹਾੜੀ। ਜੇਆਸਕ। ਚਹੁਹੋਊਗੁਆਉਗੁ
 ਉਤਰੇਕੈਫਖੁਮਾਰੀਨਕਰਜਾਗੀ। ਲਖਲਖਪੋਬਣਦੇ
 ਦੀਅਕਲਾਤੈਬਾਣਿਧੀਉਸੁਚਾਰੀਨੀਮਾਵਾਰੀ॥੨੧੩॥
 ਦੁਸਮਣਮਾਏਹੋਤਿਗਿਰਦਨੀਭਰਭਰਦੇਨਰਜਾਣੇ
 ਕੈਫਪਿਆਲੇ। ਸੇਰਜੇਰਕਾਰਿਪਾਇਆਪਿਜਰੇਨਹੀ
 ਜੇਸਸਮਾਣੇਉਸਮਾਣਿਵਾਣੇ। ਫਿਲਪਿਆਦਮੀ

੫੯

ਸਪਰੁਖਫਰਜੀਕਾਂਇਮਰਹੇਉਦਾਲੇਗਿਣੇਨਚਲੇ
ਕਹਿਲਖਸਾਹਕਿਸਤੁਭਈਮਾਤੀਨੀਦਘਣੇਘਰਗ
ਲੇਆਫਤਰਾਲੇ) ੨੧੩। ਕਾਇਮਰਖਤੂੰਦਿਲਾਅਪ
ਣੈਨੂੰਤੁਨਾਂਕਰਬਾਂਤਾਂਫਲੀਆਂਵਾਂਗਵਿਲਲੀਆਂਚੇ
ਵੇਖਾਘਪੈਨ੍ਹਵਲਕਰਮੀਜਮੇਅਰਵਾਂਹਫਲੀਆਂਨਰ
ਮਉਗਲੀਆਂ। ਬਾਲਰੇਤਤਪੇਥਲਮਾਰਨਜਕਇਹ
ਦੇਤਲੀਆਂਜਾਸਨਤਲੀਆਂ। ਕਹਿਲਖਸਾਹਵਾਂਹਿ
ਸਭਲਾਈਰੋਕਰਹਗਸਖਲੀਆਂਸਖੀਆਂਰਲੀ
ਆਂ। ੨੧੪। ਪ੍ਰੇਮਜਿਨਾਨੂੰਲਗਦਾਨਾਹੀਛੁਰਦਾਹੇਸ
ਫਿਕਾਏਫਿਰਨਮੁੜਦੇ। ਬਚਾਪੀਕਲਪੁੰਨਜਿਭਾ

ਰਦਾਰਹਿਦੇਬਹੁਤੁਨਿਮੰਦੇਦਰਦਰੇਵਾਣੇ। ਰਹੁਨੀ
 ਮਾਏਅਟਕਨਮੇਨੂੰਤੁੰਦੁਸਮਨਮੇਕੁਣੇਕਰੇਧਿਕਾਣੇ।
 ਕਹਿਲਖਸਾਹਿਫੁਰਦੇਮੰਤ੍ਰੁਸੀਆਂਨਾਗਇਏ
 ਵਿਹੁਤਨਧਾਂਣੇ। ੨੧੫। ਅਤੁਕਰਸੇਰਕੁੰਤਰਬੀਚ
 ਤੂੰਹੋਕਹਿਬੈਠਾਸਿਆਣੀਘਰਵਿਚਰਾਣੀ। ਸਬਰਕ
 ਰੋਸਕੁੰਸੇਰੇਮਤਲਬਕਹਿਆਸਾਚਕਹਿਜਾਂਣੀਬਾ
 ਤਿਵਿਹਾਂਣੀ। ਕਰਕੇਕੋਈਭਿਧਾਇਪੁੰਨੂੰਨੂੰਮੰਗਵਾਂਦੀ
 ਸੁਖਮਾਂਣੀਇਨੀਟਿਕਾਣੀ। ਮਾਇਸਸੀਨੂੰਦੇਦਿਲ
 ਚਾਹੀਆਂਚਿਹੁਕਾਖਸਾਹੁੰਦੀਇਸਕਹਿਏਵਾਂਣੀ। ੨

੬੦

੧੬॥ ਬਿਹੋ ਬਿਦਰਦ ਕਮਾਂ ਨ ਪਕੜ ਛੁਕ ਚੁਕ ਰਲਾਸਿ
 ਸਤੁ ਰਲਾਏ ਬਾਨ ਚਲਾਏ॥ ਨਿਕਸੀ ਚੀਰ ਸਗੀਰ
 ਤੀਗਵਿਹੁ ਬਿਰਹੋ ਖੂੰਨ ਨ ਆਏ ਜਿਗਰ ਖਪਾਏ॥ ਜਨ
 ਮਕਰਮ ਦੀ ਮਾਰੀ ਹਾਰੀ ਪੈ ਕੇ ਕਟਕ ਪਰਾਏ ਪ੍ਰਾਨ ਵੇਏ
 ਏ॥ ਕਹਿ ਲਖ ਸਾਹਿ ਵਿਰਾਗਣ ਨੀ॥ ਮੇਕਿ ਮੇਜਣ ਰਖੀ
 ਓਮਾਏ ਬਹੁ ਦੁਖ ਪਾਏ॥ ੨੧੭॥ ਜੇਰ ਬਚਾਇ ਓਮਾਂਣ
 ਮਿਲਾਵਾਰਖੀ ਯੋਖਾ ਹਸ ਜੈ ਦੀਤੂ ਜਿਦੇ ਮੇਂ ਦੀ॥ ਵਿਚ
 ਭੀ ਭੋਰ ਦੇ ਕਰੇ ਹਕੂਮਤਿ ਖਲਕ ਤਿਰੰਈ ਅਤ ਤੇਂ ਦੀ ਥਲ
 ਅਰੁ ਨੈਂ ਦੀ॥ ਸਾਹਿਬ ਸ੍ਰਾਂਸ ਸੀਸ ਸਿਸਰ ਤਿਤੈਂ ਤੁਲ

ੴ ਸਨਕੈਂਦੀ ਅਕਲਾਂਦੈਂਦੀ ॥ ਕਹਿ ਲਖ ਸਾਹਿਗਹਿ ੬੧
 ਵਿਚਿ ਮਰਸਾ ਮਾਂਊ ਵਾਰਨੇ ਲੋਂਦੀ ਕੋਹੈਂਦੈਂਦੀ ॥ ੨੧
 ੮ ॥ ਗੁਜਰਨ ਬਰਸ ਜਿਵੇਂ ਦਿਨ ਰਾਤੀ ਪਹਰਿ ਕਹਿ
 ਰਗ ਮਭੀਨੇ ਜਿਵੇਂ ਮਹੀਨੇ ॥ ਹਾਗ ਸਿਗਾਰ ਤੇ ਨਖਰ
 ਰੂਹੈ ਸਮ ਅਰੁ ਪਸਮੀਨੇ ਪੁਰਜੇ ਕੀਨੇ ॥ ਮਲੀਖ ਕ
 ਰਨ ਬਣੀ ਦਿਵਨੀ ਦਿਲਸਾਨੀ ਸੁਖ ਛੀਨੇ ਅਤਿ ਦੁ
 ਖਦੀਨੇ ॥ ਅੰਲਖ ਸਾਹਿਚਾਰ ਹਰਜ ਕਰਸਾਂ ਕੇਚਮ ਵੇ
 ਗਾਮ ਦੀਨੇ ਵਸਦਾ ਸੀਨੇ ॥ ੨੧ ੯ ॥ ਪਕੜ ਸਹੁਰਤ ਯੁਗ
 ਬਿਪਰਤੁ ਲਓ ਨਦੂਰ ਉਤਰੀ ਬੈਠਿ ਪਿਆਰੀ ॥ ਬਰਸੇ
 ਤੂਰਸੁ ਤੂਰਸੁ ਬਕਰਨੁ ਹੁਸਨੁ ਰਹੀ ਭਰੀ ਕਰਕੀ ॥

ਗੀ। ਨਾਹੁਣੁ ਨੂਰਸੂਰਦੇਖਸਾਹਿਚੂਰਕਰਾਂਇਕਵ
 ਰੀਗੀਮੀਕਹਾਗੀ। ਛੋਡਫਤੂਰਗਫਤੂਰਯਦਰਖਦੇਈ
 ਮਾਉਵਿਚਗੀਲਖਦਿਲਦਾਗੀ। ੨੨੦। ਸਾਕੀਬਿਨ
 ਸਰਬਕਬਕਜੋਬਿਨੁਮਹਿਤਾਬਨਿਮਾਂਣੇਹੂਉਤਾਂ
 ਏ। ਆਬਬਿਨਾਵੈਗੰਨਬਾਗਜੋਫੁਲਅਰਫਲਕ
 ਮਲਾਂਣੇਦੁਖਅਤਿਧਾਂਣੇ। ਜਲਾਬਿਨਮੀਨਪੱਰੋਂਬਿਨੁ
 ਪੰਛੀਤਕਫੇਜਿਵੈਨਿਤਾਂਣੇਮੌਤਰੇਵਾਣੇ। ਕਹਿਲਖਸ
 ਹਿਵਾਹਿਮਿਤਬਾਝੇਦੇਸਸੁਦੇਮਹਿਭਾਂਣੇਸਾਹਿਬਜਾਂਣੇ
 ੨੨੧। ਉਠਦੀਆਂਆਂਗੀਭੁਕਨਕੁੰਗੀਯਾਰਬਰਾਖ
 ਵਿਚਜਨਖਲਲਾਵਿਚ। ਦਾਦਰਮੀਨਜੇਠਹੁਤਜੇ

ਸੇਤਨ ਫੇਥੇ ਸੇਤਨ ਲਾਵਿ ਚਿਹਾ ਅਨ ਬਲਾਵਿ ਚਿਹਾ ॥ ੨੨ ॥
 ਦੇਹੇ ਰੁਤੁ ਰਸਾਹਿ ਰਹੇ ਲੁਟੀਆਂ ਰੀਗਾ ਮਹਲਾਵਿ ਚਿ
 ਚੇਹਾ ਪਲਾਵਿ ਚਾ ਕੈਦਰ ਕਰਾਂ ਪਕਾਰ ਸਾਹਿਲ ਖੋਤੇ
 ਗਏ ਛਲ ਥਲਾਵਿ ਚਿ ਦੇਸੁ ਹਿੰਦ ਲਾਵਿ ਚਾ ॥ ੨੨ ॥ ਕ
 ਸ੍ਰੁਕ ਸਾਂਨਨ ਹੋਇਆ ਤੈਦਾ ਦੇਸੁ ਹੁਕਮ ਸੁਲਤਾਨੀ ਸਾਂ
 ਮਸ੍ਰੁ ਸੁਜਾਨੀ ॥ ਪਾਂਚ ਪਦਾਰਥ ਆਹੇ ਪਾਰਿਵਿ ਚਿ ਮਾਂਧਿ
 ਚਿਹਾ ਸਨਜਵਨੀ ਸੁਰਗ ਨਿਸਾਨੀ ॥ ਲਾਉਦਾ ਉਬਿਠਲਾ
 ਉਚੈ ਕੀਆ ਪਤਣੀ ਔਰ ਚਗਾਂਨੀ ਖਾਸ ਮਕਾਂਨੀ ॥ ਕਹਿ
 ਲਖ ਸਾਹਜੁ ਫਾਹ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਮੰਗਵਾਵੀ ਦਿਲ ਜਨੀਆ
 ਪਣਾ ਸਾਂਨੀ ॥ ੨੨੩ ॥ ਮੈਥਿਹੇ ਸਫਰਾਂ ਮੈਸਨੇ ਸਰੀਮ

ਇਸ ਕੋ ਜੋ ਸੁਹਠ ਕਰਦੀ ਪਗ ਧਰ ਧਰਦੀ ॥ ਵਿਨਾ
 ਰੁਹੈ ਨਿਸੁ ਦੈ ਨ ਚੈ ਨ ਨਹੀ ਨੈ ਨ ਸੁਰਖ ਤੁਨ ਸੁਰਦੀ ਨੀ
 ਦਨ ਪਰਦੀ ॥ ਕੀਤੀ ਗਾਰ ਦ ਬਿਦਰ ਦ ਬ੍ਰਿਹੇ ਜਮ ਫਰਦ
 ਸਰਦੀ ਮਭਰਦੀ ਸੋਰੇ ਰਦੀ ॥ ਕਿਆ ਲਖ ਬਣੀ ਲਚ
 ਰੀ ਭੁਗੀ ਦਾ ਗੀ ਲਿਖੀ ਨ ਦਰਦੀ ਹਾਵੇ ਮਰਦੀ ॥ ੨੨੪ ॥ ਨੈ
 ਹੀ ਕਯੋ ਫਰੇ ਬਲਿਖਾਈ ਅਪਣੇ ਦਿਲੋ ਉਸਾ ਗੀ ਇਹੁ ਦਿ
 ਲਦਾ ਗੀ ॥ ਖਾਨੈ ਅਹਿਲ ਬਗੁਲ ਬਜਗਾ ਨੈ ਦਲ ਸਮੀ
 ਦ ਸੁਚਾ ਗੀ ਸਮਝ ਪਿਆ ਗੀ ॥ ਕੇਚਮ ਬੀਚ ਲਿਆਏ ਮੈਂ
 ਕੀਵਲ ਛਲੇ ਤਵ ਪਾਗੀ ਬਣਹਿ ਤ ਕਾਗੀ ॥ ਕਹਿ ਲਖ
 ਸਾਹੁ ਵਿਸਾਹੁ ਨ ਕਰਦੇ ਘਰ ਦੇ ਡਰ ਦੇ ਭੁਗੀ ਰਖਨ ਬਿਭ

ਗੀ॥ ੨੨੫ ॥ ਹੇ ਮਿਰਗ ਨੈਨੀ ਦੇਖ ਹਿਰੀ ਸੁਖ ਦੁਖ ਕੋਈ ॥ ੬੩ ॥
 ਦਿਨ ਜਰਨਾਂ ਜਲ ਨਹੀ ਮਰਨਾਂ ॥ ਤੁਪਤਿ ਸਹਾਰਨ ਸ
 ਕਦੇ ਨਾ ਹਰਿ ਬਾਹਰ ਪਾਉ ਨ ਧਰਨਾਂ ਪ੍ਰਪੰਡ ਰਨਾਂ ॥ ਲੋ
 ਦੇ ਭੱਖਨ ਕੋ ਖਰੁਖ ਜਲਾਇ ਤ ਬਿਧਿ ਤਿਜਿਆ ਚਰਨਾਂ
 ਥਲ ਦਾ ਚਰਨਾਂ ॥ ਕਹਿ ਲਖ ਸਾਹਿ ਇਲਾਹ ਆਪ ਅਬ
 ਮੇਲਾ ਅਸਾਂ ਦਾ ਕਰਨਾਂ ਸੀਕਟ ਦਰਨਾਂ ॥ ੨੨੬ ॥ ਫਿਰਦਾ
 ਇਕ ਦਰਵੇਸ ਥਲਾਂ ਦਾ ਪੋਬਣ ਦੇਖ ਬੁਲਾਇ ਆਪਾਸ
 ਬਿਠਾਇਆ ॥ ਸਦਮ ਬਲਗ ਦੇ ਲੋਭ ਚੰਸਨੁ ਖਾਤਰ ਕਰੀ
 ਰਿਝਾਇਆ ॥ ਇਉਂ ਸਮਝਾਇਆ ॥ ਲਿਹੁਏ ਹੁੰਖ ਤ ਦੇਹੁ ਜ
 ਸੀਨੂੰ ਕਹੁ ਕੇਚਮ ਥੀਆਇਆ ॥ ਹੋਤੁ ਭਿਜਾਇਆ ॥ ਭਿਤਸ

ਹਲਖਲਖੇਨਕੋਈਅਪਣਾਐਰਪਗਇਆਰਖੇਛ
ਪਾਇਆ ੨੨੭॥ ਰਹੇਤੋਰਨਿਸਭੋਰਕਾਸਦਾਂਚਹੀਏ
ਜੇਰਜੁਆਨੀਚਰਬਜੁਬਨੀ॥ ਓਹਫਕੀਰਹਕੀਰਵਿ
ਚਾਰਾਪੀਰਮਰਦਸੈਲਾਨੀਦੁਰਧਿਆਨੀ॥ ਅਭਇਆ
ਲੋਭੁਲੁਭੁਇਆਧਾਇਆਤੁਲਬਅਰਾਮਪਿਸਾਨੀਨਿ
ਦੁਕਮਲਾਨੀ॥ ਕਹਿਲਖਸਾਹਿਅਗਾਹਰਾਹਕਰਲੈ
ਗਈਦੁਸਮਣਦਾਨੀਮਾਂਓਬਿਗਾਨੀ॥ ੨੨੮॥ ਕਰਸਲ
ਮਕਰਜੋੜਦੁਕਮਲੈਫੋਇਆਖਤੁਜਿਰਕਾਰੇਉਸਹਲ
ਕਾਰੇ॥ ਸਹਿਜਾਦੀਇਹਜਾਤਮੇਕੁਦਸਦੀਮਾਂਪਤੀਆ
ਰੇਕਾਗਦਕਾਰੇ॥ ਨੈਨਸੀਤੁਹੇਜਾਸਨਵਾਰੇਜੇਓਹਤਰ

ਫਹਮਾਰੇ ਲਿਖੇ ਆਗੇ ਕਹਿ ਲਖ ਸਾਹੁ ਰਾਤ ੬੪
 ਨਸਾਰੀ ਜਦ ਪੜ੍ਹਹਰ ਫਨਿ ਹਾਰੇ ਧਰ ਪਰ ਭਾਰੇ ॥ ੨੨
 ੯ ॥ ਫੇਰ ਨਹੀ ਨਹੀ ਫੁਰਮਾਇਆ ਕਾਮਲਾ ਆਮਲਾ
 ਘਰ ਸਦਵਾਂਦਾਂ ਪਾਸ ਬਿਠਾਂਦਾਂ ਨਾਂ ਮਹਿ ਰਿਹਾ ਦਲਿ
 ਖਾਇ ਚਿਸ ਥੀ ਚਰਖੇ ਸਾਬ ਬੀਧਾਂਦਾਂ ਬਹੁ ਰਭੁਵਾਂਦਾਂ ॥
 ਕੇਚਮ ਥੀ ਕਹਿ ਸਿਹਰ ਪੁਨੂੰ ਨੂੰ ਸਹ ਰਹਿ ਰੋਗਾਂਗਾਂਦਾਂ
 ਰਖ ਦਿਲ ਥਾਂਦਾਂ ਕਹਿ ਲਖ ਸਾਹੁ ਮੇ ਦੇ ਜੇ ਹੀ ਆਹ
 ਸਨ ਦਿਰਲੀ ਆਮਾਂਦਾਂ ਸਹ ਰਿਹਾਂਦਾਂ ॥ ੨੩ ॥ ਇਸੇ
 ਫੇਰ ਬਦਿ ਗੋਈ ਨੀ ਮੇ ਸੋਈ ਦੁਸਮਣ ਸਰਕੇ ਇਧਰ ਉ
 ਧਰ ਕੋ ਘਾਹ ਨਹੀ ਨਾਂ ਆਲਖ ਜੀਨ ਲੈ ਗਏ ਉਠ ਪੁਰ

ਧਰਕੇਸੀਨਾਫਰਕੇ। ਥਲਵਿਚਿਰਲਦੁਖਸਹਿਣ
ਰਹਿਣਬਹਿਣਨਹੀਤੁਰਕੇਅੰਦਰਘਰਕੇ। ਇਉਲ
ਖਸਾਹਸਸੀਫੁਰਮਾਇਆਂਮੁਹਕਿਬਲੇਵਲਕੁਰਕੇਕ
ਲਮਾਕੁਰਕੇ। ੨੩੧। ਅੰਧਿਓਅਖਸਰਹਾਰਹੇਚੁ
ਪਉਸਨੇਘਨਾਸਲਾਹੀਮਨੀਓਨਹੀ। ਦੁਖਉਲਾਦ
ਦਾਸਹਿਅਨਨਾਦਾਂਕਰਿਕੁਰਖਲੀਆਂਬਾਹੀਰੇਵਨ
ਆਂਹੀ। ਰੀਗਮਹਲਵਿਚੋਰੇਵਨਸਹੀਆਂਰਹੀਆਂ
ਲਾਸਭੁਵਾਹੀਮਿਟੀਆਂਤੁਹੀ। ਇਸਕਜਿਨਨੀਲਗੇ
ਸਾਹਿਲਖਫਿਰਦੇਨਾਹਿਪਿਛਾਹੀਤਾਘਅਗਾਂਹੀ॥ ੨
੩੨॥ ਘਰਵਿਚਿਕਈਗੁਲਾਮਬਾਂਦੀਆਂਆਹੇਸਭ

ਇਨਸਾਰੀਜੋਨਰਨਗੀ। ਪਾਲਕੀਆਂਰਬਬਹਿਲ ੬੫
 ਵਧੀਆਂਪੀਨਸਅਸਪਕਿਧਾਰੀਫੀਲਸਦਾਰੀ। ਜੇ
 ਕਰਚਫਿਓਫਿਓਵਧੀਥਲਨੂੰਮੇਰਨਪੈਦੇਭਾਗੀਵਖ
 ਤਕਹਾਰੀ। ਇਸਕਸੇਸਲਖਸਹਸਸੀਨੂੰਕੀਤੀਆ
 ਟਲਚਾਰੀਹੋਸੁਵਿਸਾਰੀ। ੨੩੩। ਮਾਇਬਾਪਨੂੰਖ
 ਬਰਨਕੀਤੀਸੁਤੀਰਹੀਹਵੇਲੀਖਾਸਸਹੇਲੀ। ਮਿਸ
 ਲਪਤੰਗਸਮਾਪੁਰਧਾਣੀਰਖਕੇਜਾਨਹਬੇਲੀਓਫੁ
 ਨਬੇਲੀ। ਕਰਦੀਸੋਰਨਸੋਰਹੋਹਵਿਚਿਨੇਹੁਵੇਲੀਓਫੁ
 ਲੀਸਮੇਤਿਲਤੇਲੀ। ਕਹਿਲਖਸਹਮਾਹਸਮਾਸੁਰਤ
 ਜਿਮੇਚਦਨਦੀਗੇਲੀਮੁਸਕਰਵੇਲੀ। ੨੩੪। ਏਕ

ਬਗਹਿਨਫਕਰਸਸੀਤੁਥਲਾਵਿਚਿਨਜਗੀਆਇਆ ॥
ਉਸੇਬਤਾਇਆ ॥ ਕਜਰਖਸੀਸਕਹੇਓਨਚਸਮਾਂਤੁਰ
ਜਸਾਂਗਬਨਾਇਆਖਾਕਰਮਾਇਆ ॥ ਬਿਲਕੋਮਸਤਨ
ਜੈਨਛਪਾਵੇਅਸਕਸਿਰਨਲਕਾਇਆਉਨਫੁਰਮਾਇਆ ॥
ਬਾਰਨਹੀਇਹਖਾਗਇਸਕਦੇਚੁਰੇਪਗੀਤਨਖਾਇਆਸਿ
ਰਆਛਾਇਆ ॥ ੨੩੫ ॥ ਜਿਵੇਸਹੀਰਚੀਰਮਜਨ੍ਹਿਦਾਨਿ
ਕਲਗਈਆਂਦਰੁਸੁਲਾਂਤਿਖੀਆਂਤੁਲਾਂ ॥ ਕੀਤਾਹਕਦਾ
ਸਿਰਪੁਰਸਹਦੇਉਜਰਨਹੀਮਕਬੂਲਾਂਖਾਸਰਸੁਲਾਂ ॥
ਚੁਰੇਬਾਰਸਾਰਸਮਾਅਣੀਆਂਇਸਕਪਕੇਕਰਹੁਲਾਂਪਲ
ਪਲਲੁਲਾਂ ॥ ਹਿਲਖਸਹਨਿਗਾਯਾਰਵਲਜੇਬਲਕੁਹਿ

ਕਬੂਲਾ ਬਖਸੇ ਭੂਲਾ ॥ ੨੩੬ ॥ ਸੁਣਿ ਇਹੁ ਸੁਖ ਨ ਮਸਤ
 ਫਿਰ ਬੈਠੇ ਯੋਧੀ ਨ ਲਛਮੀ ਚਿਹਮਾਈ ਜਿਨ ਤੂੰ ਜਾਣੀ ॥ ਬਿਧ
 ਨਤਿ ਆਗੁ ਭੀ ਨਿਰਬਿਧ ਨ ਲਿਵਸ ਚੇਵ ਲਲਾਈ ਸੁਫਲ
 ਕਮਾਈ ॥ ਪਾਕ ਦੀਦਾਰ ਨਿਹਾਰ ਤੁਰਿ ਆਹੁ ਸਾਬਤ ਸਿਦਕ
 ਸਫਾਈ ਨ ਜਰੀ ਆਈ ॥ ਕਹਿ ਲਖ ਸਾਹ ਨਿਗਾਹ ਨੇਕ ਧ
 ਰ ਫਕਰ ਗਯੋ ਕਰਿ ਧਾਈ ਚ ਸਮੁਨਿ ਵਾਈ ॥ ੨੩੭ ॥ ਬੰਕਿ
 ਤੋਰ ਚਕੋਰ ਹਸਤੁ ਸਮ ਮਟਕ ਮਰੋੜ ਮਰੇ ਲੀਦਿ ਦਚੇ ਬੇਲੀ
 ਧੀ ਜਨ ਨੈਨ ਬੈਨ ਕੋ ਕਲ ਸਮ ਅੰਨ ਭਵਾਂ ਧਨ ਸੇਲੀ ਆਲ
 ਖ ਮੇਲੀ ॥ ਬਿਧ ਯੋਲਿ ਧਿ ਮੇਲੇ ਗਭੇ ਗਤੁ ਜਲੀਤ ਜੋ
 ਗਨ ਵੇਲੀ ਗੋਰਖ ਚੇਲੀ ॥ ਕਹਿ ਲਖ ਸਾਹ ਪਸਾਰ ਬਾਰ

ਕਰਯਾਰਹੇਤਅਲਬੇਲੀਫਿਰੇਅਕੇਲੀ॥੨੩੮॥ਸ
 ਰਮਹਜੂਰਹੂਰਕੀਸੂਰਤਮੋਰਨਰੂਪਨਿਹਾਰੇਬਿਨਾਪਿਆ
 ਰੇ॥ਕਾਨੋਨਿਕਦਿਦਤਰਫੀਸੁਦਰਬਿਧਨੇਆਪਸਵਰੇ
 ਦੇਤਿਲਕਾਰੇ॥ਗੈਰਕਲਾਮੁਨਜਾਵੇਤੀਤਰਬੈਰੇਭਹੂਰ
 ਖਵਾਰੇਰੋਕਦਾਰੇ॥ਕਹਿਲਖਸਾਹਨਿਗਾਹਯਾਰਵਲ
 ਏਕੋਨਾਮਚਿਤਾਰੇਸਕਰਗੁਜਾਰੇ॥੨੩੯॥ਨਾਵਿਚਗਾਉ
 ਨਛਾਂਉਨਪਾਂਣੀਲੇਖਮਹਾਰਉਠਈਵਾਹੁਨਕਾਈ॥ਕਹੇ
 ਰਹੇਨਾਤੁਖਮਬੂਬਣਦਾਰੇਉਸਜਿਹਾਸੀਤਾਈਥਲੀਰੁ
 ਲਾਈ॥ਖਵਸਕੇਈਆਫਤਉਨਕੇਆਵਜੁਆਗੇਜਾਈ
 ਫਲੁਬੁਰਿਆਈ॥ਕਹਿਲਖਸਾਹਭਾਹਤੁਨਚਮਕੀਜ

ਮਕੇਰਸਤੋਪਾਈਬ੍ਰਿਹਕਸਾਈ॥ ੨੪੦॥ ਮੁਖਮਹਿਤਾ ਵ॥
ਬਯਾਰਦਾਕਾਬਾਹਜਕਾਰਨਦੁਖਸਹਦੀਸਿਫਤਾਂਕਹਿ
ਦੀ॥ ਭ੍ਰਿਗਗਾਏਚੀਰਅਧੀਰਸਰੀਰੋਗਰਮੀਛਮਛ
ਮਵਹਿਦੀਅਤਸਦਹਿਦੀ॥ ਖੂਨਅਲੂਦਹੋਈਆਂਤਲੀ
ਆਂਥਲਿਵਿਚਿਘਸਘਸਲਹਿਦੀਮਹਿਦੀਨਹਿਦੀ
ਕਹਿਲਖਸਾਹਜਿਨਦੇਤਨਵਿਚਮਰਸਾਇਸਕਦੀਬ
ਹਿਦੀਹੋਸਨਰਹਿਦੀ॥ ੨੪੧॥ ਵਖਤੁਵਿਹਾਣਾਂਗਾਥਨ
ਆਵੇਹੋਤਸਸੀਨੂੰਛਲਗਾਏਪਾਵਿਚਲਗਾਏ॥ ਵਾਇ
ਮੁਖਾਲਛਵਗੀਚੁਛੇਰੋਖੋਜਰੇਤਵਿਚਿਰਲਗਾਏਠੇਰੇਰ
ਲਗਾਏ॥ ਨਿੰਦਨਿਮਾਣੇਦਰਦਰੀਵਾਣੇਕਿੰਨਾਜਨਣਕਿਤ

ਵਲਗਾਏਰੋਹੰਦਲਗਾਏ। ਕਹਿਲਖਸਹੋਏਸੁਖਸੁ
 ਪਨਾਂਦੁਖਫਿਰਾਕਦੇਮਲਗਾਏਸੀਨਾਸਲਗਾਏ॥੨੪੩॥
 ਠੋਰਪਛਾਨੀਕਹੇਦਿਵਾਨੀਲੇਖਬਰੇਥੇਮੈਂਦੇਵਜਨਕੈਦੇ
 ਅਹਿਲਨਜੀਮਹਮਾਲਬਾਪਤੂੰਏਹੋਖਬਰਾਂਦੇਦੋਨੋਕਰ
 ਜੈਦੇ॥ ਨਿਜਜਮਦੀਜਮਪਕਰੁਤਈਜੇਰੁਬਦੀਵਿਚ
 ਨੈਂਦੇਦਖਨਪੈਂਦੇ॥ ਕਿਸਬਿਧਹੋਲਖਸਹਯਾਰੁਨੀਮਿਲਾ
 ਟਾਸਾਂਹੁਨਲੈਂਦੇਦੁਸਮਣਵੈਦੇ॥੨੪੩॥ ਸੋਹੋਸਖਤਬਿ
 ਹੋਦੀਸੁਲੀਪੁਰਸਲਾਤਨਜਗਵੇਥਲਤਨਤਾਵੇ॥ ਦੁਖਸੁਖ
 ਸਮਝੈਕਸਮਝੈਅਪਣਾਆਪਵੈਦਵੈਸੇਸਹੁਪਾਵੇ॥ ਸਾਂ
 ਗਸਤੀਦਬਣੀਬਾਵਗੀਸਾਬਤਕਦਮਓਠਵੇਸਨਮਖ

ਧਾਵੈ॥ ਏਹ ਚਾਹਿਲਖ ਸਾਹਿਸ ਜੀ ਦਿਲ ਇਸ ਕਵ ॥ ੬੮ ॥
 ਲੇਹ ਰਿਆਵੇ ਜਿ ਦੁਨੀ ਜਾਵੈ॥ ੨੪੪॥ ਭੁਖ ਥਲਾਂ ਵਿਚ
 ਲੇਹੇ ਰੇ ਰੇ ਰੇ ਮਿਰਗਾਧਿਆ ਏਆ ਬਨ ਪਾਏ॥ ਓਤੁ ਦੀ
 ਰੇਤੁ ਗਰਮ ਵਾਟੁ ਗਦੀ ਵਰਮ ਪ੍ਰੇਮ ਦੁਖ ਪਾਏ ਅੰਗ ਕੁ
 ਮਲਾਏ॥ ਭੁਜਕ ਬਾਬਤ ਨਹੋਇਆ ਬਿਗੀਆਂ ਗਿਗੀਆਂ
 ਅੰਸੁ ਛਾਏ ਛੁਹਿ ਬਰਲਾਏ॥ ਕਹਿਲਖ ਸਾਹਨ ਸਬਰ
 ਸਜੀ ਨੂੰ ਬਿਰਹਤ ਬਰਵਗਾਏ ਕਬਰ ਬਲਾਏ॥ ੨੪੫॥ ਛੁ
 ਏਜਾਂ ਨਈਂ ਮਾਂ ਨਸਾਥ ਜੇ ਰੇਸ ਮਕਾਜਾਂ ਲਾਭੈ ਜਲ ਪਾਲ
 ਸਿਰਲਗ ਦਾਈ ਰਖ ਬੈਲ ਪਾਈ ਦਿਤਾ ਇਸ ਕਉ ਜਾਲ
 ਦੇਸ ਨਿਕਾਲਾ ਮਖਈਆ ਬਜੇ ਮੰਗ ਦੀ ਵਰਗ ਦਾਯੰਚ

ਸਮਾਂਯੋਨਾਨਾਸ੍ਰੀਗੀਵਾਲਾ। ਏਹੁਚਾਹਿਲਖਸਾ
 ਹਿਸਸੀਦਿਲਪੀਵਾਂਪ੍ਰੇਮਾਪਿਆਲਾਨਮਤਵਾਲਾ
 ੨੪੬। ਓਹਦੀਬਹਿਦੀਕਹਿਦੀਏਹਾਜਨਮਕਰਮ
 ਦੀਹਾਰੀਹੋਦੁਖਿਆਗੀ। ਪਈਕਲੇਜੇਸ੍ਰੀਭੁਗੀਮਰੀ
 ਬਿੰਦੋਦੁਖਾਰੀਕਹਰਕਟਾਰੀ। ਕੀਤੀਗਰਦਗੁਬਾਰੀ
 ਆਰੀਵਾਹਦਜਾਨਵਿਚਾਰੀਨਾਹਿਸਵਾਰੀ। ਕਹਿਲਖ
 ਸਾਹਨਕਾਹਚਾਹਥਲਦਿਨੇਨਕੋਇਬਪਾਰੀਤੁਰੇਉਜ
 ਝੀ। ੨੪੭। ਆਹੀਕਹਰਦੁਪਹਿਰਜੇਠਦੀਧੁਪਥਲ
 ਵਿਚਕੜਕੇਆਤਸੁਭਕੜਕੇ। ਅੰਗਲੀਅੰਪਰਮਾਸ
 ਨਰਹਿਯੋਥੁੰਨਗਯੋਜੇਸੜਕੇਜੇਸੋਸੋਤੜਕੇ। ਪੁਰਕ

ਰਲਾਈ ਬਿਹੋ ਕਸਾਈ ਕਾ ਨੀਕਰਨੀ ਘੜਕੇ ਵਿਹੁ
ਫਲੁ ਜੜਕੇ। ਕਹਿ ਲਖ ਸਾਹ ਨ ਸਬਰ ਸ ਸੀਨੀ ਸ
ਲਜਿਗ ਰਵਿਚਰ ਫੁਕੇ ਜੋ ਮਛ ਫੁਕੇ। ੨੪੮ ਜੋ
ਇਆ ਬਾਬ ਦਸਗਨ ਆਗਿ ਚਿਜਾ ਚਨਰ ਹੀ ਆਸ
ਰਦੀ ਛਿਕਿ ਆਤੁ ਰਦੀ। ਦਿਸਾ ਸੁਲਾਇਕ ਪੇਸੇ ਜੋਗ
ਨੀਤ ਪਤਹਿ ਜਰੈ ਜਰਦੀ ਪਲ ਪਲ ਝਰਦੀ। ਅੰਤੁ
ਅਜਾਂ ਲਪਈ ਵਿਚ ਬਲ ਦੇ ਪਰਖ ਨਾ ਵੇਖੁ ਰਦੀ ਚੋ
ਰਸਤੁ ਰਦੀ। ਇਹ ਪਰਤੁ ਰਲਖ ਸਾਹ ਸ ਸੀਨੀ ਆ
ਬੋ ਜੋ ਦਿਲ ਫੁਰਦੀ ਬਤ ਓਧਰਦੀ। ੨੪੯ ਜੋ ਠਾਂ
ਹਇ ਕਧੁ ਪਥਲਾ ਵਿਚਿ ਵਗਦੇ ਵਾਉ ਵੇਰੇ ਲਾਅਤ

੬੯

ਸ੍ਰੋਲੋ। ਹੋਤਾਂ ਜਾਤਾਇ ਹਗਰਦੇਨੇਆ ਏਕਟਕਾ
 ਤੇਲੇਅੇ ਸੇਰੋਲੋ। ਹੋਗਏ ਗੁਰੀਆਂ ਉਰੀਆਂ ਹੋਸਾਂਤੁ
 ਲੀਆਂ ਲੁਰੀਆਂ ਦੋਲੇ ਉਤਨਖਦੇਲੋ। ਇਉਲਖਸਾ
 ਹਆਹਤੁਰਕਹਿਦੇਲਿਆਇਰਾਹਿਵਿਚਰੇਲੇਏ
 ਸਵਿਚੇਲੋ। ੨੫੦। ਏਸਬਾਤਦੀਖਬਰਨਹੋਤਾਂਬ
 ਲਆਪਈਨਿਆਣੀਦਰਦਰੇਵਾਣੀ। ਖਾਵੇਜਿਗਰ
 ਭੂਨਵਿਹੁਪੀਵੇਆਹਾਕਿਨੀਟਿਕਣੀਅੰਨਅਰੁਪਾਣੀ
 ਗੁਜਰੇਪਹਿਰਕਹਰਪੁਖਬਰਸੇਜਦੇਦੁਪਹਗਵਿਹ
 ਣੀਟਿਰਉਤਿਧਾਣੀ। ਹਿਤਚਿਤਚਹਸਾਹਭਖ
 ਜੋਨੀਬੋਨੀਏਹਕਹਣੀਅਗਜਪਸਾਂਣੀ। ੨੫੧

॥ ਨਕੋਈਗਾਂਓਨਛਾਂਓਨਜਲਥਲਬਾਲੂਰੇਤਾਂ
 ਬਾਰਾਂਮਿਸਲਅਟਾਂਗਾਂਨਕੋਈਗਹੁਨਚਹੁਰੁਖ
 ਕਖਲੋਂਦੇਕੁਖਬਿਸੀਅਹਾਂਤੁਲਓਜਾਤਾ॥ ਪਛੀਪ
 ਖਮਨਫੜਕੇਦਿਨਕੋਰਾਤੀਸਿਤਰਕਤਾਂਤੁਰਨਹ
 ਜਾਗਾਂਕਹਿਲਖਸਾਹਿਕੁਹਿਥਲਤਾਏਆਰਣਜਿ
 ਵੇਲੁਹਾਂਗੁਠਕੁਠਿਆਰਾਂ॥ ੨੫੨॥ ਅਕਲਸਹੁ
 ਹਦੁਰਕੁਏਉਸਪਲਜਲਦੇਇਸਕਰੁਵਾਲੀਥਲੋ
 ਵਿਚਿਡਾਲੀ॥ ਮਿਸਲਤੁਧੁਰਹੁਰਦੀਸੁਰਤਿਆ
 ਇਥਣੀਅਤਵਣੀਜਮਕੀਜਾਲੀ॥ ਸਿਰਸਠਕੇ
 ਸਰੁਰੁਦੀਸਾਸਹਿਨਸਨਲਕੁਰੀਕੁਲੀਧ

੭੦

ਰਤੀਖਾਲੀ। ਕਹਿਲਖਸਾਹਬਣਾਵਤਿਆਹੀਨਕੇ
 ਵੀਘਾਹੀਹਾਲੀਮਿਲੇਨਜਲੀ। ੨੫੩। ਸੁਤਰ
 ਸਵਰਮੁਹਰਭਿਠਾਈਆਇਆਕਿਤੋਇਕਾਰਾਕਰੇ
 ਉਲਾਰਾਕਾਕਨਮੁਆਮਜੁਗਜਾਣੈਕੋਮਕਸਾਬ
 ਚਿਕਾਰਾਹਾਇਸਆਰਾ। ਸਹਿਜਾਈਜਦਦੇਖੀ
 ਵੇਰੂਰੋਤੁਨਉਜੀਆਰਾਅਤਿਚਮਕਾਰਾ। ਉਨਜਾਤ
 ਲਖਸਾਹਮਾਹਯਾਜਾਕੋਈਵਟਾਤਾਰਫਲਕੇਕੁਰਾ
 ੨੫੪। ਨਾਮਪੁੰਨਦਾਹਰਦਮਲੈਂਦੀਵਹਦੀਬ੍ਰਿਹਕਸਾ
 ਵੀਹੋਸੁਭਾਈ। ਪਰੀਦੇਖਹੋਵੇਸਰਮਿਦੀਪਦਮਲ
 ਹੁਰਲਜਾਈਫੁਲਾਪਿਕਾਈ। ਸਕਲਸੋਹਣੀਖਾ

ਸਮੇਂ ਹੁਣੀ ਹੋਗਾ ਇੰਦੁ ਬੇਕਾਈ ਰੱਬ ਬਨਾਈ ॥ ਜਤੀ
 ਨਾਰਿ ਨਿਕਾਇ ਜਦ ਆਈ ਪਰਮਗਵਰ ਕਸਾਈ
 ਕੀਤੀ ਧਾਈ ॥ ੨੫੫ ॥ ਦੇਖਿ ਤੇ ਲਿਆਈ ਮਾਂ ਓਸ
 ਦਾਸ ਸੀ ਮੂਹ ਛੁਪਾਇਆ ਰਬੁ ਧਿਆਇਆ ॥ ਕਰ
 ਵਾਹਗ ਜਿੰਨਾ ਹਰ ਕੋਲੋਂ ਸਿਲਾਂ ਮਾਂ ਆਪ ਬਚਾਇਆ
 ਬਿਨੁ ਮਨ ਲਾਇਆ ॥ ਥੀ ਵਾਂਗ ਰਕਨ ਤੁਨ ਮੇਂ ਦੇਖੁ
 ਹੋਵੇ ਹਾਥ ਪਰਾਇਆ ਬਾਰਖ ਦਾਇਆ ॥ ਇਹੁ ਅੰ
 ਰਜ ਮਨ ਜੁਰਸਾਹ ਲਖ ਹੁਕਮ ਹੋ ਜੁਰੇ ਆਇਆ ਪੁਰ
 ਦਾਇਆ ॥ ੨੫੬ ॥ ਇਤਾਹੁ ਜਮੀਨ ਸਸੀ ਨੂੰ ਜਮੇ
 ਸੇ ਹੁਣੀ ਨਿਸਾਹਿ ਹੁਕਮ ਕਾਤੀ ਛੁਲਾਇ ਚਿਹੁਣਿ ॥

੭੭

੧੯
ਕਸਾਬਸਤਾਬਨਬੀਨਾਪਲੁਉਸਦੇਗਲਾਵਿ
ਚਿਤ੍ਰਕਿਆਪਲਿਵਿਚਿਕਹਿਦਬਖਸਗੁਰ
ਗੁਰੂਲਾਪੁਪਨ੍ਰਦਾਪਿਆਅਕਲਵਿਚਿਸਨਖ
ਲਲਵਿਚਿਗੁਰਲਬਖਸਾਇਸਬੁਭਿਹੋਇਉਸ
ਕਬਰਬਣਾਂਈਥਲਵਿਚਿਲਾਫੁਲਫਲਵਿਚਿ
੨੫)। ਸੋਗਾਪਿਆਉਸਦਿਨਵਿਚਿਥਲਦੇਮਿ
ਰਗਾਘਾਸਵਿਸਰੇਅਪਣੇਚਾਰੇ। ਸੁਰਦੇਚੇਗਨ
ਚੁਗਦੇਪੰਛੀਚਕਵੇਰੇਜਗਜਰੇਹੋਇਨਿਆਰੇ।
ਜਿਨਿਨਿਨਸਾਨਫਰਿਸਤੋਰੇਦੇਗਏਨਮਲਸਹ
ਰੇਹੁਇਗਮਭਾਰੇ। ਕਹਿਲਖਸਾਹਜਿਮੀਪੁਰਮਾਤ

ਮਾਯੇ ਫਲ ਕਸਤੁਰੇ ਰੋਏ ਸਾਗੇ ॥ ੨੫੮ ॥ ਹਿੰਦੀ
 ਅਕਲਾਇਲਾ ਮਜੇ ਹੋਤੁ ਰਖ ਦੇ ਬਣਿਆ ਬਾਨਾਂ ਕਾ
 ਜਸ ਹਨਾਂ ॥ ਇਹ ਲਿਖ ਕੇ ਰਖਤ ਰਦੇ ਚੀਰੀਆ ਸਾਂ
 ਬਚਾਇਆ ਜਾਨਾਂ ਖੋਫ ਬਿਗਾਨਾਂ ॥ ਲਿਖੀਆ ਸਾਂ ਕੋ
 ਵਤੁ ਪਿਨਿ ਵੰਦੁ ਸਾਂ ਥਲਹੈ ਆਤੁ ਸਖਾਂ ਤੂੰ ਪਰਵਨ
 ਕਹਿਲਖ ਸਾਹ ਦੇ ਉਪਰਿ ਗਾਲੇ ਕੀਆ ਕੋਹਰ ਕਰਵ
 ਨਾਂ ਬੇਈ ਮਾਂ ਨਾਂ ॥ ੨੫੯ ॥ ਮੁਨ ਕਰ ਅਤੇ ਨਕੀਰ ਕਬਰ
 ਵਿਚਿ ਦਿਤੀਆ ਦਿਖ ਲਾਈ ਸਸੀ ਬੁਲਾਈ ॥ ਪੁਛ
 ਨਹਿ ਸਾ ਬਕਿਤਾ ਬੁਲਗੇ ਉਸ ਆਗੈ ਦੇਇ ਦੁਹਾਈ
 ਹੋਸਨ ਗਈ ਮੈ ਕੋ ਫਲ ਕਰਤੁ ਮਦਖ ਦੇ ਗਏ ਲੈ

ਗਏ ਥਲ ਸੁਖ ਦਾ ਈਸ਼ਹ ਪਗਈ ॥ ਇਓ ਲਖਸ ॥
 ਹਫ ਹਿਸ ਤੋ ਬੇਲੇਨਾ ਹਮ ਹੋਤ ਬਲਾ ਈ ਤੋ ਬਹਿਕ
 ਈ ॥ ੨੬੦ ॥ ਭੇਜੇ ਆਵਹਿ ਪਾਕ ਜਾਤ ਦੇ ਦੁਕਮੁ ਬਸ
 ਇਲਿਆਵਾਂ ਮੁਏ ਜਿਲਾਂਵਾਂ ॥ ਐਬ ਸਵਾਬ ਹਿਸਾਬ
 ਸਮਝ ਸੁਇ ਦਫਤਰ ਉਪਰਲਾਂਵਾਂ ਹਰਹਰ ਠਾਂਵਾਂ ॥
 ਗੁਨਾਂ ਗਾਰਚ ਦਰੁ ਹਨ ਰਕਮੁ ਰਨੇਕਾਂ ਸੁਰਗ ਪੁਚ ॥
 ਵਾਂ ਸੁਖ ਦਿਖਲਾਂਵਾਂ ॥ ਕਹਿਆ ਵਾਹਿਲਖ ਸਾਹਿਮ
 ਹਿਮੁਖ ਵਸੇ ਜਹਾਂ ਮਿਤ ਥਾਂਵਾਂ ਤਹਾਂ ਸੁਹਾਂਵਾਂ ॥ ੨੬੧ ॥
 ਦੁਕਮੁ ਖੁਦਾ ਦਾ ਸਿਰ ਪਗਮੀਨ ਸਾਜੋ ਤੀਓ ਸਨੂੰ ਭਾਵੇ
 ਉਸ ਜਾਧਾਵੇ ॥ ਜੀਨਤ ਬੀਚ ਹਿਜਰ ਜੇਹੋ ਵੇਦੋ ਸਕ

ਨਜਗੀਆਵੇਸਯਾਨਜਾਵੇ। ਓਸਸੁਰਗਥੀਨ ੭੩
ਰਕਚੇਗੇਰਾਜਹਾਂਯਾਰਗਲਲਾਵੇਤਪਤਬਝਾਵੇ
ਕਰਯਾਗਾਸੁਓਨਪਾਸਸਸੀਲਖਰਕਮੁਗਾਦਿਵਰ
ਲਿਆਵੇਹੋਤਮਿਲਾਵੇ। ੨੬੨। ਤੇਗੋਤੇਜਬਹੀਕ
ਬਾਰਥੀਪਰਸਲਾਤਅਤਿਭਾਗੀਸਮਕੀਆਹੀ।
ਬਹੁਤਓਸਥੀਬੁਝਾਵਿਛੋੜਾਸਯਾਨਜਾਵੇਵਾਹੀ
ਅਤਿਦਖਭਾਗੀ। ਹੋਰਹੀਗੋਰਅਧੋਰਥਲਾਂਵਿ
ਚਰਹੀਭੁਭੋਰਨਿਆਹੀਲੇਖੁਵਿਡਾਹੀ। ਹੋਚਕੇਰਲ
ਖਸਾਹਮਾਹਮਿਤਦੇਖਣਦੀਵਣਜਾਹੀਮਿਲੇ
ਦਿਹਾਹੀ। ੨੬੩। ਓਲਾਵਾਹਿਦਨਬੀਮਹੀਮਦ

ਇਸਵਿਚਿ ਬਤਨਰਾਈ ਰਾਸ ਬਤਾਈ। ਸਚਾਈ
 ਨਇਸਲਾਂ ਮਜੁ ਕਾ ਬਾਕਿ ਬਲਜ ਉਮਦਾਈ ਸੁਕੇ
 ਲੁਕਾਈ। ਸਹੀ ਕੁਹੰਨਾਈ। ਮੰਨ ਜਮਾਇਆ ਕੁਲਮੇ
 ਨਜੁਖਦਾਈ ਜਤੀ ਪਾਈ। ਹੋਲਖ ਸਾਹ ਯਾਰ ਇਕ ਪਾ
 ਇਆ ਉਸ ਪੁਰਖੋ ਲਖੁ ਮਾਈ ਸਿਰ ਕਲਿਆਈ। ੨੬
 ੪। ਪਲਤੁਰੁ ਸੁਖਾਇ ਸਜਨ ਮਨ ਦੇਖਿਆ ਬਲਵਿਚ
 ਲੇਖੁ ਰੁਲਾਈ ਜਾਂਨ ਵੇਦਾਈ। ਰੋਜ ਹਸਰ ਦੇਜੇ ਮਿਤੁ ਸੁ
 ਰਤਿ ਕਾਦਰ ਬਣਾ ਦਿਖਲਾਈ। ਅਸਪੁਜਾਈ। ਲਖੁ ਲ
 ਖ ਸੁਕਰ ਬਜਾਇ ਲਿਆਂ ਉਗੁ ਗਾਂ ਉਗੁ ਜਸੁ ਵਡਿਆ
 ਈ ਮਤ ਉਮਦਾਈ। ਨਬੀ ਸਿਫਤ ਨਰੁ ਰੇ ਸਾਹ ਲਖ ਜੇਮੇ

ਸਕਲਪਰਾਈਦੇਖਾਂਕਾਈ॥ ੨੬੫॥ ਓਸਕਸਾਬਈ
 ਸੁਣੇਹਕੀਕਤਾਅਯਤ੍ਰਓਸਵਿਗਾਇਆਖਾਕਰਮਾਇ
 ਆ॥ ਸਿਰਟੇਪੀਗਲਅਲਫੀਤਸਬੀਛਟੀਰੁਮਾਲਓ
 ਠਾਇਆਭੇਖਵਟਾਇਆ॥ ਰੋਜਕਬਰਪੁਰਦੇਵੇਸ਼ਾਤੂਤ
 ਕੀਆਪਾਸਬਣਾਇਆਵਾਸੁਰਗਾਇਆ॥ ਖਾਬਖਿਆਲ
 ਜਹਨਸਮਾਇਆਲਖਸ੍ਰਾਹਸਿਦਕਲਿਆਇਆਇਕ
 ਵਲਆਇਆ॥ ੨੬੬॥ ਪਧਿਚਗਾਸੀਮਜਲਾਂਅਹਾਕੇ
 ਚਮਜਹਰਕੁੰਕੁਰੋਂਅਧਰਹਿਅਗੋਰੋ॥ ਘੋਣਓਡਾਈ
 ਆਇਪਈਬਲਜਿਯੋਪਤੰਗਟੁਟੋਰੋਂਮਿਟਗਈਸੋਰੋਂ
 ਸੱਸੀਦਾਅਹਿਵਾਲਕਯੋਅਬਬਾਤਹੋਤਦੀਤੋਰੋਂਚਖ

੭੪

ਮਖੌਰੋਂਗਾਂ ਸਤਵੇਰੋਂ ਜਬ ਬਣੈ ਪਹੁਤਲਖ ਸਾਹੁ
 ਚਵੇਰੋਂ ਪਿਛਲੇਂ ਜੋਗਾਂ ਬਬਣ ਬਲੇ ਚਬਾ ਦਸਹਆ
 ਗੇਹ ਬਬੀਨ ਸੀਸੁ ਨਿਵਾਇਆ ਹਲਸੁਣਾਇਆ ਨ
 ਸੀਓ ਬੋਏ ਸਾਥ ਵਣ ਮੇਇ ਸਖਾਤੁ ਰਧਾਇਆ ਦਰਦ
 ਵੀਰਾਇਆ ਕਰਕੇ ਮਸਤ ਫਰੇ ਬਨਾ ਲਿਚਾਪ ਕਰ
 ਕਚਾ ਵੇਪਾਇਆ ਪਿਨ੍ਹ ਲਿਆਇਆ ਕਹਿਲਖ ਸ
 ਹਨ ਦੇਸਾ ਸਾਂਕੋ ਜੇਕਾ ਲਿਕਿ ਸੇਪੜਾਇਆ ਊਠਪ
 ਰਚਾਇਆ ॥ ੨੬ ॥ ਬਖਸੇ ਅਲੀਗੁਨਾਂ ਹੁਬ ਬਣ
 ਨੂਦੇ ਸਿਰਪਾਇ ਰਿਸ਼ਾਇਆ ਪਾਸ ਬਿਠਾਇਆ ਸੀਤ
 ਲਨੈਂ ਨਹੇ ਦੇਸੁ ਮਿਇਆ ਸੀਨੇ ਨਲ ਲੁਗਾਇਆ

ਤਿਸੁਖਪਾਇਆਆਈਐਰੁਦਾਈਕੁਈਸੁਖ
 ਦਾਈਰਬਧਿਆਇਆਫਿਕਰੁਕੁਲਾਇਆਕਹਿਲੁ
 ਸਾਹਵਸੇਸਦੀਅੰਨਦੇਸਦੁਆਰੇਆਇਆਵੈਰੁਚੇਮਾ
 ਆਇਆ॥ ੨੬੮॥ ਮੁਹਰਾਐਰੁਪਈਏਵਾਰੇਕੁੰਈ
 ਆਂਮਰੁਕੁਰਸਾਈਆਚਰੀਆਂਤੁਈਆਮਾਓਵਾ
 ਗੇਕੀਤੋਮੰਤੀਤਰੇਖਿਲਾਵਨਦਾਈਆਲੈਨਬਲ
 ਈਆਂ॥ ਵਾਹੀਜਰਬਿਸਿਆਰਅੰਬੀਰਾਂਛਲਕਾਬਾ
 ਪਕਰਾਇਆਮਿਲਨਵਧਾਇਆਕਹਿਲੁਖਰੇ
 ਏਤਮਾਸੇਤਾਂਨਾਬੇਸਮਰਤੁਬਾਂਲਾਘਾਘਨਚਤੁ
 ਕਾਇਆ॥ ੨੭੯॥ ਬਨੇਨੈਬਲੰਤਰੁਰੁਬਾਨੇਧੁਰਧ

ਜਰਹੀਨਕਾਈਜੁੜੀਲੁਗਾਈ॥ਸਮਾਂਸਾਂਖਮਹਿ
ਤਾਬੀਚੰਗੀਆਂਆਤੁਸ੍ਰਬਾਜੀਆਈਖੁਬਚਲਈ
ਫਲਸ੍ਰੁੜੀਆਂਗੁਲਦਾਰਾਂਪਨੀਆਂਬੀਚਬਹੁਤਸਫ
ਈਚਮਕਸਦਾਈ॥ਹਾਥੀਥੋੜੇਛੁਟੇਬੰਗੁਲੇਕਾਹਲਖ
ਸ੍ਰਾਹਛਬਛਾਈਬਾਨਹਵਾਈ॥੨੭੧॥ਅਨੁਵਨਛਬ
ਛਵਨਸਵਨਕੁਦ੍ਰੋਮਜਨੁਬਾਰਾਪਹਿਨਫਹਾਰਾਂ॥ਕ
ੜਕਾਂਕੁੜਕਾਂਜੋਪਨਗਰਜੋਦਾਂਅਨਜੋਗੁਲਤਰਾਂਲ
ਸਕਹਜਰਾਂ॥ਗੋਲੇਤੋਪਾਪੈਨਦਾਰਬਹੁਰਚੀਆਂਇ
ਸਤਾਕਾਰਾਂਕੁਰਨਉਲਾਰਾਂ॥ਤਾੜਬਿਰਛਅਰੁਸਰਦਬ
ਹਿੜਾਬਾਰਾਂਕਦੀਲਅਨਰਾਂਲਖਗੁਲਜਰਾਂ॥੨੭੨॥

ਮਛਲੀਦਾਰਯਜਮਨੰਦਰਾਂਸਾਨਚਾਦਰਾਂਕੁਹੀਰਿ ੦੬
 ਰਦਕਨਾਹੀ। ਗੁਣਸੇਸਨਗੁਲਹਰਹਰਿਕਿਸਮੰਓ
 ਮਦਾਂਮਰਤਿਕਾਰੀਸਚਿਓਦਾਹੀ। ਗੋਲਦਾਰਬਿਸੀਅ
 ਰਲਹਰੀਏਬੂਟੇਬੇਇਸੁਮਾਰੀਲਿਖੇਲਿਖਹੀ। ਬਾਂਦ
 ਰਹਿਛਲੀਗੁਰਕਦਾਵੇਅਤੁਸਬਜਪਿਟਾਰੀਜਿਬਉਲ
 ਹੀ। ੨੭੩। ਛੋਟੇਘਨੇਤੁਰੰਜਪਾਂਚਘਰਛਤੁਰਬਰਜ
 ਚਹਿਕਾਰੇਲੋਨਉਡਾਰੇ। ਚਰਖਚਰਖੀਆਂਔਰਪਰੇ
 ਦਾਂਦੇਵਦੇਵਨੀਕਾਰੇਅਤਿਭੁਭੁਕਾਰੇ। ਅਗਲਮਲਿਗਪਿ
 ਲੀਗਹਰਨਬਹੁਪਿਜਰੇਮੋਗਸਿਘਾਰੇਪਰੀਅਖਾਰੇਅ
 ਤਸਬਾਰੀਦਲੀਸਾਹਲਖਖੁਸੀਹੋਈਸਰਕਾਰੇਰਸਦ

ਆਗੇ॥ ੨੧੪॥ ਰਖੋਨੇਇਕਮਸਤਪੁਤ੍ਰਿਨੁਨਿਤੋਨ
 ਨਦਿਖਾਂਵਨਕੈਫਪਿਲਾਂਵਨਾਸੋਸੋਖਤਰਕਰਦੇ
 ਪਰਦੇਰੁਰਦੇਫੇਰੇਪਾਂਵਨਦਿਨਪਤੀਆਂਵਨਾਉਮਦਾ
 ਕਿਸਮਪੁਸਾਕਾਂਚੁਗਚੁਗਾਖਿਜਮਤਿਗਾਰਭਿਨਾਂਵਨ
 ਅਤਿਰਲਗਾਂਵਨਾਕਹਿਲਖਸਾਹਿਨਧੀਰਸਸੀਥਿ
 ਰੁਚੀਰਪੀਰਉਪਜਾਂਵਨਤਨਕੋਤਾਂਵਨ॥ ੨੧੫॥ ਛੇਸ
 ਤਰੇਜਵਿਸਾਹੁਨਕੀਤਾਰਖੀਚਿਨੇਤੁਕੜਈਨਜਗੀਸਲ
 ਈਹੋਗਏਬਹੁਤਮਾਮਦੇਸਲੇਸਜਨਸਾਕਸੁਖਦਾ
 ਈਮਾਪਿਉਕੁਈ॥ ਪਰਦੇਬੀਚਵਜੀਰਸਿਅਣੇਅ
 ਹੀਨਾਰਹੀਦਾਈਲੇਖਕੁਲਾਈ॥ ਕਹਿਲਖਸਹਸਮ

ਆਪੁਗਾਪੇਸੁਨਗਈਦਨਾਈਓਨਕੀਕਾਈ ੨੭
੬। ਬਿਰਹੋਸਾਂਣਸੁਨਾਈਆਂਛੁਗੀਆਂਖੁਗੀਆਂਕਰ
ਕਰਆਵੇਬੁਗੀਆਂਲਾਵੇ। ਹਿਲਦੇਜਖਮਨਮਿਲ
ਦੇਦਿਲਦੇਪੀੜਸਗੀਰਸਿਤਾਵੇਪੀਰਵੇਵਾਵੇ। ਇਸ
ਦੁਖਸਮਨਹੀਅੰਗੁਰਸਮਸੇਸੁਨਾਗੀਮਖਾਵੇ
ਫਣਾਚੁਕਾਵੇ। ਕਹਿਲਖਸਾਹਿਨਵਾਹਆਹਸੁਣਿ
ਮਤਸਿਰਧੀਲਹਲਾਵੇਧਰਓਲਟਾਵੇ। ੨੭। ਆ
ਬਧੁਨਖਅਹੋਈਪੁੰਨੂੰਗਰਕਹੋਈਥਲੀਪਾਗੀਬ
ਣੀਲਚਾਗੀ। ਓਟਕੀਨੀਦਗਈਆਂਖੁਲਚਸੁਆਂ
ਉਤਰੀਕੈਫਖਮਾਗੀਰੋਦਾਯਾਗੀ। ਨਾਓਹਯਾਰਨ

੭੭

ਛੇਜਫੁਲਾਈਨਓਹਮਹਲਾਮਦਗੀਚਿਤ੍ਰਕਾਰੀ
ਕਹਿਲਖਸਾਹਿਕਈਦਖਧਾਏਪਈਕਲੇਜੇਏਗੀ
ਦਗੀਕਟਾਗੀ॥੨੭੮॥ਯਾਂਰਣਮੰਦਰਤੇਗਬੀਰਥੀ
ਟੂਟਗਈਇਲਮਾਂਨੀਆਫਤਧਾਂਨੀ॥ਯਾਂਮਨਤਾਰੂ
ਤੁਲਾਵੰਦਾਯੋਸੁਹਦਗੀਆਇਤੁਫਾਂਨੀਖਮਿਨਵਾਂਨੀ
ਬਾਸਕਨਾਗਦਿਸਾਗੀਯਾਂਮਾਇਯਾਮਛਵਿਛਕੇਪਾਨੀ
ਮੋਤਨਿਸਾਂਨੀ॥ਕਹਿਲਖਸਾਹਿਇਯੋਬਈਹੋਤਨੂੰਛੀਨ
ਗਇਆਦਿਲਜਾਨੀਅਹਿਲਜਵਾਂਨੀ॥੨੭੯॥ਉਤੁਣ
ਕੋਟਲਉਠਸਾਹਿਜਾਦੇਮੰਗਵਾਇਆਹਿਤਕਾਰੀਦੇਇ
ਨਿਹਾਗੀ॥ਕਸਿਅਚਾਇਕਚਾਵਾਉਸਪਰਕੀਤੀਅ

ਪਸਵਾਗੀਪਕਰਿਮੁਹਾਗੀ। ਚੋਗੀਗਤਿਸਿਧਾਇ ੭੮
ਆਪਰਥੀਬਣੀਮੁਸੀਬਤੁਗੀਆਣਿਲਚਰੀ।
ਏਹੁਚਾਹਿਲਖਸਾਹਿਹੋਤਦਿਲਰਹਿਅਵੇਜਗਯ
ਗੀਮਿਲੇਪਿਆਗੀ। ੨੮੦। ਸੋਗਪਿਆਵਿਚਮਹਿ
ਲਾਂਪਛੋਖੋਜਸਿਧਾਏਭਾਈਅਰਸੁਖਦਾਈ। ਕੋ
ਣਮਿਲੇਉਸਸੁਤਰਤੇਜਨੂੰਕਰੇਪੈਣਜਿਯੋਧਾਈਗ
ਤਿਓਮਦਾਈ। ਵਾਰਹਾਰਲਚਾਰੋਈਥਲਸਾਹਿ
ਬਾਬਿਪਤਾਪਾਈਵਾਹਿਨਕਾਈ। ਕਹਿਲਖਸਾਹਸ
ਵਾਰਯਾਰਲਖਗਿਆਮੁਹਾਰਓਠਾਈਕਰਹਿਵਗਾ
ਈ। ੨੮੧। ਆਗੇਥਲਵਿਚਗੋਰਸਸੀਦੀਦੇਖਉਸੀ

ਵਲਧਾਇਆ ਦਰਦ ਸਿਤਾਇਆ। ਉਸਦੀ ਰ
ਥੀ ਪੁਛਦਾ ਏਥੋਂ ਕੋਣ ਬਜਰਗ ਸਮਾਇਆ ਚੰਦੁ
ਤਾਇਆ। ਆਹੀ ਨਰਏ ਕਸ ਸੁਰਤਿ ਹੁੰਦੇ ਹੁੰਦੇ
ਸਵਾਇਆ ਰਬ ਬਨਾਇਆ। ਲਏ ਨਾਮ ਲਖ ਸਾਹ
ਪੁੰਨੀ ਦਾ ਹਰਦੇ ਮੁਰਿ ਦੇਵ ਸਾਇਆ ਇਸ ਕਰਮਾਇਆ
ਕਦੇ ਰੇਤ ਬਲਾ ਵਿਚਿਤ ਪਈ ਜੈ ਸੇਤਾਇਆ ਭੁਠ ਭੁਠਿ
ਆਹੀ ਪੁਪਕਹਾਹੀ। ਆਉਹੋ ਏਜਲ ਬਲ ਕੇ ਭਰੁ ਭਾਕੀ
ਤੀ ਦਰਦ ਆਹੀ ਹੋਸ ਵਿਸਾਹੀ। ਭੁਲ ਚੁਕੇ ਆਹੀ ਅ
ਪਨੀ ਹਲ ਹਕੀ ਕਤਿ ਸਾਹੀ ਗੋਸ ਗੁਜਾਹੀ। ਕਹਿ ਲਖ
ਸਾਹਿ ਵਿਚਿ ਇਸ ਮਕਾਨ ਦੇ ਹੋਈ ਗਰ ਕਵਿਜਾਹੀ ਬਣੀ ਲ

ਚਾਗੀ॥ ੨੮੩॥ ਦਿਤੀ ਛੋਡਿ ਮੁਹਰ ਸਤਾਖੀ ਉਤਰਖ
 ਲਾਵਿ ਚਿਥਲ ਦੇ ਦੁਖ ਤਨ ਸਲਦੇ॥ ਦੇਕਰ ਬਹੁਤਾਖੀ
 ਆਰ ਸੁਤਰ ਨੂੰ ਨਾਲ ਲਗਾਇਆ ਗਲ ਦੇ ਆਂ ਸੁਫ
 ਲਦੇ॥ ਕਹਿ ਦਾ ਪਨਾਂ ਖਦਾ ਦੀ ਤੈ ਕੁਯਾਰਾ ਸੀ ਹੁਣ
 ਚਲਦੇ ਮਿਤ ਸਿਗਰਦੇ॥ ਦੇਖ ਸਾਹਲ ਖਸਗਤ ਮਸ
 ਫਗਲਿ ਖੇਲੇ ਖਨ ਹੀਟਲ ਦੇ ਰੋਜਾ ਸਲਦੇ॥ ੨੮
 ੪॥ ਲੈ ਕਰ ਕਬਰ ਕਲਾਵੇ ਅੰਦਰ ਕਹਿ ਦਾ ਕਰ ਕਰ
 ਜਾਗੀ ਮਿਟੇ ਖੁਆਗੀ॥ ਹੋਵੇ ਰਹਾ ਆਹੁ ਖਦੇ ਖੇਲੇ
 ਤੁਮ ਸਾਥ ਹਮਾਗੀ ਸਚ ਦੀ ਯਾਗੀ॥ ਫਟ ਗਈ ਗੋਰ
 ਰੁਕਾ ਮੁਰਖੁ ਕੀਤੋ ਰੁਕਾ ਰੋਲਿ ਘਬਾਹੀ ਮਿਲ ਗਈ

੭੯

ਸ੍ਰਾਗੀ। ਲਖ ਬੁੱਧੀਆਂ ਲਖ ਸਾਹਦੁ ਹੰਨੂੰ ਹੋਈ ਸੁਕ
 ਰਹੁ ਜਾਗੀ ਮਿਲਹਿ ਤੁਕਾਰੀ॥ ੨੮੫॥ ਓ ਮਹਤਿ ਮ
 ਰਸਿ ਮਰਾ ਅਪਹੁਤੇ ਓ ਸਮਕਾਂ ਨ ਸਖਦਾਈ ਤੀਨੇ
 ਭਾਈ। ਪੁਛੀ ਹਕੀਕਤ ਅਫਕੀਰ ਥੀ ਓ ਸਤੁ ਮਾਮ
 ਬਤਾਈ ਬਾਤ ਸਿਝਾਈ। ਅਇਓ ਥਾਹੀ ਰੋਏ ਸਰੋਅੰ
 ਤਗਏ ਕਰਧਾਈ ਸਤੁ ਰਵਗਾਈ। ਹੇਤੁ ਅਲੀ ਸੁਇ
 ਰਿਕੋਤ ਖਤੁ ਥੀ ਰੋਵੇ ਬਾਨੇ ਮਾਈ ਐਰਗੇ ਦਾਈ॥ ੨
 ੮੬॥ ਰੇਨ ਮਾਸੀਆਂ ਫੁਫੀਆਂ ਸਕੀਆਂ ਭੁੰਨਾਂ ਅਰੁ ਰੁਰ
 ਜਾਈਆਂ ਚਚੀਆਂ ਤੁਈਆਂ। ਰੋਇ ਵਜੀਰ ਅੰਬੀਰ ਅ
 ਖਦੇ ਹੋ ਕੇ ਚਮਦਾਸਾਈਆਂ ਰੋਵਨ ਦਾਈਆਂ ਰੋਹਿਰੋ

ਲੀਆਂਗੇਲੇਚਾਕਰਹੋਸ੍ਰਾਂਉਨਵਦ੍ਵਾਂਈਆਂਮਿਸ ੮੦
ਲਸੁਦਾਈਆਂ। ਕਹਿਲਖਸ੍ਰਾਂਹਸਿਪਾਹਰਅਈ
ਅਤਿਹਗਇਕਬਾਂਹਾਂਚਾਂਈਆਂਦੇਨਿਦੁਹਾਈਆਂ
੨੮੧)। ਕਹੇਸਵਾਂਣੀਤੁਲੀਮਾਇਜਣਕਿਐਮੈਥਾਪ
ਵਿਆਹੀਪਾਪਾਣਿਆਹੀ। ਤੁਝਫੇਮਾਓਫਿਰਕਪੁਤ
ਦੇਨਿਕਸਆਬਥੀਮਾਹੀਫਸੇਜਫਾਹੀ। ਹੋਤਅਲੀ
ਦੇਤਖਤਉਮਰਨੂੰਫਗੜੀਜਾਤੋਇਲਾਹੀਤਜਕਰ
ਸਾਹੀ। ਰਬਕਰਦਾਲਖਮਨਦੇਕੁਣੇਉਸਪਰਬੇ
ਪਰਵਾਹੀਏਹਾਅਹੀ। ੨੮੨)। ਕੇਚਮਸ੍ਰਾਂਹਰਕਹਿ
ਗਇਹੋਇਆਂਅਵੇਖਲਕਤੁਸਾਰੀਜੇਨਰਨਰੀ

ਉਸਦੇ ਨਾਂ ਮਤ ਆਮ ਮਾਂ ਮਨੂੰ ਵੇਰ ਦੇ ਰੋਜ ਤਿਰ
ਰੀਲਿਗਰਜਾਗੀ। ਪਤ੍ਰਿਪਤ੍ਰਿਖਤ ਮਕਰਾਨਗਤਿ
ਦਿਨੁ ਬਖਸਨ ਵੇਰੇ ਗੀ ਹਫਜ ਕਾਗੀ। ਯੁਦਦ
ਰੁਦਦ ਵਾਇਦ ਰਬ ਦੇ ਭੁੰਈਆਂ ਮਜਲ ਸਵਾਹੀ ਕਬ
ਰੋਊਸਾਗੀ। ੨੮੯। ਉਤਵਲ ਧੋਬਣਿ ਧੋਬਣ ਸੂਰਸ
ਗਰ ਕਹੋਈ ਬਲ ਪਿਆਰੀ ਕਿਜ ਕੁਆਗੀ। ਜਿਵੇਂ ਚੋਰ
ਦੀ ਮਾਉ ਜੋੜੁ ਖਸੋਰਨ ਕਰੇ ਵਿਚਾਗੀ ਭਰਦੀਆਗੀ
ਫਟ ਗਏ ਜਿਗਰ ਧਰਤ ਪੁਰਲੇਟਨ ਗੁਪਤੀ ਕਹਰ
ਕਟਾਗੀ ਵਰਗੀ ਦਧਾਗੀ। ਕਰੇ ਜਤਨ ਲਖ ਸੁਹਲਖ
ਕੋਈ ਰੋਈ ਘਾਗੇ ਕਾਗੀ ਟੋਰਨ ਟਾਗੀ। ੨੯੦ ਨਾਰਿ

੮

ਅਤੇ ਦੀ ਜਾ ਸੁ ਰਿਕਾਰੇ ਦਾ ਸਤੁ ਨ ਬਹੁ ਸਾਗੀ ਗੋਸਗੁ
 ਜਾਗੀ। ਹੁਕਮੁ ਹੋਇਆ ਹੁਕਮੁ ਸਤੁ ਧੋ ਬਣੇ ਜੇਹੀ ਲਜਾ ਪਿ
 ਆਗੀ ਗੋਇ ਨ ਜਾਗੀ। ਉਸਨਾ ਸੀ ਪਰਤੈ ਦੇਹ ਹਿਣਾਲ
 ਹਿਣਾਲਿ ਯੋਗਿ ਵਗੀ ਗਹਿਣਾ ਕੁਗੀ। ਲਖ ਲਖ ਕੁ
 ਰੇਲ ਪੇਟਿ ਸਾਹੁ ਛੁਲ ਲਖ ਗਈ ਪਰ ਜਾ ਸਾਗੀ ਜੇ
 ਨਰ ਨਾਗੀ॥ ੧੬੧॥ ਕਰਿਤ ਸਨੀਫ ਸੁਨਾਈ ਸਾਗੀ ਅ
 ਕਲ ਫਿਕਰ ਜੇ ਆਈ ਬਾਤਿ ਵਿਹਾਈ। ਭੂਲ ਚੁਕੇ ਜੇ
 ਆਗੀ ਮੇਥੋਂ ਦਿਹੋ ਸੁਲਾਹੁ ਦਿਨਾਈ ਕਰਿ ਚਤੁਰਾਈ॥
 ਪੜ ਕੇ ਖਤੁ ਮਦਿ ਹੋ ਫਿਰ ਮਗਨ ਹੋ ਗਕੈ ਮੁਕੁਲਿ ਆ
 ਈ ਜਸੁ ਵਡਿਆਈ॥ ਬਾਗ ਸੈ ਸੈ ਤਾਲਿ ਸਹੁ ਲਖ ਹਿ

ਜਗੀਸੀਨਖਨਾਈਸਿਫਤਉਪਾਈ॥ ਗਉਤੁਸਸੀ
ਪੰਨ੍ਹ੍ਰਿਤਕਾਵਿਲਖੁਪੁਰਨਗੁਈ॥ ੧ ॥ ੨ ॥ ੩ ॥

CC-0 Punjab University Chandigarh. An eGangotri-Vaidika Bharara Initiative

